

12,00

በኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ

መጋቢት ፲፱፻፲፭ ዓ.ም. ታሪክ

፲፱፻፲፭ ዓ.ም. ታሪክ
2005 እ.አ.አ

ለእግዚአብሔር መኖር

ና

ይህን መጽሐፍ ያለ ደራሲው
ፈቃድ መብት በመብትም ሆነ በክፍል ማባዛት ወይም ማሳተም
በሕግ የተከለከለ ነው።

©Copyright Biniam Itana,
July 2005
All rights reserved.
Printed in Ethiopia

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰዱት
- 1954 እ.ኤ.አ ትርጉም
- አዲሱ መደበኛ ትርጉም
- ሕያው ቃል
- New Living Translation

ማ ስ ታ ወ ቺ

በጣም ለምወዳትና በሕይወቴ ክርስቶስን ላየሁባት ባለቤቴ
ዘውዲ ተገኘ እና የእግዚአብሔርን የእባትነት ፍቅር
ለተማርኩባቸው ውድ የእግዚአብሔር ስጦታዎች ለሆኑት
ልጆቼ ለኢየሩሳሌም፣ ለኤፍሬምና ለዮሴፍ ይሁንልኝ።

ምስጢር

ከሁሉ በላይ የሥራው ባለቤት ለሆነውና በሁሉ ለረዳኝ ለእግዚአብሔር ክብርን ሁሉ እሰጣለሁ።

ጌታን ለማግኘቴና ለሕይወቴ መቀየር ምክንያት ለሆናችሁኝ በጣም ለማክብራችሁ ወንድሞቼ መጋቢ ግሩም ተስፋይና ወ/ም ዮናስ አረፋይኔ እግዚአብሔር ፍሬያችሁን ያብዛ እላለሁ።

ወንድም ጋይም ክብርአብ እና ባለቤታቸው እህት አጥናፍ ብርሃኑ አብራችሁኝ በመፀለይና ያለማቋረጥ ምክራችሁን በመሰጠት ከጉኔ ስለነበራችሁ እግዚአብሔር ይባርካችሁ።

የራሱን የሥራ ጊዜ መስዋዕት አድርጎ ያለመታከት ጽሑፉን በኮምፒውተር በመጻፍና በመልቀም የረዳኝን ወንድም ዮሐንስ ተፈራን ጌታ ይባርክህ ማለት እወዳለሁ።

ይህ መፅሐፍ ጥራቱን ጠብቆ እንዲወጣ በጽሑፍ ለቀማና በሥነ-ጽሑፍ ይዘቱ ላይ ለተባበሩኝ ለእህት ኮከብ ታደሰ፣ ወ/ም ያሬድ ተሾመ፣ ወ/ም ዳንኤል ታፈሰ፣ እንዲሁም የሥነ-መለኮት ይዘቱ እርስ በርሱ እንዳይጣረስና ፈር ለቆ ሌላ ትርጉም እንዳይሰጥ በጥንቃቄ በማንገዝ የማስተካከያ ሃሳባቸውን ለቸሩኝ ለመጋቢ አቤል መብራህቱ፣ ለመጋቢ ፀጋዩሱስ ሁሪላ፣ ለቂስ ብሩክ ውብሸትና ለወንጌላዊ አክሊሉ ተፈራ ጌታ ይባርካችሁ እላለሁ።

በሁሉ አብራችሁኝ ስለነበራችሁ በኦስሉ የወንጌል ብርሃን ቤተክርስቲያንን ጌታ ይባርካችሁ እላለሁ።

መቅደም	7
መግቢያ	9
ምዕራፍ አንድ - ሰውና የተፈጠረበት ዓላማ	10
አምላኬ አምላኬ	15
ነፍሴ እንተን ተጠማች	16
ጋይልህንና ክብርህን	19
ምዕራፍ ሁለት - ለተፈጠረበት ዓላማ መኖር	22
ይህ.... ሰው እንዴት... ገዢ ሆኖ ሊኖር ይችላል?	25
በዓላማ መኖር መንፈሳዊነት ነው	26
ሥራ ከሰው ውጭ ብቻ ሳይሆን...	28
ምዕራፍ ሦስት - በራዕይ መኖር	34
ውጤታማ ኑሮን ኖሮ ማለፍ	35
ዳዊት በራሱ ዘመን	39
እግዚአብሔርን ደስ ማለኝት	42
ንጉሥ ለመሆን...	42
የተመቻቹ ሁኔታዎች...	43
ምዕራፍ አራት - በእግዚአብሔር ዓይን እያዩ መኖር	49
እግዚአብሔር እንደሚያይ ነገሮችን ማየት	51
ስለራሳችን ያለን ግምት ወይም መረዳት	54
ምዕራፍ አምስት - በትጋት መኖር	58
ሥራ የት ተጀመረ	59
መልካም ነው	60

የሥራ ጅማራ በምድር ላይ	61
ክውድቀት በጊላ	66
የሕይወት መመሪያ	66
መክሊቱና ልዩነቱ	67
ለትጋት የሚገባ ክፍያ	72
ምዕራፍ ስድስት፡ በፍቅር መኖርና	74
ፍቅርን ጠግቦ ማደግ	75
ትውልድ እንዴት ይበደላል	76
በትውልድ ላይ የሚደርስ ጥፋት	81
የሮብዎም አስተዳደግ	82
ስለትዳርና ስለቤተሰብ የነበረው ግምት	82
ስለ እግዚአብሔር የነበረው አስተሳሰብ	85
ሮብዎም ለሕዝቡ የነበረው ዝቅተኛ ግምት	86
ወጣቶቹ ለምን ይህንን...	87
መለኮታዊ ፍቅር	89
የእግዚአብሔር ፍቅር የወደቁትን	91
ምዕራፍ ስባት፡ በቅድስና መኖር	93
ቅድስና ምንድነው?	93
ምሳሌነት ያለው ኑሮ	95
በኃጢአት የወደቀ ሰው እንዴት ሊቀደስ ይችላል?	96
ኃጢአትን ማድረግና...	97
ኃጢአትን ማድረግ	97
በኃጢአት ውስጥ መኖር	100
ከተቀደሰና ከንፁህ ልብ የወጣ አምላክ	101
ምዕራፍ ስምንት፡ በሕብረት መኖር	104
እግዚአብሔር ደስ የሚለኝበት ሕብረት	107
ምዕራፍ ዘጠኝ፡ ግጥም	111

፲፱ ቀ ደ ም

ይህ መጽሐፍ እግዚአብሔር በዚህ ወቅት ለሕዝቡ ሊናገር የፈለገ ውጤት ሕዝቡን ለሥራ ሊያዘጋጅ የወደደበትን መልዕክት የሚያስተላለፍ ወቅታዊና እጅግ መሠረታዊ የሆኑ የተግባራዊ ክርስትና ቁልፍ ጥያቄዎችን አንስቶ ተገቢውን ግንዛቤ የሚያስጨብጥ ነው።

እግዚአብሔር በዚህ ዘመን ሕዝቡ በዓላማ ላይ የተመሠረተ ሕይወትን እንዲኖርለት፣ በዓላማ እንዲገባ፣ በዓላማ እንዲወጣ በባሪያዎቹ አማካይነት እየተናገረ ያለው መልዕክት ተደጋጋሚና ተመሳሳይ መሆኑን ማስተዋል ይገባል።

በዚህ ወቅት በተለያዩ ዕውቅ ክርስቲያን ጸሐፊዎች እየተጻፉ ያሉት በርካታ መጻህፍት ዋና ፍሬ ሃሳባቸው እጅግ በጣም ተመሳሳይ በሆነ ሁኔታ በዓላማና በዕውቀት ለእግዚአብሔር ኖሮ በማለፍ ላይ ያተኮሩ መሆናቸው በአጋጣሚ እየሆነ ያለ ወይም ጸሐፍቱ አንዱ የአንዱን ሃሳብ እየወሰዱ ስለሚጻፉ አይደለም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በዘመኑ ልጆቹ ልንሆንለት የሚፈልገውን በመላው ዓለም በተለያዩ አገሮች ውስጥ በሚገኙ ባሪያዎቹ አማካይነት ደጋግሞ በመናገር ላይ በመሆኑ ነው።

መጽሐፉ የተፈጠርንበትን አላማ፣ በእግዚአብሔር መንግስት ውስጥ ያለንን ድርሻና ኃላፊነት፣ እንዲሁም ይህንን ኃላፊነት በሚገባ ለመወጣት የሚያስችል በቂ ጸጋና ዕምቅ ችሎታ እንዳለን በግልጽ ሁኔታ የሚያስገነዝብ ነው።

እግዚአብሔር ዓላማውን በኛ ውስጥ ለመፈጸም ሁሉን ነገር አሟልቶልን ከኛ የሚጠበቀው የሥራው ተካፋዮች መሆን ሆኖ ሳለ ካለ መረዳትና ከግንዛቤ ማነስ የተነሳ ያባከነውን የእግዚአብሔር የሥራ

ጊዜ የምንክበበትን፤ ስንፍናንና አልቸልም እይሆንልኝም የሚሉትን ለዘመናት የተለማመድናቸውን ደካማ ሃሳቦችን ልናስወግድ የሚያስችለንን አቅም በውስጣችን የሚጭር መጽሐፍ ነው።

ያለማወቅን ዘመናት በቃሉ ብርሃን እየተበቀልን እነሆኝ እኔን ላከኝ ልንል የሚገባበት ጊዜ እንደሆነ በአንዱም ሆነ በሌላው መንገድ በግልጽ እየተነገረን ያለበት ጊዜ በመሆኑ ከምንጊዜውም ይልቅ በአላማ ላይ በተመሰረተ አንድነት ሸርስ በርስ ሕብረታችንን እንድናጠነክር እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን እምቅ ችሎታ በመጠቀም የተፈጠርንበትንና በአዲስ መወለድ እንደገና የተጠራንበትን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ተጀምሮ እኛ እንድንፈጽመው የተተወልንን የክበረ ተልዕኮ አከናውነን እንድናልፍ የሚያስገነዝብ መጽሐፍ ነውና በውስጡ የተጠቀሙትን እውነቶች ተግባራዊ ለማድረግ ያላለለ ጥረት ለማድረግ አንዳችን አንዳችንን እንድናነቃቃ አንገብያንን ለማደፋፈር እወዳለሁ።

የአጻጻፉ ስልት በዕለታዊ ኑሯችን ላይ በተመረከዘ ቀላል አቀራረብና ብዙዎቻችን እያለፍንበት ያለውን ሕይወት ነክቶ የሚያልፍና በግል በማንበብ ከሚገኘው ግንዛቤ ባላነሰ ሁኔታ በሰፊው ሊያነጋግሩና ሊያወያዩ የሚያስችሉ ጽንሰ ሃሳቦች ያሉት በመሆኑ ለጋራ ውይይት መነሻነት ብንጠቀምበት ጸሐፊው ሊያስተላልፍ የፈለገውን ሃሳብ በቀላሉ ለመጨበጥ ይረዳል ብዬ አምናለሁ።

ለእግዚአብሔር መኖር በሚል ሃሳብ ዙሪያ ብዙ ተለብክን ብዙ መጽሐፍትን አንብበን ቢሆንም እንኳን ዛሬ ደግሞ በዚህ ርዕስ ከእኛችን የማትለይ አነስ ያለች የማገናዘቢያ ጽሁፍ በእኛችን ስላስጨበጡን ደራሲውን አመለግናቸዋለሁ።

የሐንስ ተፈራ
በአስሎ(ኖርዌይ) የወንጌል ብርሃን ቤተክርስቲያን ሽማግሌና
በፓል ቶክ የEthiopian-Christians+all ክፍል አስተባባሪ

፴ ማ ቢ ያ

ለእግዚአብሔር መኖር የሚለው ሃሳብ ረዘም ላለ ጊዜ በውስጤ በጽንሰ ሃሳብ ደረጃ ሲንሸራሸር ቆይቶ በእግዚአብሔር እርዳታ በዚህ መልኩ ታትሞ ለአንባቢያን መቅረቡን ሳይጌታን በበለጠ እንዳከብረው ያደርገኛል። መፅሐፉን በሦስት ደረጃዎች ክፍለን ልናየው እንችላለን።

- 1ኛ. እግዚአብሔር ለግለሰብ ለህዝብ እንዲሁም ለሀገር ያለውን ትክክለኛ ሃሳብ በበለጠ ለማስጨበጥ ይረዳል።
 - 2ኛ. ሰው የተፈጠረበትን አላማ በትክክል አውቆና ተረድቶ ለተፈጠረበት አላማ ኖሮ ማለፍ ይችል ዘንድ በማነሳሳት ስኬታማ የሚሆንበትን መንገድ ይጠቁማል።
 - 3ኛ. “በእውነት ቃል አስቦ ወለደን”(ያዕቆብ 1:18) እንደሚል፤ በእግዚአብሔር ታስቦ የተወለደ ሰው፤ ታስቦ የተወለደበትን አላማ በመረዳት በውስጡ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ብቃት ተግቶ በማውጣትና ውጤት ያለውን ኑሮ በመኖር እግዚአብሔርን አክብሮና ደስ አሰኝቶ ማለፍ እንዲችል ያበረታታል።
- በዚህ መልኩ በመረዳት እንድናነብ ሳሳስብ፤ እያንዳንዱን ምዕራፍ ካነበብን በኋላ የጥምናን ጊዜ በመውሰድ እግዚአብሔር ባስተማረን ነገር ላይ ውሳኔን በመወሰን መቀጠል ከቻልን በመጽሐፉ መጨረሻ እግዚአብሔር ብዙ አዳዲስ ነገሮችን እደሚያስጨብጠን አምናለሁ።

መጋቢ ቢንያም ኢታና

እንግዲህ ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር መሰከታዊ ፈቃድና አላማ ከማይታየው አለም ወደዚህ በዐይን ወደሚታየው ወደ ገዛዱ ዓለም ይመጣል ሲባል መመለስ የሚገባቸው ጥቂት ሃሳቦችን ማንሳቱ አስፈላጊ ይሆናል። ምክንያቱም ሰው መሰከት በሆነው በእግዚአብሔር መልክና አምላል የተፈጠረ ፍጡር ነውና፤ “እግዚአብሔር አለ፡- ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌያችን እንፍጠር” (ዘፍጥረት 1:26)።

ይህ በእግዚአብሔር አምላል የተፈጠረ ሰው በራሱ ሙሉ አይደለም (Dependent being)። ሰው በራሱ ፍላጎትና ሃሳብ ወደዚህ ምድር አልመጣም። ይህ የሚያመለክተን ዋነኛ ነገር ሰው በራሱ ሙሉ እንዳልሆነና ፈቃድን ሰጥቶ ወደዚህ ምድር ባመጣው (በፈጠረው) በአምላኩ ይመራና ይተዳደር ዘንድ የሚገባው መሆኑን ነው።

ስለዚህ ሰው በፈጣሪው የተፈጠረ ፍጡር ስለሆነ በራሱ ፈቃድ ወይንም በሃይት አሁን ወዳለበት ደረጃ የደረሰ አይደለም። “እንፍጠር” የሚለው ሃሳብ ሰው በመሰከት የተፈጠረ ለመሆኑ የማያወላዳ ዋቢ ይሆናል። ሰው መሰከት በሆነ በእግዚአብሔር የተፈጠረ ነው። ይኸውም፡- ሰው ፈጣሪ (መሰከት) መሆን አይችልም። ሰው ራሱን መሰከት በሆነው በእግዚአብሔር ፈንታ ከፈጣሪው እኩል ካደረገ አልያም እንደፈጣሪው ለመሆን እንኳ ካሰበ ከርግማን በታች በፍጥነት ሲወድቅ መቻሉን የእግዚአብሔር ቃል ያስተምረናል።

“... በተቀጠረ ቀንም ሄሮድስ ልብስ መንግሥቱን ለብሶ በዙፋን ተቀመጠ። እነርሱንም ተናገራቸው። ሕዝቡም የእግዚአ

ብሔር ድምፅ ነው የሰውም አይደለም ብለው ጮሁ። ለእግዚአብሔርም ክብርን ሰላልሰጠ ያንጊዜ የጌታ መልአክ መታወ፤ በትልም ተበልቶ ሞተ” (ሐዋርያት ሥራ 12:21-2)።

ሌላው የሰውን አፈጣጠር ስንመለከት እግዚአብሔር በራሱ መልክና አምላል የፈጠረው ፍጥረት ቢኖር ሰው ብቻ ነው። ይህ ሲባል ግን እግዚአብሔር እንደ ሰው ዐይን፣ አፍንጫ፣ እጅ እግር... አሰው ማለት ሳይሆን በእግዚአብሔር ውስጥ ከሚገኘው ባህርይ በጥቂቱ እንደ ተካፈለ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ይህም ዘላለማዊነትን ያገኘበት ማንነትን ነው። “እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ከምድር አፈር አበጀው በአፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስን እፍ አለበት ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ” (ዘፍጥረት 2:7)። ከዚህ ጥቅስ እንደምንረዳው ስለ ሰው አፈጣጠር ሲናገር እግዚአብሔር ሰውን ከምድር አፈር ካበጀው በኋላ የሕይወትን እስትንፋስ እንደሰጠው ያመለክታል።

እንግዲህ ከዚህ ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚያስረዳን ሰው “ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ”። ሕያው ተብሎ መጠራት የጀመረው ከእግዚአብሔር የሆነ እስትንፋስ በውስጡ ከገባበት ጊዜ ጀምሮ ነው። ይህ ከእግዚአብሔር የተገኘ ሕይወት ሰውን እየሰላ፣ እየጠጣ፣ እየተነፈሰና እንዲሁም እየተንቀሳቀሰ መኖር የሚያስችል ሕይወት ብቻ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ግንኙነት ማድረግ የሚችልበትና እንዲሁም እግዚአብሔርን የሚፈልግበትን መሻት የሚፈጥር፣ ማንነት በውስጡ አስቀምጧል። ይህ ሕይወት በመጀመሪያ በእግዚአብሔር

ዘንድ የነበረ እግዚአብሔር ደግሞ ለውን ከፈጠረው በኋላ ከራሱ ያካፈለው ሕይወት ነው። ይህ በለው ውስጥ ያለከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠ ሕይወት፤ ርካታን የሚያገኘው ራሱን እግዚአብሔርን በመፈለግና ያለማቋረጥ ሕይወትን ካካፈለው ከፈጣሪው ጋር ሕብረትን ማድረግ ሲችል ብቻ ነው። ለዚህም ነው ዳዊት በዝማሬው እግዚአብሔርን ከመጠማት ውጭ ሌላ ርካታን ማግኘት እንደማይችል በመረዳት ወደ እምላኩ የነፍሱን ጥማት ያቀረበው። በመዝሙር 63:1-3 ላይ “እምላኬ እምላኬ ወዳንተ እገሠግላሁ፤ ነፍሴ አንተን ተጠማች ሥጋዬ አንተን እንዴት ናፈቀች እንጨትና ውኃ በሌለበት በምድረ በዳኃይልህንና ክብርህን እይ ዘንድ...” ያለው።

ይህንን ዝማሬ ዳዊት የዘመረበትን ቦታ በጥቂቱ ብንመለከት የመጽሐፍ ቅዱስ መርማሪዎች እንደሚሰማሙበት ጭው ባለ ምድረበዳ ውስጥ ሆኖ እንደነበረ ነው። ይህም ምድረበዳ ኤዶምያስ በመባል ይታወቃል። የኤዶምያስ ምድረበዳ በአንድ ወቅት በ2ነገሥት 3:8-9 “...ደግሞም በምን መንገድ እንሄዳለን? አላ እርሱም በኤዶምያስ ምድረበዳ መንገድ ብሎ መለሰ። የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ የኤዶምያስም ንጉሥ ሄዱ።” ብሎ ሲናገር እንደምናየው እነዚህ ሦስት ነገሥታቶች የሞዓብን ንጉሥ ጦርነት ለመግጠም ሲሄዱ የተጠቀሙበት መንገድ ነበር። ከዚህ በመቀጠል ስለ ምድረበዳነቱ ጥልቀት የእግዚአብሔር ቃል ሲናገር፡- “የሰባትም ቀን መንገድ ዞሩ ለሠራዊቱና ለተከተሏቸውም እንሰሶች ውኃ አልተገኘም” (2ነገሥት 3:9)። በዚህ በጭንቅ ጊዜ ታድያ እነዚህ ሦስት ነገሥታቶች የሚያደርጉት

ጠፍቷቸው እንደታወኩና እንደጮሁ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል። “የእስራኤልም ንጉሥ ወዮ! እግዚአብሔር በሞዓብ እጅ አሳልፎ ይሰጣቸው ዘንድ እነዚህን ሦስት ነገሥታት ጠርቷል። ወዮ!” (2ነገሥት 3:10)።

እንግዲህ ዳዊት በዚህ ጭው ባለ ምድረበዳ የተቀመጠበት ዋነኛ ምክንያት ወደ ሳይሆን ከአሳዳጆቹ ፊት ለመሸሽ እንደሆነ በ1ሳሙኤል 19:1-3; 20:42; 2ሳሙኤል 15 የተፃፈው ጥቅስ (ሃሳብ) ያረጋግጥናል። ሳይፈልግ በዚህ ክፉ በሆነ ምድረበዳ የወደቀው ዳዊት እንደ ማንኛውም ሰው በምድረበዳ ሰሰው ልጅ የሚያስፈልገው ሁሉ ለእርሱም ያስፈልገው ነበር። ወደ አንዳንድ ምድረበዳዎች በአገልግሎት ሳቢያ ተጉዢ አውቃለሁ። ታዲያ ማንኛውም ሰው በመጀመሪያ ወደ እነዚህ በፀሀይ ወደ ተቃጠሉ ሐሩር ወዳንደዳቸው፤ ወበቅ ወደ በዛባቸው ቦታዎች ሲደርስ በቶሎ የሚፈልገው ውኃን ማግኘት ነው። ውኃ ከመጠን በላይ ይጠማል፤ ከናፍርት አሁንም አሁንም ይደርቃሉ። ላብ ከመብዛቱ የተነሣ ውጫዊው የእካል ክፍልን በውኃ ውስጥ ተነክሮ የወጣ ያስመስላሉ።

በዚህ ጊዜ ለው ቶሎ ቶሎ መጠጣት የሚገባውን የውኃ መጠን በእግባቡ ማግኘት ካልቻለ፤ ወደውጭ በላብ መልክ የሚወጣውን ፈሳሽ መተካት አይችልም። ስለዚህም ያ ሰው የመሞት ዕድሉ የሰፋ ሊሆን እንደሚችል የሕክምና ባለሙያዎች ይናገራሉ።

ሁለተኛው ደግሞ ከውኃ ባልተናነሰ ሁኔታ እንጨት ያስፈልጋል። እንጨት በምድረበዳ ሰሚቀመጥ ሰው ጥቅም አለው። ከብዙ

ጥቂቱን ብናይ ከእሳት ባልተናነሰ ሁኔታ የሚያቃጥለውን የፀሀይ ኃይል ለመቀነስ መጠሰያን በመሥራት ሊያገለግል ሲችል በሌላ ጎጥ ደግሞ ምግብን ለማብሰል ጥቅም ላይ ይውላል። ስለዚህም ነው ዳዊት በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሆኖ በፀሎታዊ ዝማሬው ላይ “እንጨትና ውኃ በሌለበት ምድረ በዳ” ብሎ ወደ አምላኩ ዝማሬውን ያቀርብ የነበረው።

ዳዊት በዚህ ምድረበዳ ሁለት ከላይ ያየናቸውን ዋነኛና ዓይነተኛ ሰሰው ሊኖሩ የሚገቡ ነገሮችን አጥቷል። ያ ብቻ ሳይሆን በዚህ ጭው ባለ ምድረበዳ ዳዊት ደስ ብሎት ሐሴት እያደረገ ሊኖርበት የመረጠው ሥፍራ ሳይሆን፤ ከደረሰበት ሰደት የተነሣ ከአሳዳጆቹ ኩብልሎ የሰፈረበት ጣቢያ ነው። ከዚህ እንደምንረዳው ይህ ጊዜ ለዳዊት እጅግ በጣም አስጨናቂ ጊዜ የነበረ እንደሆነ ነው። ይሁን እንጂ በዚህ በሚያስጨንቅ ጊዜ የተለያዩ የፀሎት አርዕስቶችን ወደ አምላኩ አቅርቧል።

“አምላኬ አምላኬ ወደ አንተ እገሠግሃለሁ” (ቁ.1)

እግዚአብሔር ሰውን ከአፈር ካበጀው በኋላ የሕይወትን እስትንፋስ እፍ ብሎበት የራሱን ሕይወት ሲያካፍለው ለው ከእግዚአብሔር ውጪ ብቻውን በራሱ ርካታን ማግኘት ያስመቻሉን ያመሰክተናል።

ሰው በሕይወት ሳለ በከፍታም ቢሆን በዝቅታ፤ በማግኘት ቢሆን በማጣት፤ በህዘን ይሁን በደስታ... ከእግዚአብሔር ውጭ ሆኖ መኖር እንደማይችል የተረዳው ዳዊት በዚያ በከፋ ሁኔታ ውስጥ ሆኖ

ዛሬም የምገሰግሰው ቀን አይቶ ወደ ማይሸሸውና ጊዜ አይቶ ወደ ማይሰወጠው ወደ አምላኬ ወደ እግዚአብሔር ነው በማለት የነፍሱን የውስጥ መሻት በዝማሬያዊ ፀሎት ወደ ፈጣሪው ሲያቀርብ እናያለን።

ከዚህ ሀሳብ ተነስተን አንድ ቁልፍ ነገርን እንማራለን። ይኸውም ሰሰው ልጅ ሕይወት እንጨትና ውኃ መሠረታዊ ፍላጎቶችና (Basic needs) መሟላት የሚገባቸው ነገሮች ቢሆኑም እንኳ ዘላቂ መፍትሔን መስጠት የማይችሉ እንደሆኑ ነው።

“ነፍሴ አንተን ተጠማች” (ቁ.1)

ከላይ ለማሳየት እንደሞከርኩት ዳዊት በውኃ ጥም ከናፍርቱ ደርቀው፤ በሰውነቱ ላይ ይፈስ የነበረው ላብ ውስጣዊና ውጫዊ አካሉን አድርቆት ጨው የተነሰነሰበት መስሎ እያለ፤ ጥማቱ በዚህ ጊዜ ውኃ ሳይሆን ራሱን የፈጠረኝንና የሠራኝን አምላኬን ነው ሲል እናያለን። እንዴት ያለ አስገራሚና አስደናቂ መረዳት ነው? በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ሆኖ እግዚአብሔርን ውኃና እንጨት ስጠኝ ብሎ መጠየቅ ስህተት (ኃጢአት) አይደለም። ነገር ግን የዳዊት ነፍስ የተረዳቸው ውኃና እንጨት ጊዜያዊ መፍትሔ እንጂ እንደዚያ ባለ አስከፊ ሁኔታ ውስጥ ሳለ ሰው ዘላቂታዊ መፍትሔ እንደማይሰጥ ነበር።

ስለ አገራችን ሳስብ ሁል ጊዜ አንድ ነገር በውስጤ ያለማቋረጥ ይመላለሳል። ይኸውም፡ ለተራበውና ለተቸገረው እንዲሁም በብዙ መራቆትና ጉስቁልና ሥር ለወደቀው ለአገሪ ሕዝብ መሠረታዊ ፍላጎት

ቶቹ ቢሟላለት ዘላቂ መፍትሔን ያመጣል ወይ? የሚለው ጥያቄ ነው። ለዚህ ጥያቄ ዋነኛና ዓይነተኛ የሆነ መልሱ ለአገራችንና ለሕዝባችን ቋሚና ዘላቂ መፍትሔን መስጠት የሚችለው በሰው ውስጥ የሕይወትን አስተንፋስ ከራሱ ያጋራው የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

“...የእስራኤልም ንጉሥ በቅጥር ላይ በተመላለሰ ጊዜ እርዳኝ ብላ ወደ እርሱ ራሽች። እርሱም እግዚአብሔር ያልረዳሽን እኔ እንዴት እረዳሽለሁ ክላውድማው ወይስ ከመጥመቂያው ነው?” (2ኀገሥት 6:26-27)።

ነገር ግን ዛሬ የነፍሳቸው ጥማት ምን እንደሆነ ያልተረዱ ብዙ ሰዎች ማረፍ ሳይችሉ ቀርተው ሲቅበዘበዙ ይታያሉ። ከዚህም የተነሣ ከውስጠኛው ጨሽታቸው ለማምለጥ ሲሉ በጫት፣ በሲጋራ፣ በመጠጥ፣ በአደንዛዥ ዕፅ፣ በዝሙትና በተለያዩ ነገሮች ውስጥ ገብተው ሕሊናቸውን አደንዝዘው ዘመናቸውን ሁሉ በብዙ ጥያቄና ጭንቀት ያሳልፋሉ። ከዚህም የተነሳ በአሁኑ ጊዜ በአለማችን ላይ ከመቼውም ይበልጥ ሰዎች ራሳቸውን ማጥፋት መፍትሄ አድርገው ታል። ነገር ግን ወደ ነፍስ ጌታና ፈጣሪ በመመለስና ኅብረት በማድረግ እንጂ ራስን በማጥፋት ለው ከገባባት ችግር መላቀቅ ወይንም ማምለጥ አይችልም።

“የነገሩን ሁሉ ፍፃሜ እንስማ ይህ የሰው ሁለንተናው ነው

ና። እግዚአብሔርን ፍራ፣ ትዕዛዙንም ጠብቅ። እግዚአብሔር ሥራን ሁሉ የተሰወረውንም ነገር ሁሉ መልካምም ቢሆን ክፉም ቢሆን ወደ ፍርድ ያመጣዋልና” (መክብብ 12:13-14)።

ለነፍስ ጥማት ርካታን መስጠት የሚችለው ራሱ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ለዚህ ነበር ዳዊት የነፍሱ ጥማት አንተ ነህ የሚለው። “ሥጋዬ አንተን እንዴት ናፈቀች” (መዝሙር 63:1)።

ዳዊት ከውጭ የሚታየው ሥጋዊ አካሉ እግዚአብሔርን ወይንም የእግዚአብሔርን ነገር እንደናፈቀ ይናገራል። ታዲያ ዳዊት እንዴት ብሉ ነበር የሥጋውን መሻት በእግዚአብሔር ላይ ከማመፅ ይልቅ እግዚአብሔርን እንዲናፍቅ ያደረገው?

መዝሙረኛው ከሚናገረው ሀሳብ በመነሳትና እንዲሁም ጳውሎስ ለተሰሉንቄና ለቆሮንቶስ ሰዎች ከፃፈላቸው መልዕክት አንፃር ስናጠና፤ ሰው በመንፈስ በመመላለስ የሥጋን ሀሳብ መግደል እንደሚችል እንማራለን።

“በዋጋ ተገዝታችኋልና በራሳችሁ አይደላችሁም። ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ” (1ቆሮንቶስ 6:10)።

“የሰላም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ። መንፈሳችሁም፣ ነፍሳችሁም፣ ሥጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈፅመው ይጠበቁ” (1ተሰሎንቄ 5:23)።

ዳዊት የውስጠኛው ማንነቱ፣ የነፍሱና የመንፈስ ክፍሉ ይጠማ

የነበረው እግዚአብሔርን አክብሮ ማለፍ ስለነበር በዚያ ምድረበዳ በመንፈስ በመሆን የእግዚአብሔርን ሁሉን ቻይነት እያሰበ ሥጋውን እስከ ገዝቶ እግዚአብሔርን እንዲያከብር ያደርግ እንደነበረ እናያለን።

ስለዚህ ሁልጊዜ ሕይወቱን ሳካፈለን ለእግዚአብሔር ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ በመስጠት ሥጋን እንደሚገባ ለእግዚአብሔር እንዲገዛ ማድረግ እንችላለን። ምክንያቱም ዋነኛና ወደዚህ ምድር የመጣንበት ሀሳብ ለእግዚአብሔር እንደሚገባ ኖረን እናልፍ ዘንድ ነው።

“ከእኛ አንድ ሰንኳ ለራሱ የሚኖር የለምና፤ ለራሱም የሚሞት የለም፤ በሕይወት ሆነን ብንኖር ለጌታ እንኖራለንና፤ ብንሞትም ለጌታ እንሞታለን። እንግዲህ በሕይወት ሆነን ብንኖር ወይም ብንሞት የጌታ ነን” (ሮሜ 14:7-8)።

“በሕይወትም ያሉት ስለ እነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለ ሁሉ ሞተ” (2ቆሮንቶስ 5:15)።

“ኃይልህንና ክብርህን አይ ዘንድ” (መዝሙር 63:2)።

በዚህ ክፍል የዳዊት የውስጠኛው ክፍሉ የሆነው የነፍሱና የመንፈሱ ጥማት የእግዚአብሔርን ኃይልና ክብር ማየት ነው። ለምን ዳዊት የእግዚአብሔርን ኃይልና ክብር በማያመች ሁኔታ ውስጥ ሆኖ ተጠማው? ብለን ስንጠይቅ የምናገኘው መልስ በመጀመሪያ ላይ የተነሣንበት ሀሳብ ይሆናል። ይኸውም እግዚአብሔር ሰውን ከአፈር

ካበጀውና የራሱን ሕይወት ስላካፈለው ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረትን ከመፍጠር ውጪ ሰላምንና እረፍትን ማግኘት ስለማይችል ነው። ሰው ሁሉ በኃጢአት ከወደቀበት ከዘፍጥረት 3:1-8 ጀምሮ የእግዚአብሔር ኃይልና ክብር ርቆት እንደነበረ የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። “ልዩነት የለምና ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሏቸዋል” (ሮሜ 3:22-23)።

ታዲያ ይህ የእግዚአብሔር ክብር የጎደለው ሰው ተቅበዝባዥ ሆነ። ከዚህም የተነሣ ኃጢአትን ላለማድረግ እምቢ የሚልበትን ኃይል አጣ። ራቁቅነት ተሰማው። ታውቃላችሁ? ሰው ከእግዚአብሔር ክብር ውጭ የትኛውንም ዓይነት ትምህርት ቢማር፤ የፈለገውንም ዓይነት ምግብ አማርጦ ቢበላ፤ በውድ ዋጋ ገዝቶ ልብስ ቢለብስ... ሕይወትን ካካፈለው ከእግዚአብሔር ውጭ ርካታን ማግኘት ፈፅሞ አይችልም። እንደ እውነቱ ከሆነ ሰው በልቶና ጠጥቶ እንኳ ደስ መሰኘት ከእግዚአብሔር ካልተሰጠ በስተቀር ከየት ሊያገኘው ይችላል? “ያለ እርሱ ፈቃድ የበላ ደስ ብሎትም ተድላን የቀመሰ ማን ነው።” (መከብብ 2:25)።

ነገር ግን ሰው የጠፋውን የእግዚአብሔርን ክብር እንደገና ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረትን እድሶ በመመለስ መልካም ግንኙነቱን ከቀጠለ እውነተኛ ደስታ፤ እረፍትና ርካታን የሕይወትን እስትንፋስ እፍ ካለበት ከእግዚአብሔር ዘንድ ያገኛል።

ለዚህ ነበር ዳዊት በምድረበዳ በነበረ ጊዜ ከላይ የተዘረዘሩትን ሦስት ዋነኛ ነገሮች አመቺ ባልሆነ ጊዜ የተጠማቸው። ከኃጢአቱ የተነሳ

ከእግዚአብሔር ክብር ተለይቶ የወደቀ ሰው ዛሬም ሕይወቱን ከሰጠው ከእግዚአብሔር ጋር በኃጢአቱ ንስሐ ገብቶ የክርስቶስን እዳኝነት ይኸውም በመስቀል ላይ በመሞት የተከፈለለትን ዋጋ ለራሱ እንደሆነ አድርጎ በማመንና በመቀበል ከእግዚአብሔር ጋር ተቋርጦ የነበረውን ሕብረትና ግንኙነት ማደስ ይችላል። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ለሰው ዘር ሁሉ ሌላ እድልን በመስጠት ማሳረፍ ልማዱ ነው።

“ሌባው (ሰይጣን) ሊለርቅ፣ ሊገድልና ሊያጠፋ ብቻ ይመጣል። እኔ ግን ሕይወት እንዲኖራቸውና እንዲትረፈረፍላቸው መጥቻለሁ” (ዮሐንስ 10:10፣ አዲሱ መደበኛ ትርጉም)

ምዕራፍ ሁለት

በ ተ ፈ ጠ ረ በ ት ዓ ሳ ማ መ ኖ ር

“በእግዚአብሔር ስንደ ተፈጠርከና በእግዚአብሔር መኖር ስንዳስብህ ስስካሳስ ተዋሳክ ድረስ ሕይወትህ ትርጉም ስፈጣ ስንደሆን ይኖራል” (ሪክ ዋረን)።

በምዕራፍ አንድ ላይ እንዳየነው ሰው ያለ እግዚአብሔር መኖር የማይችል ፍጥረት ነው። ታዲያ ይህ ያለ እግዚአብሔር መኖር የማይችል ፍጥረት የሆነ ሰው፣ በዓላማ ይኖር ዘንድ የእግዚአብሔር ሀሳብ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ወደዚህ አሁን ወደምናየው ምድር ሰው በድንገት ወይም በአጋጣሚ የመጣ እንዳልሆነ ሁሉ፣ በዕድሜ ዘመኑ የተፈጠረበትን ወይም ወደዚህ ምድር የመጣበትን ዓላማ ፈፅሞ ያልፍ ዘንድ እንደሚገባው የእግዚአብሔር ቃል ያስቀመጠው እውነታ ነው።

እግዚአብሔር ሰውን ወደዚህ ምድር ሊያመጣው ከእርሱ (ከሰው) በፊት የተፈጠሩትን ፍጥረታት አየገዛ (Dominion) ይኖር ዘንድ በውስጡ ጥበብን፣ እውቀትን፣ ጉልበትን፣ ችሎታን እንዲሁም አቅምንና የማስተዳደር ብቃትን ሁሉ ሞልቶበት ነው። “... ምድርን ሁሉ፣

በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ይገዙ" (ዘፍጥረት 1:26)።

ታዲያ ይህ ለእዳምና በእዳም ውስጥ ለሰው ዘር በሙሉ የተነገረ የእግዚአብሔር ሀሳብ በዘፍጥረት 3:1-24 እንደምናየው በኃጢአት ምክንያት እየገዛ የመኖር ሥልጣኑ ከሰው ልጆች ተወሰደ። ኃጢአት ደግሞ ውድቀትን በሰው ዘር ላይ አመጣ። ስለዚህ ሁሉን እየገዛ (To Dominate) ይኖር ዘንድ የተፈጠረ ሰው ለሁሉ ነገር ተገዥ ሆነ። ኃጢአት ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ ማመፅ ማለት ነው። ስለዚህም ይህ ኃጢአት ሰውን የራሱ ተገዥና ባሪያ አደረገው። በኃጢአትም ምክንያት ሞት ወደ ሰው ልጆች መጣ።

"ለሕይወትም የተሰጠችውን ትእዛዝ እርሷን ለሞት ሆና አገኘች። ኃጢአት ምክንያት አግኝቶ በትእዛዝ አታሉኛልና በእርሷም ገድሎኛል" (ሮሜ 7:10)።

"በበደላችሁና በኃጢአታችሁ መታን ክብራችሁ"

(ኤፌሶን 2:1)።

"የኃጢአት ባርያ ሳላችሁ ከጽድቅ ነፃ ክብራችሁና። እንግዲህ ዛሬ ከምታፍሩበት ነገር ያን ጊዜ ምን ፍሬ ክብራችሁ? የዚህ ነገር መጨረሻው ሞት ነው" (ሮሜ 6:20-21)።

ሰው በኃጢአት ከወደቀ በኋላ ከላይ ከተጠቀሰው ጥቅስ እንፃር እንደምናየው የኃጢአት ተገዥ፣ ባሪያ (Slave) ሆነ። ባሪያ ለሚለው ለአማርኛው ሀሳብ የግሪኩ አቻ የሆነ ትርጉም (Dulous) ዱሎስ

የሚለው ነው። በዚህ ዱሎስ ለሚለው ቃል ቀጥተኛ ትርጉም 'የራሱ የሆነ ፈቃድ የሌለው፣ ፈቃዱ ሁሉ በጌታው ሥር የወደቀ' ማለት ነው።

እንግዲህ ሰው ከኃጢአት በታች ባሪያና ተገዥ ሆኖ ከወደቀበት ጊዜ አንስቶ ለእግዚአብሔር ትክክለኛ የልብ ሀሳብና ፈቃድ እንዲሁም ምድርን እየገዛና እያሸነፈ እንዲኖር የተፈጠረ ሰው አቅምንና ጉልበትን አጥቶ ሳይወድ በግድ ተገዥ ለሆነለት ለኃጢአት መኖር ጀመረ። ከዚህም የተነሣ ከጽድቅና እግዚአብሔርን ከመፈለግ ይልቅ አመፃና ከእግዚአብሔር መራቅ በምድር ላይ እየበዛ መጣ።

ሰው በአንድ መሥሪያ ቤት ተቀጥሮ ሲሠራ በወሩ መጨረሻ ላይ ደመወዝ እንዳለው ሁሉ፣ ኃጢአትም በራሱ ደመወዝ እንዳለው የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። ይህም ደመወዝ ለዘላለም መሞት ነው። "የኃጢአት ደምዝ ሞት ነው" (ሮሜ 6:23)።

መሞት ማለት ደግሞ ከፈጠረው ከእምላኩ ለዘላለም መለየት ማለት ነው። ሰው ለሃጢአቱ በሞተለት በክርስቶስ እምኖ ከእግዚአብሔር ጋር ዕርቅ ካላደረገ በስተቀር ከእግዚአብሔር ሀሳብና ፈቃድ ውጭ ተለያቶ ለዘለለም የሚኖረው በእቶንና በዲን በሚቃጠል የእሳት ባህር ውስጥ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

"ነገር ግን ፈሪዎች የማያምኑ ርኩሶች፣ ነፍስ ገዳዮች፣ አመንዝሮች፣ አስማተኞች፣ ጣኦት አምላኪዎች፣ ውሽተኞች ሁሉ ዕጣ ፈንታቸው በዲንና በእሳት ባሕር ውስጥ መጣል ይ

ሆኖል። ይህም ሁለተኛው ሞት ነው” (ራዕይ 21:8)።

እንግዲህ ገዢ ለመሆን ብቃትን ተሞልቶ የተፈጠረ ሰው በኃጢአት ከወደቀ በኋላ ነገሮች ሁሉ እንደ መጀመሪያው እንደ ተፈጠረ በት የእግዚአብሔር መልካምና የተቀደሰ ዓላማ መኖር ስላልቻለ እግዚአብሔር ወደ ተፈጠረበት ወደ መጀመሪያው ሀሳብ ያመጣው ዘንድ፤ እግዚአብሔር አብ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ለሰው ልጆች ኃጢአት እንዲሞት አሳልፎ ሰጠው። ይህም የሆነበት ዋነኛ ምክንያት የሰው ዘርን እንደገና ከራሱ ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው።

“ነገር ግን የሆነው ሁሉ በክርስቶስ ከራሱ ጋር ካስታረቀን የማስታረቅም አገልግሎት ከሰጠን ከእግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ት ነበር በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር በእኛም የማስታረቅ ቃል እኖረ” (2ቆሮንቶስ 5:18-19)።

“እግዚአብሔር ሙላቱ ሁሉ በእርሱ እንዲኖር በእርሱም በኩል በመስቀሉ ደም ሰላም አድርጎ በምድር ወይም በሰማይ ያት ያሉትን ሁሉ ለራሱ እንዲያስታርቅ ፈቅዷል”

(ቆላስይስ 1:20)።

ይህ ከእግዚአብሔር ጋር የታረቀ ሰው እንዴት ወደተፈጠረበት ዓላማ ተመልሶ ገዢ ሆኖ ሊኖር ይችላል?

በመጀመሪያ ለው እየገዛ (Dominion) ለመኖር ከፈለገ በአጋጣሚ

ወይንም በሃደት አሁን ያለበት ደረጃ ላይ እንዳልደረሰ መረዳቱ ወደ ለውዬው መምጣት ይኖርበታል። ከእግዚአብሔር ዘንድ ዳግም ልደትን (Regeneration) ያገኘ አንድ አማኝ እግዚአብሔር ለእኔ ለግሌ የሆነ ዓላማ (Purpose) አለው ብሎ ማለብ መጀመር አለበት። “ብድር ጥረቱ የበኩራት ዓይነት እንሆን ዘንድ በእውነት ቃል አስቦ ወለደን” (ያዕቆብ 1:18)።

እንግዲህ እግዚአብሔር “አስቦ” ከወለደን ታስቦ ለተወለደበት ዓላማ መኖር ደግሞ የሰው ድርሻ ነው። ነገር ግን አሁን ያለንበትን ጊዜ ለናጠና ስይጣን ሰዎችን በሙሉ በተለይም አማኞችን በማታለል እግዚአብሔር በውስጣቸው ያስቀመጠውን የገዢነት እውነታ ዐውቀውትና ተረድተውት እንዳይኖሩ እያደረገ መሆኑን ለማየት አስቸጋሪ አይደለም።

በዓላማ መኖር መንፈሳዊነት ነው

በአሁኑ ጊዜ በተለይም በሦስተኛ ዓለም ውስጥ የምንገኝ አማኞች በአብዛኛው በዓላማና በዕቅድ መኖር ማለት መንፈሳዊነት አይመስለንም። ከዚህም የተነሣ በቤተሰብ፣ በቤተክርስቲያን፣ በሕዝብና በአገር ላይ ብዙ ውድቀት ይታያል።

ባለንበት በአፍሪካ አህጉር ብዙ ሰዎች ሥራ አጥተው እንዳንዶች ደግሞ ሥራ ፈተው ይታያሉ። ከዚህም የተነሣ ዳግም ልደትን አግኝቶ ወደ ቤተክርስቲያን የሚመጣው በአብዛኛው በበሽታና በድህነት የሚማቅቅ፣ ሥራ የሌለው አሊያም ሥራ የፈታ፣ በዓላማ ሠርቶ ማ

ግኝት ሳይሆን በዕድል ወይም በአጋጣሚ ብልፅግናን የሚፈልግ ነው። ይህ ደግሞ በብዙ ሰዎች ላይ የሚታይና በዘመናት መካከል ብዙዎችን ያለ አላማ የሚያኖር እርግጥን ነው። ይህንን ሥር የሰደደውን ችግር በዓላማና በእትድ ለመኖር በመጨረሻና በመሥራት ሰብረን ልናመልጥ ይገባል።

“በፀጥታና በርጋታ ኑሩ። የራሳችሁን ሥራ እንደሚገባ የምትፈጽሙበትን መንገድ ብቻ አስቡ። ከዚህ በፊት እንደነገርናችሁ በገዛ እጃችሁ እየሠራችሁ ለኑሮ የሚያስፈልጋችሁን ለማግኘት ተጣጣሩ። ይህንን ብታደርጉ የማንም ሰው ጥገኛ ሳትሆኑ ለመኖር ትችላላችሁ” (1ተሰሎንቄ 4:11-12፤ ሕያው ቃል)።

ከላይ እንዳየነው ሰይጣን ብዙ ሰዎችን በድህነትና በበሽታ አማቆ በማኖር የሚገድልበት አንዱ ዘዴ ሰዎች በዓላማ ሳይሆን በዕድልና በአጋጣሚ መኖር እንዲለማመዱ በማድረግ ነው። ይኸውም የሆነ ቦታ፣ በሆነ አጋጣሚ፣ የሆነ ነገር ፈንድቶ ባለጠጋ መሆንን በማስመኘት ነው። ይህ ሲባል ግን እግዚአብሔር ሰዎችን በተዓምር ባለጠጋ እያደርግም እያልኩ አይደለም። ነገር ግን ሕዝቡን በአላማ በማኖር ባለጠጋ ማድረግ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ሀሳብ እንደሆነ ለማስጨበጥ ፈልጌ እንጂ።

ቀኑን ሙሉ በእገልግሎት ሰበብ ከቤት ቤት እየዞሩ መዋል መን ፈላጊነት አይደለም። ከእግዚአብሔር ዘንድ ልንሠራባቸው የተገቡ ስ

ድስት ቀናቶች ሲኖሩ በመንፈሳዊነት ሽፋን ቀኑን ሙሉ ያገኘበት ሥፍራ ስንረግጥ ውሰን ክቡር የሆነን የማይገኝን ጊዜ ማሳለፉ ልንላቅ የማንችልበት የድህነት አዘቅት ውስጥ ይከተናል።

ሥራ ከሰው ውጭ ብቻ ሳይሆን በሰው ውስጥም ይገኛል

ታወቃላችሁ ብዙ ሰዎች ሥራን ሲያስቡ የግድ ከሩቅ ቦታ የሚመጣ ወይም እነርሱ ሄደው የሚገቡበት ብቻ እንደሆነ ያስባሉ። ዲግሪና ዲፕሎማ የሌላቸው ከሆኑ እጃቸውን አጣጥፈው ከሰማይ ዱብ ብሎ “ቤትህ ድረስ መጣሁልህ” የሚላቸውን ሥራ ሲጠባበቁ ዘመናቸው እንደ ጥላ ያሰፈባቸው ብዙ ናቸው።

አንድ ሰው በፊዚክስ ወይም በኬሚስትሪ ጥሩ ውጤት አምጥቶ ወደ ትላልቅ የትምህርት ተቋማት እልገባም ማለት ሌላ ተሰጥኦ የለውም ማለት አይደለም። ለምሳሌ ጋራጅ ገብቶ ጥሩ ሜካኒክ ሲወጣው ይችላል፤ ወይም እንደ ዝንባሌው በጥቂት በመነሳት ንግድ ቢጀምር ወደፊት ታላቅ ነጋዴ ሲሆን ይችል እንደሆነ ማን ያውቃል? አንድ ሰው በውስጡ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ስጦታ ማየት ከቻለ በውጭ ሆኖ ወድቀሃል የሚለውን የትምህርት ማስረጃ በማየት ብቻ እጁን አጣጥፎ ለድህነት ራሱን እያዘጋጀ አይኖርም።

በአሁኑ ጊዜ ዲግሪ፣ ዲፕሎማና ስርተፍኬት ይዘው በየጊዜው የሚወጣን የሥራ ፈላጊዎች ማስታወቂያ እየተከታተሉ በመከር ጊዜ ያቸውን የሚያሳልፉ ጥቂት አይደሉም። በተለይ በአፍሪካ ውስጥ ከ

ታላላቅ የትምህርት ተቋማት ትምህርታቸውን በሚገባ አጠናቀው ያለሥራ የተቀመጡ በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች እንዳሉ አንዳንድ መረጃዎች ይጠቁማሉ።

ጥናቱ እንደሚጠቁመው እዚህ ከላይ ከተጠቀሱት ሰዎች መካከል የአንዳንዶቹ የውስጥ ፍላጎት በሚሠሩት ሥራ አገርንና ወገንን በመጥቀም ሥራው ሊሰጣቸው የሚችለውን ርካታን ለማግኘት ሳይሆን፤ የውስጥ ፍላጎታቸው፤ ከሠሩ በኋላ ሊያገኙ የሚችሉትን ደመወዝ በማሰብ ሥራን ንቀው የተቀመጡ ናቸው።

አንድ ሰው በተማረው ትምህርትና በሚያበረክተው የሥራ ውጤት መጠን ልክ ሲከፈለው እንደሚገባ ግልፅ ነው። ነገር ግን እርሱ ያለበውን ያህል ገንዘብ ሳያገኝ ሊቀር እጅና እግሩን አጣጥፎ ከሚቀመጥ ይልቅ እግዚአብሔር ነገሮችን እስኪለውጥለት ድረስ አነስተኛ ቢሆንም በሚያገኘው ገንዘብ ሳይሆን በሚሠራው ሥራ ደስ እየተሰኘ፤ የራሱን ድርሻ እየተወጣ ለአገርና ለትውልድ የሚጠቅም ሥራን እየሠራ ሲኖር ይገባል።

ለተማርነው ትምህርትና ለያዝነው ዲፕሎማና ዲግሪ የሚመጥን ሥራ እስኪገኝ በድህነት በመማቀቅ ለሀገርና ለወገን ሽክም ከመሆን ይልቅ ለጊዜው የተገኘውን በመሥራት እግዚአብሔር ያዘጋጀልን እስኪመጣ ታግሶ ማለፉ አማራጭ የለውም።

ብዙ ሰዎች በአሁኑ ጊዜ ወደ ታላላቅ የትምህርት ተቋማት ገብተው መማር የሚፈልጉት እግዚአብሔር በውስጣቸው ያስቀመጠውን ትልቅ ብቃት በምድር ላይ ለመተግበር ሳይሆን የትኛውን ትምህርት

ቢማሩ የተሻለ ደመወዝ ሊያገኙ እንደሚችሉ በማሰብ ነው። ያ ደግሞ በአገርና በሕዝብ ላይ ትልቅ ኪሳራን ያመጣል። ጥሩ ገንዘብ በማግኘት ጥሩ ኑሮ ለመኖር መመኘት በራሱ ምንም ክፋት የለውም። ነገር ግን ውጤታማና ፍሬያማ ሊያደርገን በማይችል ሥፍራ ላይ ቁጭ ብለን ያለ ርካታና ያለደስታ በመኖር በውስጣችን ያለውን ብቃት እንደሚገባ ሳናወጣ እግዚአብሔርንም ሕዝቡንም ሳንጠቅም ማለፉ ያሳዝናል።

በዚህም ምክንያት በንግዱ ዓለም ተሰማርቶ በአገርና በሕዝብ ላይ ለውጥን በማምጣት ለእግዚአብሔር ቤት ሥራ ብዙ ሊሮጥ የሚገባው ሰው ሐኪም ሆኖ ተመርቆ ይወጣና በሽተኞችን ሊያስጩንቅ ይወላል። በሳይንሱ ዓለም ተሰማርቶ ትልቅ ሳይንቲስት በመሆን በአገር ላይ ታላቅ ለውጥን ማምጣት ሊችል በዚህ ዘመን ስፖርት ነው የሚያበላው ብሎ በማሰብ አንዴ ሯጭ አንዴ ኳስ ተጫዋች በመሆን ዘመኑን ሁሉ በመክራ ያሳልፍና በፅድሜው አመሻሽ ላይ ተስፋ ቆርጦ የአንድ ትልቅ ድርጅት ዘበኛ በመሆን ባለጉዳዮችን በር ላይ በማንገታት በፀሀይና በዝናብ ሲቀጣቸው ይወላል።

መጽሐፍ ቅዱስ ሲነገረን በግብፅ ላይ ንጉሥ (ፈርዖን) ሆኖ አገር ያስተዳድር የነበረ ሰው በዮሴፍ ውስጥ የነበረውን የታመቀ ዕውቀትን የመግለጥና የማስተዳደር ችሎታና አቅም ተመልክቶ በእገሪቷ ላይ ሲመጣ ይችል የነበረውን ታላቅ ረሃብና እልቂት ዮሴፍን በመጠቀም የእገሪቷንና የሕዝቡን ውድቀት እንዲት እንደታደገ እንመለከታለን።

“ነገሩም በፈርዖንና በሱሌዎች ፊት መልካም ሆነ። ፈርዖንም ሱሌዎቹን እንዲህ አላቸው፡- በውኑ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበትን እንደዚህ ያለ ሰው እናገኛለን? ፈርዖንም የሱፍን አለው እንዳንተ ያለ ብልህ አዋቂም ሰው የለም። እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ገልጦልሃልና። አንተ በቤቴ ላይ ተሾም! ሕዝቤም ሁሉ ለቃልህ ይታዘዝ፤ እኔ በዙፋኔ ብቻ ከአንተ እበልጣለሁ። ፈርዖንም የሱፍን በግብፅ ምደር ሁሉ ላይ ሾምሁህ አለው። ፈርዖን ቀለበቱን ከእጁ አወለቀ፤ በየሱፍ እጅም አደረገው...” (ዘፍጥረት 41:37-42)።

በዚህ ጊዜ ፈርዖን ለየሱፍ የጠቅላይ ሚኒስትርነት ሥልጣን ሲሰጠው የሱፍ ስለሚያገኘው ጥቅም በማሰብና በመከራከር ጊዜውን አላባከነም። ነገር ግን እግዚአብሔር በውስጡ አስቀምጦ የነበረውን ዕውቀትና ጥበብ በመጠቀም አገርን ከውድቀትና ሲመጣ ካለው ክፍተኛ ችግር ታድጓል።

እንደ አብነት ለመጥቀስ በአንድ ወቅት ለተወሰነ ጊዜ ስፋ ያለ ግቢ ባለው አፓርትመንት ውስጥ ስኖር ካየሁት ነገር ትልቅ ትምህርት አገኘሁ። እዚህ ግቢ ውስጥ ተቀጥረው የሚሠሩ ሁለት ሰዎች አሉ። ሁለቱም ሰዎች በግቢው ውስጥ ቤት ተክራይቶ የሚኖረውን ለማገልገል የተቀጠሩ ናቸው። አንደኛው ዘበኛ ሲሆን ሁለተኛው እትክልተኛ ነው። ሁለቱም የተቀጠሩበት የደሞዝ መጠን እኩል ነው። ነገር ግን ወር በደረሰ ጊዜ አንደኛው (ዘበኛው) በወር ሲያገኘው የተ

መደበሉትን ገንዘብ ሲያገኝ ሁለተኛው (እትክልተኛው) ግን ዘበኛው የሚያገኘውን ቢያንስ ሁለት ወይም ሦስት እጥፍ ያህል ያገኛል።

ነገሩ እንዲህ ነው። ለጥብቃ ሥራ (በዘበኝነት) የተቀጠረው ሰው በጠዋት ወደ ሥራው ይገባና በማሰዳ በግቢው ውስጥ የሚኖሩት ሰዎች ወደ ሥራ ሲሄዱ በር እየከፈተና እየዘጋ ሁሉንም ከሸኘ በኋላ በግቢው ውስጥ ያለው መኪና ወጥቶ ሲያልቅ፤ ወይ ጥርሱን በረጅም እንጨት እየፋቀ እሲያም የተቀመጠበት ወንበር ላይ ቁጭ ብሎ በማዛጋት ቀኑን ያሳልፍና እንደገና በጠዋት ወጥተው የነበሩት የግቢው ሰዎች ከሥራ ሲመለሱ በር ከፍቶ በማስገባት ሥራውን ጨርሶ ሰዓቱ ይደርስና ወደ ቤቱ ይሄዳል።

ሁለተኛው ሰው (የግቢውን እትክልት እንዲንከባከብ የተቀጠረው) ግን ከመጀመሪያው ሰው እጅግ ይለያል። ይህ ሰው ነው እንግዲህ የእኔንም የትኩረት አቅጣጫ ወደ እርሱ የሳበው። ይኸውም እትክልተኛው ሥራውን ይሠራ ዘንድ ከተመደበሰት ሰዓት ቀደም ብሎ በማሰዳ ወደ ግቢው በመግባት በራሱ እነሳሽነት በግቢው ውስጥ ያሉትን መኪናች በሙሉ ሥራ ከመጀመሩ በፊት እጥቦ ይጨርሳል።

ታዲያ በማሰዳ ወደ ሥራቸው ለመሄድ የግቢው ሰዎች እየተጣደፉ ሲወጡ መኪናቸው ታጥባና አብርታ ትጠብቃቸዋለች። ስለዚህ መኪናቸው የታጠበላቸው ሰዎች በሙሉ በደስታ እንደየፍላጎታቸው በገንዘብ እየባረኩት ከግቢ ይወጣሉ። ያም ሰው ያንን ገንዘብ ከተቀበለ በኋላ እምላኩን እየባረከ የተቀጠረበትን መደበኛ ሥራ ይኸውም (የግቢውን እትክልት መንከባከብ) ይጀምራል።

ምስጢሩ እንግዲህ እዚህ ላይ ነው። በጥበቃ ሥራ ላይ የተሠማራው ግለሰብ ሥራን ከውጭ ብቻ እንደሚገኝ በማለብ ለዎች ሥራ የሚሉትን ብቻ እየሠራ የሚተዳደር ሰው ሲሆን፤ አትክልትን እንዲንከባከብ አትክልተኛ ሆኖ የተቀጠረው ሰው ደግሞ ሥራ ከውጭ የሚጠበቅ ብቻ ሳይሆን በሰው ውስጥ ያለ የታመቀ ብቃት እንዳለ በማመን፤ በውስጡ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ፈጥኖ የመሥራት ብቃት በየአቅጣጫው እየመነዘረ ኑሮውን ይኖራል።

ስለዚህ ሥራን ከውጭ ብቻ ይመጣል ብለን የምንጠብቀው ከሆነ በውስጣችን እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ሥራ ፈጥሮ የመሥራትና ሕዝብን እንዲሁም አገርን ካሉበት ሁኔታ ደርሶ የመታደግ ብቃት ሳንጠቀምበት በዚህ ዓለም ላይ ልንኖርበት የተመደበልንን ጊዜ በከንቱ ጨርስን ወደማንመስበት መቃብር አንወርዳለን። ይህ ደግሞ እጅግ የከፋ አሳዛኝ ድርጊት ነው።

“እንግዲህ እንደ ጥበቦች እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ። ቀኖቹ ክፉዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ። ስለዚህ የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ አስተውሉ እንጂ ሞቶች አትሁኑ።”

(ኤፌሶን 5:15-17)

ምዕራፍ ሦስት

በ ራ ሰ ይ መ ኖ ር

“መንገዱ በጠነከረ ጊዜ ጠንካሮች ይወጡታል” (ማንነቱ በውል ያልታወቀ ሰው አባባል)።

በምዕራፍ ሁለት ላይ ያለውን ሃሳብ በመረዳት ማንኛውም ሰው የተገለጠለትን እውነት ለማድረግ ጨክኖ መነሣት የሚችለው ባለራዕይ ሲሆን ብቻ ነው። ባለራዕይ ከዛሬ ያለፈን ነገር የመመልከት ብቃት ስላለው የዛሬውን መከራ በትዕግስት እየተወጣ ይህም ያልፋል ማለት ይችላል።

“ጽዊትም በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን ሃሳብ ከአገለገለ በኋላ አንቀላፋ” (ሐዋርያት 13:36)። ሰው ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ በዚህ ምድር ላይ ኖሮበት ያልፍ ዘንድ የተሰጠው የጊዜ ገደብ አለው። ዋነኛው ቁም ነገር ለላሳ፤ ስድሳ አልያም ለማንያና መቶ ሃያ ዓመት ያህል መኖሩ ሳይሆን፤ በተሰጠው የእድሜ ገደብ ይብዛም ይነስም እግዚአብሔር ያቀደለትን ዓላማ አከናውኖ ማለፉ ነው።

ውጤታማ ኑሮን ኖሮ ማለፍ

ወደዚህ ዓለም ለመኖር የመጣ የለው ዘር በሙሉ በግሉ እግዚአብሔር ሊሠራበት የፈለገው እንድ ታላቅ ቁም ነገር እንዳለ መረዳት ይኖርበታል።

“እኛ ፍጥረቱ ነገሩ እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠሮን” (ኤፌሶን 2:10)። ብዙ ሰዎች ረጅም ዕድሜ በምድር ላይ መኖርን ውጤታማ ሥራን ሠርተው ለማለፍ ይረዳናል ብለው ያምናሉ። ያ ግን ፈፅሞ የተሳሳተ ሃሳብ እንደሆነ አስባለሁ።

ለምሳሌ- በዚህ ምድር ላይ ረጅምን ዕድሜ ኖሮ ያለፈው ሰው ማቱሳላ እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል በዘፍጥረት 5:25-27 ላይ ይነግረናል። ነገር ግን ይህ ማቱሳላ የተባለው፣ ረጅም ዕድሜ በዚህ ምድር ላይ ይኑር እንጂ፤ ምንም ዓይነት ቁም ነገር ለራሱ ይሁን ለቤተ ሰቡ፣ ለሕብረተሰቡና በዚያን ጊዜ ለነበረ ሕዝብ ሠርቶ እንዳለፈ የተ ዘገበ ታሪክ አናገኝም።

ማቱሳላ የኖረበት የዘመኑ ቁጥር ዘጠኝ መቶ ስድሳ ዘጠኝ ነው። ይህ ለዘጠኝ መቶ ስድሳ ዘጠኝ ዓመታት ያህል በዚህ ምድር ላይ የኖረ ሰው በኖረበት የዕድሜ ዘመን ሁሉ ምንም ዓይነት የኑሮ ይሁን በጊዜው በነበሩት ሰዎች ላይ ወደተሻለ ደረጃ ሊያመጣቸው የቻለ ለውጥን ሳያመጣ ማለፉ የሚያሳዝን ነው። ማቱሳላ የኖረበት የዕድሜ ገደብ፣ የወራቱና የዓመታቱ ቀመር በቀናት ሊለላ 353,685

ቀናት ይሆናሉ።

እንግዲህ ከላይ የሚያሳየን የሒሳብ ስሌት ማቱሳላ ከሦስት መቶ አምሳ ሦስት ሺ ስድስት መቶ ለማንያ አምስት ቀናት በላይ በምድር ላይ ተመላልሷል ማለት ነው። ይህንን የቀናት ቁጥር በለዓታት እና ብዛው ብንል የትየለሌ ነው።

በማለተዋል ልናየው የሚገባን አንድ ዋነኛ ነገር የምናገኘው በምድር ላይ የመኖሪያ ቀናትን ማብዛት ሳይሆን ትልቁ ቁም ነገር በምን ኖርበት ጥቂት ይሁን ብዙ የዕድሜ ዘመን ውጤት ያለውን ሥራ ሠርቶ ማለፉ ነው ።

ይህ ብዙን ዘመን በዚህ ምድር ላይ በመኖር አቻ የማይገኝለት ሰው ወላጅ አባቱ ሔኖክ ተብሎ ይጠራል። የዚህ ሔኖክ የተባለውን ሰው ታሪክ ደግሞ ስናይ በዚህ ዘመን የተመላለሰበት የዕድሜ ቁጥር ሦስት መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ነበር። ይህ ሔኖክ የተባለ ሰው የልጁን የማቱሳላን የዕድሜ ግማሽ ያህል እንኳ አልኖረም። ነገር ግን በኖረበት የዕድሜ ዘመን የተፈጠረበትን ዓላማ አውቆ ለዚያ ለተፈጠረበት ዓላማና በውስጡ ለተረዳው እውነታ ተግባራዊ በመኖር እንዳለፈ የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። “ሔኖክም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ስላደረገ አልተገኘም፤ እግዚአብሔር ወስዶታልና” (ዘፍጥረት 5:24)።

በዚህ ምድር ላይ ዕድሜን ለማብዛት መመኘቱ መልካም ቢሆንም እንኳ ነገር ግን ያለ ቁም ነገር እየበሉና እየጠጡ ብቻ መኖሩ በዚህ ዓለም ላይ ከሚታዩ ታላላቅ ውድቀቶች በላይ የባለና የክፋ ሆኖ

እናገኘዋለን።

አሁን ባለንበት ዘመን እንስሳት እንኳ በውስጣቸው ባለው ብቃት እየተጠቀሙ ትላልቅ ሥራን በመሥራት ላይ ይገኛሉ። ለምሳሌ ያህል ውሾችን ብንመለከት በዓለማችን ላይ ባሉ ትላልቅ የእውሮፕላን ጣዚያዎች ውስጥ በመቆም ለዎች ሊያዩና ሊያገኙ የማይችሉትን በስውር ከአገር ወደ አገር በማለፍ ህዝብንና አገርን ሊጎዳ የሚችል አደገኛ ዕዕንና የተለያዩ ጉዳት ሊያመጡ የሚችሉ ምስጢራዊ ዕቃዎችን እንዲያልፍ በመቆጣጠር አገርንና ሕዝብን ከውድቀት በመጠበቅ ላይ ናቸው። በሌላውም አንፃር እንደዚሁ የብዙ ሰዎችን ቤትና ንብረት፣ ሕይወትንም ጨምሮ ከሞትና ከከፋ ጉዳት ያተረፉና በማትረፍ ላይ ያሉ ውሾች ጥቂት አይደሉም።

ታዲያ እንስሳት ይህንን ያህል ታላላቅ ነገሮችን በዚህ በምናየው ምድር ላይ ሠርተው የሚያልፉ ከሆነ፤ እንዴት በእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ የተፈጠረ ሰው በሚኖርበት ጥቂት ይሁን ብዙ የዕድሜ ዘመን ለዚህ ግራ ሰተጋባ ዓለማችን የእግዚአብሔርን ትክክለኛ ሃሳብና ፈቃድ አግኝቶ በዚህ ሊኖርበት በተሰጠው ዓለም ላይ በራዕይ ኖሮ ተፅዕኖ አድርጎ ለውጥን ማምጣት አልቻለም? ይህ ማለት ግን ምንም ሥራ እየተሠራ አይደለም ያለው ለማለት ሳይሆን ሁላችንም በተሰጠን የዕድሜ ዘመን የአቅማችንን ብንተጋ እጅግ በጣም ውጤት ያለውን ሥራ መሥራት መቻላችንን ለማሳየት በመፈለግ ነው።

“የዘመናቸችን ዕድሜ ሰባ ዓመት፤ ቢበረታም ለማንያ ዓመት ነው፤ ቢበዛ ግን ድካምና መከራ ነው” (መዝሙር 90:10)። ከዚህ

ካነበብነው የምንባብ ክፍል አንድ ትልቅ ቁም ነገርን የእግዚአብሔር ቃል ያስጨብጠናል። መዝሙረኛው ሲነገረን “የሰው ዕድሜ ሰባ” ነው ይለናል። ደግሞ የበረታ ስማንያ ሊኖር ይችላል ብሎ ይደመድመዋል። ከዚህ በኋላ ያለውን ጊዜ ቤት ውስጥ ቁጭ ካልን ብዙውን ሰዓት በአልጋችን ዙሪያ አልያም በየሆስፒታሉ በመዞር የምናሳልፈው የድካም ጊዜ እንደሆነ ያሳየናል።

አሁን ባለንበት ዘመን ያን ያህል መድረሱ እንኳ አስቸጋሪና አዳጋች እንደሆነ ከምናየው መገመቱ አስቸጋሪ ሆኖ እናገኘውም። በፈረንጆቹ የጊዜ አቆጣጠር በዘጠናዎቹ መጨረሻ አካባቢ የተደረገ አንድ ጥናት እንደሚያመለክተው ከሆነ፤ ባደጉት አገሮች የሰው ዕድሜ በአማካኝ ስድሳ አምስት፤ በአፍሪካና በእስያ ለምንኖር ደግሞ ጥናቱ በአማካኝ አርባ አምስት እንደሆነ ይጠቁመናል። ይህ ጥናት መቶ በመቶ ትክክለኛ ነው ለማለት ባያስደፍረንም ከዚህ ሃሳብ ውስጥ ግን እንደ እውነታ ማየት እንችላለን።

እንግዲህ በአፍሪካ የምንኖረውን የአማካኝ የዕድሜ ገደብ አርባ አምስት ካደረጉ እንዳንዶቻችን በአሁኑ ሰዓት ከግማሽ በላይ የሆነውን ዕድሜያችንን ኖረነዋል። ሌሎቻችን ደግሞ የተመደበውን የአማካኝን የዕድሜ ክልል አልፈነዋል። ቁም ነገሩ ታዲያ በየትኛውም የእድሜ ክልል ውስጥ እንሁን በሚቀረን የመኖሪያ ዕድሜ ጊዜያችንን እውነታውን አውቀን በመረዳት ትልቅ ቁም ነገር የሆነውን እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን ራዕይ በመረዳት ተግባራዊ አድርጎ በመኖር ሕዝብንና አገርን ከሚመጣ ጥፋት ታድገን ማለፍ እን

ችላለን።

ዳዊት በራሱ ዘመን

በምዕራፉ መግቢያ ላይ ካነበብንዎ ጥቅስ አንፃር በመነሣት አንድን ሁኔታ ሃሳብ እንመልከት፡- “ዳዊትም በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን ሃሳብ ካገለገለ በኋላ አንቀሳፉ” (ሐዋርያት 13:36)። ሁሉም ሰው ኖርበት ያልፍ ዘንድ የተሰጠው የጊዜ ገደብ (ዘመን) አለው። ያ ዘመን ደግሞ ለዚያ ሰው ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠ ነው። ለዚህ ነው “ዳዊት በራሱ ዘመን...” ብሎ መጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረን ሰው በስህተት እንኳ በማንም ሰው (ባልተገባው) ዘመን ውስጥ ተወልዶ ወደዚህ ምድር አልመጣም። አስተሳሰቡ ዘገምተኛ ይሁን ወይም በዘመኑ ካሉት ሰዎች ሁሉ እጅግ የላቀ አስተሳሰብ ይኑረው፤ እግዚአብሔር ወደዚህ ምድር ያን ሰው ያመጣው ዓለማትን ከመፍጠሩ በፊት ባሰበለት ቀንና ሰዓት ነው።

ለምሳሌ ያህል ብንወስድ ወደ ጨረቃ ለመሄድ የተነሳው ዩሪ ጋጋሪ አዳም በኖረበት ዘመን ወደዚህ ምድር መጥቶ ቢሆን ኖሮ፤ ጫካ እየመነጠረ አርሶ ከመብላት ወይም እደን ከመዋል ውጭ፤ ወደ ጨረቃ የመብረር ሃሳቡ ቢኖረው እንኳ፤ ወደ ጨረቃ ሊያደርሰው የሚችለውን መንኮራኩር ለመሥራት የሚያስችለውን፤ ክሱ በፊት ለሚሠራው ሥራ አመቺ ሁኔታ ፈጥረውለት ያሰፉ ሰዎች ስለሌሉ በውስጡ ያለ ሃሳብ ብቻ በመሆን ተቀብሮና ተዳፍኖ ይቀር ነበር።

ነገር ግን ዩሪ ጋጋሪ እግዚአብሔር በውስጡ ያስቀመጠውን ትል

ቅ ቁምነገር ሠርቶ ያልፍ ዘንድ፤ እግዚአብሔር ራሱ በፈቀደለት ዘመን ወደዚህ ምድር አመጣው። ይህም ሰው ወደዚህ ምድር በመጣበት ዘመን በውስጡ የተቀመጠን ራዕይ ተግባራዊ አድርጎ ላለንበት ዓለም ትልቅ ሥራን ሠርቶ አለፈ።

አሁን ያለንበትን ዘመን ሰናጠና የመረጃ ዘመን (Information technology) በመባል ይታወቃል። በአሁኑ ሰዓት በዓለማችን ላይ እየተደረጉ ያሉትን ድርጊቶች በሙሉ በጥቂት ሰዓታት ውስጥ፤ ዓለም በሙሉ እንዲያውቅ ማድረግ ቀላል የሆነበት ዘመን ውስጥ ደርሰናል።

ለዚህ ድንቅ ሥራ አስተዋፅኦ ካደረጉት ሰዎች መካከል አብዛኛዎቹን የኮምፒውተር ቋንቋዎችን የደረሰውና የማይክሮ ሶፍት ካምፓኒ መሥራችና ባለቤት ከሆኑት አንዱ የሆነው ቢል ጌትስ (Bill Gates) ይገኝበታል። ይህንን ሰው ደግሞ እግዚአብሔር ማቴሳላ በኖረበት ዘመን ስለ ኮምፒውተር ምንም ዓይነት ሃሳብ ባልነበረበት ዘመን ፈጥሮ ት ቢሆን ኖሮ፤ የማይክሮ ሶፍት ሃሳብ ፈፅሞ በልቡ ባልተቀመጠ ነበር። ይህ ራሱ እንዴት ያለ ትልቅ የሆነን እግዚአብሔርን እንደምናመልክ ያሳየናል። ሁሉም ሰው ዛሬ ያለውን እኛንም ጨምሮ ልንኖርበት በሚገባ በራሳችን ጊዜና ሰዓት ተፈጥረናል። ስለዚህ እኛም በዚህ ባለንበት ዘመን ሠርተን እንድናልፍ የተመደበልን ሥራ አለማለት ነው። እኛንም እግዚአብሔር አሁን ወዳለንበት ዘመን ሲያመጣን አልተሳሳተም። በቀለማችን፤ በዘራችን፤ በአገራችን ትክክለኛ ቦታ ላይ ነን። ይህንን ተረድተን በውስጣችን የተቀመጠውን ራዕይ

ተግባራዊ እድርጎ ማለፍ የእኛ ድርሻ ነው። ንጉሥ ዳዊትን ስንመለከት አባቱ እሴይ ተብሎ የሚጠራ ሰባት ወንድሞች የነበሩት የመጨረሻ ልጅ በመሆን ወደዚህ ምድር የመጣ ሰው ነው። “...ሳሙኤል ልም እሴይን- የቀረ ሌላ ልጅ አለህን? አለው። እርሱም ታናሹ ገና ቀርቶአል፤ እነሆም በጎችን ይጠብቃል እሱ” (1ኛ-ሌላ 16:11)።

አባቱ እሴይ በዳዊት ውስጥ የተቀመጠውን ብቃትና የታመቀ ችሎታ ስላልተረዳና ስላላወቀ የበግ ጠባቂ እድርጎታል። ነገር ግን ዳዊት በጎችን እየጠበቀ ፍፃሜውን ያስብ የነበረ ሰው እንደነበረ ሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን ማንበብ ተጨባጭ ያደርገዋል። ይኸውም በውስጡ የተቀመጠ ስእግዚአብሔር እንደሚገባ ባለራዕይ ኖሮ የማለፍን ሀሳብ በማሰላሰል ነበር።

“እግዚአብሔርን አንዲት ነገር አለምነዋለሁ፤ እርሷንም አሻለሁ፤ ይኸውም በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ፤ የእግዚአብሔርን ክብር ውበት አይ ዘንድ፤ በመቅደሱም ሆኜ አሰላለስል ዘንድ ነው (መዝሙር 27:4፤ አዲሱ መደበኛ ትርጉም)።

ከላይ በምናየው በመዝሙር በተቀነባበረ የዳዊት የነፍሱ ምጥ በሆነ ፀሎቱ ውስጥ ለእግዚአብሔር ያቀረበውን መሻቱን ስናይ “እግዚአብሔርን አንዲት ነገር ለመንሁት” ይላል በቁጥር 4 ላይ። ከዚያም በመተጠል ሊኖርበት በሰጠው የዕድሜ ዘመን ሁሉ ለእግዚአብሔር ኖሮ በማለፍና ያንን በማድረግ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘው ዘንድ

እንደሚፈልግ ይናገራል።

እግዚአብሔን ደስ ማለኝት

አንድ ዕቃ ተሠርቶ ከተጨረሰ በኋላ የተሠራበትን ዓላማ መፈፀም ሲችል የሥራው ባለቤት የሆነውን ሰው ልብ ያሰኘዋል። ለምሳሌ፡- ሰማያትን እየሰነጠቀ በአየር ላይ ለመብረር የተሠራ አውሮፕላን እንደ መኪና በምድር ላይ ብቻ ቢሸከረከርና ሠራው እንደጠበቀው መብረር ባይችል፤ ከአሁን አሁን መሬትን ለቀቀ ብሎ የሚጠብቀውን የሠራውን ሰው ልብ እንዴት ሊሰብረው እንደሚችል አሰቡ። ወይም በውኃ ላይ እንዲንሳፈፍ ተደርጎ የተሠራ መርከብ ሥራው ተጨርሶ በባህር ላይ በተቀመጠ ጊዜ እንደ ዓላ ከውኃ በታች ለምጦ የተሠራበትን ዓላማ ባይፈፀም ሌላው አሳዛኝ ትዕይንት ይሆናል።

ሰውም በዚህ ምድር ላይ ሲመላለስ ዳዊት እንዳለው ለፈጠረው እግዚአብሔር በመኖር፤ ወደዚህ ምድር የመጣበትን ዓላማ በመረዳትና በማድረግ እግዚአብሔርን ደስ አሰኝቶ ያልፍ ዘንድ ይጠብቅ በታል።

ንጉሥ ለመሆን የመጀመሪያ ልጅ መሆን የለብንም

ዳዊት ከእሴይ ቤተሰብ ሊወለድ የመጨረሻ ልጅ በመሆን ነበር። ከዳዊት በላይ በቁመትም በሰውነትም ገዡፍ የሆኑ ሰባት ወንድሞች ነበሩት። ሳሙኤል በእግዚአብሔር ተልኮ ንጉሥ የሚሆንን ሰው ለ

መቀባት፤ ዘይት የሞላበትን ቀንድ ይዞ ወደ እንዳዊት ቤት ሲመጣ በሳሙኤል ፊት ተገኝተው የነበሩት ለባቱ የዳዊት ታላላቅ ወንድሞች ነበሩ። ነገር ግን ምንም እንኳን በነቢዩ በሳሙኤል ፊት እነዚህ ለባት የዳዊት ወንድሞች ይቁሙ እንጂ በንዳ በእግዚአብሔር ፊት እየፀለዩ የ፤ እግዚአብሔርን በልቡ እያከበረ ለጊዜው የተመደበለትን የአረኝነት ተግባር በታማኝነትና በቅንነት እየሠራ ሕይወቱን ሚዛናዊ አደርጎ፤ ኃላፊነቱን እየተወጣ፤ ለመቀባት ብቃት ኖሮት የተገኘ ዳዊት ብቻ ነበር። “ባሪያዬን ዳዊትን አገኘሁት ቅዱስ ዘይትም ቀባሁት” (መዝሙር 89:20)።

እግዚአብሔርም የዳዊትን የልቡን ፍላጎት ተረድቷል። ይኸውም ለእግዚአብሔር ሃሳብ እንደሚገባ ኖሮ ማለፍ። ይህንን የሚያውቅ እግዚአብሔር ለባቱን ትላልቅ የዳዊትን ወንድሞች አልፎ ዳዊትን ለንግሥና እንዲቀጣው ለነበረው ሳሙኤል ነገረው። ቁም ነገሩ ለካ ለመክበርና ለመንገሥ ብሎም ለእግዚአብሔር ለመኖር የሚያስችለው በጊዜው የተመደበለትን ሥራ በቅንነት መወጣትና የተሰጠንን ራዕይ ይዞ ቆርጦ መነሣት እንጂ አንደኛ ሆኖ በመወለድ አይደለም።

የተመቻቹ ሁኔታዎች ውስጥ መገኘት አለመገኘታችን ብቻ በራሱ እግዚአብሔር በእኛ እንዲሠራ አያነሣሳውም

ሥራችን ብዙ ገንዘብ ሊያስገኝ የሚችልን መልካም የተባለን ሥራ እየሠራን ወይም በምንኖርበት ሕብረተሰብ ዘንድ ታዋቂ አለኝቶ

ክ ቡር ስም ሲያሰጠን እንኳ ይህ ብቻውን በራሱ እግዚአብሔርን ወደኛ እንዲቀርብ አያደርገውም። እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን ራዕይ በዚህ ምድር ላይ እግዚአብሔርን በመፍራት ኖረን ተግባራዊ ለማድረግ የሚያስከፍለውን ዋጋ ለመክፈል ቆርጠን መገኘታችን እንጂ።

ድንገትም ዳዊት ከወንድሞቹ ዓይን ፊት ያነሰ ሥራ ይሠራ የነበረ ወጣት ይሆናል። ነገር ግን በሰው ፊት ሲታይ የሚሰጠው ግምት ትንሽ የሆነው የዳዊት የበግ አረኝነት ሥራ፤ እግዚአብሔር ዳዊትን ቀብቶ ወደ ንግሥና ለማምጣት አላገደውም።

“...ሳሙኤልም እሴይኑ የቀረ ሌላ ልጅ አለህን? አለው። እርሱም(የዳዊት አባት)፡ ታናሹ ገና ቀርቶአል፤ እነሆም በጎችን ይጠብቃል አለ። ሳሙኤልም እሴይኑ እርሱ እስኪመጣ ድረስ አንረፈፍቅም ልከህ አስመጣው አለው። ልኮም አስመጣው፤ እርሱም ቀይ፤ ዓይኑም የተዋባ፤ መልኩም ያማረ ነበር። እግዚአብሔርም ይህ ነውና ተነሥተህ ቅጣው አለ። ሳሙኤልም የዘይቱን ቀንድ ወስዶ በወንድሞቹ መካከል ቀባው። የእግዚአብሔርም መንፈስ ከዚያን ቀን ጀምሮ በዳዊት ላይ በኃይል መጣ” (1ሳሙኤል 16:11-13)።

ዕለታዊነቱ በዚህ ምድር ላይ ልንሠራ የሚገባንን አውቀንና ተረድተን ማለፍ እንችል ዘንድ ያመጣን እግዚአብሔር ነው። “እኛ ፍጥረቱ ነንና እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን

መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን” (ኤፌሶን 2:10)።

እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠበቀው ነገር ቢኖር ሁለንተናችንን በዓላማ ለፈጠረን ለእርሱ አላልፈን መስጠት እንድንችል ነው። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን ብቃት በመመንዘር መጠቀም የምንችልበትን ፀጋና ጥበብ በእኛ ላይ ያልሳል። ያን ጊዜ እንደቀድሞ ልንሆን እስከማንችል ድረስ እግዚአብሔር ሃሳቡን በምንሠራበት ቦታ፣ በአገልግሎታችን እየገለጠ በእኛ ውስጥ ባኖረው ብቃት ተጠቅሞ ይህችን ምድር እንደወደደ ይገዛል። “የእግዚአብሔርም መንፈስ በዳዊት ላይ በኃይል መጣ” (1ሳሙኤል 16:13)።

ቀድሞም ቢሆን እግዚአብሔር ወደዚህ ምድር ሲያመጣንና ሊጠቀምብን ሲፈልግ የእኛን ጉልበትና ኃይል ተማምኖ ሳይሆን በእኛ ላይ ሊገልጥ የሚችልበትን የራሱን አቅምና ጉልበት ታምኖ ነው።

“የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፡ በሆድ ሳልሠራህ አውቂሃለሁ፤ ከማገፀንም ሳትወጣ ቀድሼሃለሁ፤ ለአሕዛብም ነቢይ አድርገሃለሁ። እኔም ወደ ጌታ እግዚአብሔር እነሆ ብላቴና ነኝና እናገር ዘንድ አላውቅም አልሁ። እግዚአብሔር ግን እንዲህ አለኝ፡ ወደምሰድድህ ሁሉ ዘንድ ትሄዳለህና የማዝህንም ሁሉ ትናገራለህና፡ ብላቴና ነኝ አትባል። እኔ አድጋህ ዘንድ ከአንተጋር ነኝና ከፊታችው አትፍራ...” (ኤርምያስ 1:4-8)።

በዚህ ከላይ ባነበብነው ክፍል ደግሞ እንደተመለከትነው እግዚአብሔር ብላቴና ወደነበረው ወደ ኤርምያስ እንደመጣ ነው። ከዚህ ሃሳብ የምንማረው በዕድሜ የበለሱ ሰዎች እያሉ፤ እግዚአብሔር የኤርምያስ በዕድሜ የማነስ ሁኔታ ሳያገደው፤ ወደ ኤርምያስ እንደመጣ እናያለን።

ምንም እንኳ ኤርምያስ እግዚአብሔር ወደ እርሱ በቀረበ ጊዜ ወዮ ብላቴና ነኝ እያለ ራሱን አሳንሶ ቢመለከትም፤ እግዚአብሔር ግን ድርውኑ ወደዚህ ዓለም ሲያመጣው አቅምንና ጉልበትን ጠቅጥቆበት ነበርና፤ ራሱን ሳይሆን ሁልጊዜ አብሮት ያለውን እግዚአብሔርን እንዲመለከት ይነግረዋል።

በየትኛውም ዕድሜ ክልል ውስጥ ሆነን ይንን መጽሐፍ እያነበብን ይሆናል። እግዚአብሔር ግን በዚህ ምድር ስንኖር በውስጣችን ላስቀመጠው የመግዛትና አሸንፎ ለውጥን የማምጣትና ራዕያችንን ተግባራዊ የምናደርግበት ብቃት፣ ጉልበት፣ ኃይልና እገዛ ሊያደርግ ልን ሁልጊዜ ከኛ ጋር ነው። ከእኛ የሚጠበቀው ወደዚህ ምድር በዓላማ ላመጣን ለእግዚአብሔር ራሳችንን በፈቃደኝነት እንደወደድክ ሥራብኝ ብሎ ራስን መስጠት ነው።

የዘይ ፊረጋችን ከየትኛውም የዘር ሐረግ ብንወለድ፤ ነጭ ወይንም ጥቁር ሆነን ብንፈጠር፤ በራሱ አሁን ባለነው እኛነታችን ላይ የሚጨምረው ምንም ዓይነት ቁምነገር የለውም። ቁም ነገሩ ከማይጠፋው ዘር ተወልዶ፤ የተፈጠርንበትን ዓላማ አውቆና ተረድቶ ለእግዚአብሔር የሚገባን ኑሮ፤ በመኖር በዚህ ምድር ላይ ውጤት ያለው ሥራ

ራሱ ሠርቶ ማለፍ ነው እንጂ። በዘር ቢሆን በማንኛውም ነገር መመካት በራሱ እርግማንን ያመጣል።

በመሳፍንት 6:11-24 ላይ እንደምናየው እስራኤላውያን ከምድያ ማውያን ከሚሰነዘርባቸው ከፍተኛ ጥቃት የተነሣ ተበታትነውና በየሰፍራቸው ተደብቀው በነበረ ጊዜ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመታደግ እስከ ወደ አንድ ጊዜ ወደሚባል ሰው መጣ።

“የእግዚአብሔርም መልአክ መጥቶ በየፍራ ባለቸው ለአቢዔ ዝራዊው ለኢዮአስ በነበረቸው በአድባሩ ዛፍ በታች ተቀመጠ፤ ልጁም ጊዜውን ከምድያማውያን ለመሸሸግ በወይን መጥመቂያው ውስጥ ስንዴ ይወቃ ነበር። የእግዚአብሔርም መልአክ ለእርሱ ተገልጦ- አንተ ጽኑ ጋያል ሰው፤ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው አለው። ...እርሱም- ጌታ ሆይ እስራኤልን በምን አድናብሁ? ወገኔ ከምናሌ ነገድ ከሁሉ ይልቅ የተጠቃ ነው። እኔም በአባቴ ቤት የሁሉ ታናሽ ነኝ አለ ው” (መሳፍንት 6:11-15)።

ካነበብነው ጥቅስ ሃሳብ እንደምንረዳው ይህ ጊዜምን የተባለ ሰው ወይን በሚጠመቅበት ስርቻ ውስጥ ተደብቆና እየተሳቀቀ ስንዴ ይወቃ እንደነበር እናያለን። እግዚአብሔር ግን ስለ ጊዜውን ማንነት ላይ ሆነ በእስራኤል ላይ የፀና ዓላማ ስለነበረው ወደዚህ ፈርቶና ተጨንቆ በወይን መጥመቂያ ውስጥ ስንዴን ይወቃ ወደነበረ ሰው መጣ።

የእግዚአብሔርም መልአክ ወደ ጊዜውን ቀርቦ እግዚአብሔር ከእ

ርሱ ጋር እንዳለ ሲነገረው፤ ጊዜውን ግን እግዚአብሔር እየነገረው የነበረውን በእርሱ ላይ ያስቀመጠውን ብቃትና ጉልበት በመረዳት ለውጥን የማምጣት ሃሳብ በጥሞና ከመከታተል ይልቅ፤ ስለራሱ ታናሽ ነትና፤ ከተጠቃና አናሳ ከሆነ ዘር ስለመወለዱ ነበር ለእግዚአብሔር መልአክ መልስ ይሰጥ የነበረው።

ነገር ግን በዚህ ጊዜ ልናውቀውና ልንረዳው የሚገባን ትልቅ ቁም ነገር ቢኖር ከየትኛውም ዘር እንምጣ ስለኛ ያለን አመለካከት ታናሽ ይሁን፤ ከየትኛውም ቤተሰብ እንወለድ፤ ይህ በራሱ እግዚአብሔር በእኛ ላይ ያስቀመጠውን ዓላማ እንዲፈፅምም ይሁን እንዳይፈፅም የሚከለክል የብቃታችን መስኪያ አይደለም።

ይህ ከላይ ለማንሳት የሞከርኳቸው ሦስት ደካማ ምክንያቶች ከእግዚአብሔር ዘላለማዊ ሃሳብና ዓላማ እንዳያጎድለን እየተጠነቀቅን ይልቁንም ዕለት ዕለት ልናስብና ለማድረግ ልንተጋ የሚገባን ትልቁ ቁም ነገር እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን ራዕይ በመረዳት የተፈጠርንበትን ዓላማ እያሰብን ለውጥን ለማምጣት የሚችለውን በውስጣችን ያለውን ታላቁን ራዕይ ወደ ፍፃሜ ለማምጣት እንትጋ።

“ከዓይነ ስውሮች ይልቅ ዓይን ኖሮአቸው ራዕይ የሌላቸው ሰዎች ያሳዝኑኛል” (ዶ/ር ማይልስ ሙንሮ)።

“ነገ የራዕያቸውንና የሀልማቸውን ውበት ማየት ለሚችሉ ናት” (ኤለን)።

በእግዚአብሔር ሳይን ስያዩ መኖር

እግዚአብሔር የሁሉ ነገር ጀማሪ ነው ሁሉ በርሱ ሆኗል። ከሆነ ውም አንዳች እንኳ ያለርሱ አልሆንም። እጅግ የገዘፉ ወይም በዓይን ለማየት የሚያስቸግሩትን እጅግ ጥቃትን ፍጥረታትን እንኳ ሳይቀር እንዴት እንደፈጠራቸው ብቻ ሳይሆን ለምን ዓላማ እንደፈጠራቸው በሚገባ ያውቃል። ሁሉ የእርሱ የእጅ ሥራዎች ናቸውና።

በከፍተኛ ሁኔታና በተጠናከረ መንገድ ፍጥረታትን በማጥናት ላይ የሚገኙ የሥነ-ፍጥረት ጠበብቶች ለመረዳት የተቸገሩባቸው ነገሮች በሙሉ፤ በእርሱ ዘንድ የተገለጡ ናቸው። ለሰው ጥያቄ የሆነ ለርሱ ጥያቄ አይደለም። ይልቁንም የሰው ዘር ጥያቄ ሁሉ መልስ በእርሱ ዘንድ አለ።

ለዚህ ነባር የእግዚአብሔር ለው ሙሴ በኖረበት 120 ዓመት ዕድሜ ዘመኑ አርባውን ዓመት በፈርሐን ቤት የንጉሥ የልጅ ልጅ በመባል፤ አርባውን ዓመት በምድረበዳ የአማቱን የዮቶርን በጎች በመጠበቅ አርባውን ዓመት የአስራኤልን ሕዝብ እየመራና የእግዚአብሔርን ክብር እያየ ከኖረ በኋላ በአመሻሹ የዕድሜው መጨረሻ ሰላሳለፈው ዘመን እያሰበ ለአስራኤል የሚበጀውን ሊመክር በዘጸም 33:26 ላይ

“እንደ እግዚአብሔር ያለ ማንም የለም” ብሎ የተናገረው።

እግዚአብሔር የሁሉ ነገር ጀማሪና ፈፃሚ ራሱ ስለሆነ ሁሉንም ነገሮች የሚመለከት በት እይታ አለው። ማንም ስለማንም አይነግረውም እርሱ ሁሉን ያውቃል። የሰው ልጅ ግን ሁሉን የማወቅ ብቃት ስለሌለው በጆሮና በዓይን ከሚሰማውና ከሚያየው ነገር የተነሣ ሕይወቱን ሊያጨልሙና ተስፋ ሊያስቆርጡት የሚችሉ ብዙ ነገሮች ይገጥሙታል። ከዚህም የተነሣ ከሚያየውና ከሚሰማው ነገር ሊበረታና ሊጻክም፣ ሊተልቅና ሊያንሰ፣ ሊከብርና ሊዋረድ፣ ሊደፍርና ሊፈራ ይችላል።

በዘፀአት ምዕራፍ 14:10-14 ያለውን ሃሳብ ስንመለከት ልክ በቁጥር 10 ላይ “... ዓይናቸውን አነሱ...” የሚል ህረግ እናገኛለን። የእስራኤል ሕዝብ ለብዙ ዘመናት በባርነት እየተገዛ ከነበረበት ከግብፅ አገር አስደናቂ በሆነው በእግዚአብሔር የክንድ ብርታት ነፃ ወጥተው በብዙ ምርኮና ደስታ ጉዞአቸውን እየቀጠሉ ሳሉ ዓይናቸውን አንሥተው በኋላቸው ይከተላቸው የነበረውን የግብፅ ሠራዊት ተመለከቱ። በዚህን ጊዜ በዓይናቸው ካዩአቸው ከግብፃውያን የተነሣ ጉልበታቸው ራደ። ወደ ፊት መሄድ እንዳይችሉ ያዩት ነገር እንቅፋት ሆነባቸው። መሞቻቸው የተቃረበ መሰላቸው። ከዚህም የተነሣ በብዙ ደስታ እንዳልነበሩ ሁሉ በእንደ ጊዜ ደስታቸው ከነርሱ ተወስዶ ጉልበታቸው ቀለጠ። ከግብፅ ምድር በታላቅ ኃይል ያወጣቸው የእግዚአብሔር ክንድ ተረሳቸው። ወዲያው ማጉረምረም ጀመሩ። ነፍሳቸው ጠልቶት የነበረውን ለግብፃውያን መገዛትን እንደ መልካም ነገር በማሰብ በባር

ነት እየተገዙ መኖርን ተመኙ።

የዚህ ሁሉ ማጉረምረምና ተስፋ የመቁረጣቸው መንስኤ በዓይናቸው ያዩት የግብፅ ሠራዊት ነበር። ብዙ ጊዜ የምናያቸውና የምንሰማቸው ነገሮች ወዲያውኑ እኛን የመቆጣጠር በእኛ ላይ የመሰልጠን ኃይል አላቸው። ለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል ከምናየውና ከምንሰማው መጠንቀቅ እንደሚገባ አበክሮ የሚያሳስበን።

በዓለማችን ላይ ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር በውስጣቸው ያስቀመጠውን ችሎታና ብቃት በዚህ ምድር ላይ ለመተግበርና ውጤት ያለውን ሥራ ሠርተው ለማለፍ ደፋ ቀና በማለት ላይ ሳሉ ድንገት ካዩትና ከሰሙት ነገር በመነሣት የሕይወታቸውን አቅጣጫ ስተው ሊደርሱበት ካለው ግብ ይልቅ ካላሰበብትና ካልጠበቁት ሌላ አቅጣጫ ላይ በመጓዝ ራሳቸውን ለጥፋት፣ ለውድቀት፣ ራሳን በመክሰስ፣ በጭንቀት... በመሳሰሉት ሁኔታ ውስጥ ገብተው ይገኛሉ። ታዲያ እንዴት ሰው ከዚህ ዓይነት ክፉ ሕይወት መላቀቅ ይችላል? ለዚህ አስከፊ ችግር መፍትሄ የሚሆነውን አስፈላጊ ህሳብ እንደሚከተለው እንመልከት፦

እግዚአብሔር እንደሚያይ ነገሮችን ግየት

አምስት የተለያዩ ሰዎች አንድን ነገር እኩል ተመልክተው፣ ስለተመለከቱት ነገር እጅግ በጣም የተራራቀና የማይገናኝ ሃሳብ ሊፅፉ ይችላሉ። ለዚህ ምክንያታቸው የተመለከቱት ነገር ራሱን ለዋውጦ አሳይቷቸው ሳይሆን ነገሩን ለመመልከት የተቀመጡበት ቦታና ስለተ

መለከቱት ነገር ያላቸው መረዳት ይወስናቸዋል። ለምሳሌ እሳት ላይ ቁጭ ያለና እሳቱ ከሩቅ ሲነድ የተመለከተ ሁለቱ ስለ እሳቱ የሚኖራቸው መረዳት የተለያዩ እንደሚሆን አጠያያቂ አይሆንም። በእሳት ውስጥ የተቀመጠው ስለ እሳቱ ቀለምና እንዴት ይነድ እንደነበር ብቻ ሳይሆን የሚገልፀው እንዴት ያቃጥል እንደነበር ሲገልፅ ይችላል። ከሩቅ ቆሞ የተመለከተው ሌላው ግን ስለ እሳቱ ቀለም ውበትና የአነዳደዱ ሁኔታ ምን ያህል ቀልብ ይስብ እንደነበር ሲገልፅ ይችላል።

ሁለቱ ሰዎች ስለ እሳቱ የተለያዩ ነገር መግለፃቸው ስለ ሁለት ዓይነት እሳት መናገራቸውን ሳይሆን የሚያመለክተው የተመለከቱበት ሁኔታና ያለፉበት ልምምድ ፅሁፋቸውን የየቅል አድርጎታል።

በተመሳሳይ አንድ ሕንፃ ከአሥር አቅጣጫዎች የተመለከቱት አሥር ሰዎች በላዩት ሕንፃ የተለያዩ ግንዛቤ ሊኖራቸው ይችላል። በሕንፃ ውስጥ ገብተው ደግሞ የኖሩ ሌሎች አሥር ሰዎችን ከወሰድን እነሱ ደግሞ የሚሉት የራሳቸው ነገር ይኖራቸዋል። ነገር ግን ሃያ ሰዎች ስለአንድ ሕንፃ የራሳቸውን አስተያየት እንዲሰጡ ቢጠየቁ ሃያ የተለያዩ አመለካከት ሊሰጡ ቢችሉም ሕንፃው ግን አንድ ነው። የተለያየው የሰዎቹ መረዳት እንጂ። የሰዎቹ መረዳት ደግሞ የመጣው ከነበሩበት ሁኔታ አንፃር ነው።

እግዚአብሔር ግን የትኛውንም ሁኔታ ሲመለከት ሌላው አቅጣጫ ተሸፍኖበት አንዱን አቅጣጫ ብቻ በማየት አይደለም። ለእግዚአብሔር ሁሉ የተገለጠ ነው። ሁሉን ያውቃል፤ ምንጩንና ፍፃሜውን ጠንቅቆ ያውቃል። ለዚህ ነው ሁልጊዜ ነገሮችን ስናይ በእግዚአብሔ

ር እይታ እንድናይ የሚያስፈልገው። እግዚአብሔር እንደሚያይ ነገሮችን ማየት ከቻልን ሁሉን ነገር በቀላሉ ማለፍ እንችላለን።

እስራኤሎች ከጌላቸው ይመጣ የነበረውን የግብፅን ሠራዊት ያዩ የነበሩት በራሳቸው ዕይታ ስለነበር ወዲያውኑ ተስፋ መቁረጥ ውስጥ ገብተው ነበር። ስው ተስፋ በቆረጠ ጊዜ ደግሞ የመጣላትን ሃሳብ መናገርና ማድረግ ሊጀምር ይችላል።

ነገር ግን እግዚአብሔር የግብፅን ሠራዊት ሲመለከት አላስደነገጠውም፤ አያስደነገጠውምም። ምክንያቱም ገና ሳይነሡ መድረሻቸው የት እንደሚሆን ያውቅ ነበርና ነው። እግዚአብሔር የሁሉንም ነገር መነሻና መድረሻ፤ እንዲሁም መጀመሪያና መጨረሻ ያውቀዋል። ለዚህ ነው ጻዊት በመዝሙር 139:15-17 “እኔ በስውር በተሠራሁ ጊዜ አካሌም በምድር ታች በተሠራ ጊዜ አጥንቶቼ ከአንተ አልተሰወደሁም። ያልተሠራ አካሌን ዓይኖችህ አዩኝ፤ የተፈጠሩ ቀኖቼ ሁሉ አንድ ስንኳ ሳይኖር በመጽሐፍ ተጻፉ”

በዚህ ድንቅ በሆነ የጻዊት ዝማሬ የእግዚአብሔርን ሁሉን አዋቂ ነት ግልፅ በሆነ መንገድ ያመለክተናል። በቁጥር 15 “እኔ በስውር በተሠራሁ ጊዜ...” ይህ ሃሳብ ማንም ሊያውቅ የማይችለውን የጻዊትን ማንነት፤ ጻዊት እንኳ ስለራሱ ሊያስተውል የማይችለውን ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ሁሉን በማወቅ ችሎታው እንደሚያውቅ ያሳያል። ለእኛ የተሰወረ በእግዚአብሔር ዘንድ የተገለጠ ነው። በቁጥር 16 “ያልተሠራ አካሌን ዓይኖችህ አዩኝ” ይህ ደግሞ እንዴት ያለ ድንቅ የሆነ መረዳት ነው። “ያልተሠራ አካሌን” ወደዚህ ወደሚታየ

ው ዓለም ከመምጣቱ በፊት (Exist) ባንተ ታይቻለሁ ነው የሚለው። ማንኛው ሰው ከምናባዊው አለም በዓይን ወደሚታየው ወደ ገሃዱ ዓለም ከመምጣቱ በፊት በእግዚአብሔር ሀሳብና እጀንዳ ውስጥ ነበር።

ጻዊት በመቀጠል በቁጥር 16 “የተፈጠሩ ቀኖቼ አንድስ እንኳ ሳይቀሩ በመጽሐፍህ ተጻፉ” ይላል። እግዚአብሔር ቀኖትን ሁሉ ፈጥሯል። በየማለዳው ስንነሳ ቀኖት ሁሉ አዲስ የሚሆኑት ለእኛ እንጂ ለእርሱ አይደለም። እርሱ ሁሉ በፊቱ የተገለጠ ነው። ለእርሱ አንዳችም የተሰወረ ነገር የለም። እኛ ያላየናቸውን ቀኖች ብቻ ሳይሆን ከፊታችን ባሉት በመጨመሪያ ቀኖች ለደረጉ የታሰቡትን ጥቃቅን ነገሮች እንኳ ጠንቅቆ ያውቃቸዋል። ከዚህም የተነሣ አንዳንድ ገጠመኞች እኛን እንጂ የሚያስገርሙን እርሱን አያስገርሙትም። ምክንያቱም ሁሉን ከመሆኑ በፊት አስቀድሞ ሳይሆን ሁሉን በማወቅ ችሎታው ስለሚያውቃቸው ነው።

ስለዚህ እግዚአብሔር የትኛውንም ነገር ሲያይ የራሱ የሆነ እይታ አለው። እኛም ማንኛውንም ነገር እግዚአብሔር እንደሚያየው ማየት ከቻልን የተረጋጋና ስላም የሞላበት ሕይወትን መኖር እንችላለን።

ስለራሳችን ያለን ግምት ወይንም መረዳት

አያንዳንዳችን ስለራሳችን ያለን መረዳት/ግንዛቤ (Understanding) የተዛባ ከሆነ እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን አውቀን በማ

ድረግ ለእግዚአብሔር እንደሚገባና እኛ ለእርሱ ልንኖር የሚጠበቅ ብንን ኑሮ ኖረን ማለፍ እንችልም።

“የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፡ በሆድ ሳልሠራህ አውቀሃለሁ፤ ከጭንፀንም ሳትወጣ ቀድሼሃለሁ፤ ለአሕዛብም ነቢይ አድርገሃለሁ። እኔም፡ ወዮ ጌታ እግዚአብሔር እነሆ ብላቴና ነኝና እናገር ዘንድ አላውቅም አልሁ። እግዚአብሔር ግን እንዲህ አለኝ፡ ወደምሰድድህ ሁሉ ዘንድ ትሂዳለህና የማዘዝህንም ሁሉ ትናገራለህና፡ ብላቴና ነኝ አትበል” (ኤርምያስ 1:4-7)።

ከላይ ባነበብነው ክፍል እግዚአብሔር ኤርምያስን ለአገልግሎት ሲጠራው እናያለን። እግዚአብሔር ማንንም ሰው ወደዚህ ዓለም ሲያመጣው በሕይወቱ ሲሠራበት ያለው ዓላማ ስላለው ነው። ማንም ሰው ያለ ዓላማ ወደዚህ ምድር አልመጣም። በድንገት ወይም በአጋጣሚ ራሱን በዚህ ምድር ላይ ሲንቀሳቀስ ያገኘ ሰው የለም። ሰው ሁሉ ወደዚህ ዓለም መልክና ቀለሙ ሁሉ እንኳን ሳይቀር በአጋጣሚ የሆነ ሳይሆን በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድ ውስጥ የነበረ ነው።

እግዚአብሔር በዓላማ ወደዚህ ምድር ያመጣውን ሰው ለአላማው ሲጠቀምበት ይፈልጋል። ለዚህ ነው ኤርምያስን ሲጠራው፤ ኤርምያስ የተጠራበት ቀን ድንገት እግዚአብሔር ጠዋት ተነስቶ የመጣለትን ሃሳብ ሳይሆን ያደረገው ኤርምያስን ገና በእናቱ ሆድ ሳለ እግዚአብሔር ለአገልግሎት እንደሰየው ከላይ ያነበብነው ክፍል ይነግረ

ናል። በዚህ ጊዜ ኤርምያስ ስለራሱ ከነበረው ያነሰ ለመሰካከትና ግምት የተነሣ ብላቴና እንደሆነና ይናገር ዘንድ እንኳ እንደማያውቅ ለእግዚአብሔር መልስ ይሰጥ ነበር። ነገር ግን ማንኛውንም ዓይነት በእግዚአብሔር ልብ ውስጥ ያለውን ሃሳቡን ሠርተን እንድናልፍ እግዚአብሔር ሲጠራን ብቃትና እቅም በውስጣችን እስቀምጦ ነው።

አንድ ሰው ያለ በቂ ችሎታና እውቀት የተፈጠረ ቢመስለው እንኳ ችሎታና እውቀትን በውስጡ እንደጨመረ የሚያውቅ እግዚአብሔር በሰውየው ታምኖ ሳይሆን በሰውየው ውስጥ ያለውን ችሎታ ያ ሰው በፈቃደኝነት ራሱን ለእግዚአብሔር በማስገዛት እሺ ብሎ ከታዘዘ በእግዚአብሔር ልብ ውስጥ ያለውን ሀሳብ አድርጎ እገርንና ሕብረተሰብን ጠቅሞ ማለፍ ይችላል።

ብዙ ሰዎች በተለይም በእፍሪካ ውስጥ በሰዓት ሥራን መጀመር፤ በቀጠሮ መገኘት፤ ትክክል የሆነን ነገር ማድረግ፤ ራስን በመግዛት መኖር ለፈረንጅ የተሰጠ አድርገው ያስባሉ። ነገር ግን ራስንና ጊዜን በአግባብ ተጠቅሞ እገርንና ሕብረተሰብን እየገቡበት ካለ እዘቅት ውስጥ ማውጣት ለፈረንጅ የተሰጠ ሳይሆን እግዚአብሔር ለሰው ዘር በሙሉ የሰጠው ስጦታ ነው። ነገር ግን ይህ መረዳት ያላቸው ጥቂት ሰዎች፤ ሁሉን በአግባብ አድርገው የሚገባን ኑሮ ለእግዚአብሔር በመኖር እግዚአብሔርን ደስ እሰኝተው ያልፋሉ።

የሰው ዘር በሙሉ በእግዚአብሔር ፊት እኩል ነው። የማንም ዘር ከማንም አይበልጥም ደግሞም አያንስም። ለሁሉ የተሰጠው የጊዜ እቆጣጠር እኩል ነው። በዓለም ላይ ያሉ አገሮች በሙሉ

እኩል ሃያ አራት ሰዓት አላቸው። በዚያ ከእግዚአብሔር በተለግቸው ሃያ አራት ሰዓት የሚገባን ኑሮ ኖረው ማለፍ የእግዚአብሔር ጋላፊነት ሳይሆን የሰው ድርሻ ነው።

ታዲያ ይህን ከመሰለ ስለራስ ካለ የተዛባ ግምት ወጥተን ውጤታማ ሆነን ማለፍ የምንችለው እግዚአብሔር ሁሉን ነገሮች በሚያ ይበት እይታ ውስጥ ገብተን በእርሱ ዓይን ሁሉን ማየት በምን ችልንበት ጊዜ ነው።

ምዕራፍ ስምስት

በ ት ገ ት ሙ ኖ ፎ

“ከለው የከበረ ሃብት ትጋት ነው” (ምላሌ 12:27)።

የእግዚአብሔር ቃል ሲናገር ማንኛውም ሰው ክቡር ነው ብሎ ማለብ የሚገባው ሃብት ቢኖር ትጋቱን ነው። ሰው በተለማራበት የሥራ መለክ፣ የትምህርት ቦታ... ሁሉ የሚሠራው በትጋት ማከናወን ከቻለ ውጤቱ ታላቅና አመርቂ ይሆናል።

ዛሬ ብዙ ሰዎች ትጋትን ከልፋት ጋር ስለሚያያይዙት ምርታማ ሊሆኑ አልቻሉም። ነገር ግን ትጋት ማለት ልፋት ማለት አይደለም። የሁለቱም ሃሳብ አንድን ነገር ውጤት ላይ ለማድረስ የሚደረግን ያላለለ ጥረት የሚያመለክት ሊሆን ውጤቱ ግን የየቅል ነው።

ልፋት- የሚለው ሃሳብ አንድ ነገር ከግብ ለማድረስ ያለ ቅድመ ዝግጅት የሚደረግን ተደጋጋሚ ጥረት የሚያመለክት ሊሆን ፍፃሜ ውም እንደተጠበቀው አይሆንም። ከዚህም የተነሣ ብዙ ሰዎች የውጤቱን አለመሳካት ሲያዩ “ለፍቶ መና” ይላሉ።

ትጋት- ይህ ቃል ደግሞ እንደዚሁ አንድን ነገር ከግብ ለማድረስ በቂ ቅድመ ዝግጅትና ያላለለ ጥረትን ሲጠይቅ ፍፃሜውም እንደተ

ጠበቀው ወይም ከተጠበቀውም በላይ ያማረ ይሆናል።

ለሰዚህ የእግዚአብሔር ቃል ስለ ልፋት ላይሆን ስለ ትጋት ሲናገር "ለሰው የከበረ ሃብት ትጋት ነው" ይለናል። በሚተጉ ሰዎች ውስጥ በማለፍ እግዚአብሔር ምድርን የመግዛት ዓላማውን ይፈፅማል። ነገር ግን እንዳንድ ሰዎች ሥራ እዳም በኃጢአት ከወደቀ በኋላ የተጀመረ የርግማን ውጤት እንደሆነ ያስባሉ። ይህ አስተሳሰብ ግን ፍፁም ከእግዚአብሔር ቃል የወጣና ሚዛናዊነቱንም ያልጠበቀ ሃሳብ ነው።

እግዚአብሔር ሰውን ከፈጠረ በኋላ "...ምድርንም ሁሉ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትን ሁሉ ይገዙ" ዘፍጥረት 1:26 በማለት የገዢነት ብቃት በሰው ውስጥ ጨምሯል። ይሁን እንጂ ማንኛውም ሰው እንደ እግዚአብሔር ሃሳብና ፈቃድ ገዢ ሆኖ ለመኖር መትጋት ይኖርበታል። "የትጉ እጅ ትግለች! የታካች እጅ ግን ትገብራለች" (ምሳሌ 12:24)።

ሥራ የት ተጀመረ

የሥራ ጀማሪው ምድር ላይ ላይሆን፤ የሥራ ጀማሪውና ጀማሪው በሰማይ ላይ ራሱ እግዚአብሔር እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ያስተምረናል። "በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ" (ዘፍጥረት 1:1)።

ከዚህ ምንጥብ ክፍል እንደምንረዳው ሰው በዚህ ምድር ላይ ከመፈጠሩ እንኳ በፊት እግዚአብሔር ሠራተኛ እንደነበር ያመለክተናል።

እግዚአብሔር በሰድስት ተከታታይ ቀናት አሁን በዓለማችን ላይ የምናያቸውን ግዙፍና በዓይን ለማየት አዳጋች የሆኑትን ጥቃቅን ነገሮችን በሙሉ እንደፈጠረ በዘፍጥረት መጽሐፍ ላይ እናገኛለን (ዘፍጥረት 1:1-31)።

ይህ ሰማይና ምድርን በቃሉ ካለመኖር ወደመኖር ያመጣ እግዚአብሔር ሰድስቱን ተከታታይ ቀናት በትጋት ከሠራ በኋላ በሰባተኛው ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ አረፈ። "...እግዚአብሔር የሠራውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ፈፀመ። በሰባተኛውም ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ አረፈ" (ዘፍጥረት 2:1-3)።

የሥራ ጀማሪው በሰማይ በእግዚአብሔር ዘንድ ከሆነ፤ ሥራ የሰው ልጅ የርግማን ውጤት አይደለም ማለት ነው። ነገር ግን ዛሬ ብዙ ሰዎችን ለንመለከት፤ ከተለያዩ ምክንት ሊሆን ይችላል፤ እነሱ መሥራት ያቃታቸውን ሥራ ሌላው እንዲሠራላቸው ይፈልጋሉ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ሥራን በምድር ላይ ሰው እንዲሠራ ሲፈልግ በመጀመሪያ እርሱ በትጋት የሠራውን የሥራ ውጤት ምሳሌ ሆኖ በማሳየት ነው።

መልካም ነው

መልካም የሚለው ቃል በዘፍጥረት ምዕራፍ አንድ ላይ ብቻ ለሰባት ጊዜ ያህል በተደጋጋሚ ተጠቅሶ እናገኘዋለን። ይኸውም እግዚአብሔር ይሠራና ሥራውን ከጨረሰ በኋላ የቀኑን ፍጥሜ ሲገመገም መልካም ነው በሚል ድንቅና ያማረ ቃል ይቋጩዋል። ይህ መልካም

ነው የሚለው ቃል በራሱ የእግዚአብሔርን የትጋት ውጤት ያመለክ ተናል። የትጋት ፍፃሜው የማረ ነውና።

እግዚአብሔር መልካም ነው። መልካም ነገር ሁሉ ከእርሱ ይመነ ጫል። ይህንን የእግዚአብሔርን መልካም ሃሳብ በዘፍጥረት መጽሐፍ ግልፅ ባለ ሁኔታ እናያለን።

እግዚአብሔር ሰውን በስድስተኛው ቀን ሲፈጥረው ዋነኛው ዓላማው መልካም የሆነውን ሃሳቡን በፈጠረው ሰው ውስጥ እየገለጠ ይህንን የሚታየውን ዓለም ለማስተዳደር ነው። ሰው የተፈጠረበትን ዓላማ አውቆና ተረድቶ ፈጣሪው ለሆነ ለእግዚአብሔር ራሱን አስገዝቶ በየትኛውም የሥራ መስክ ተሰማርቶ፤ በሕይወቱ መሥራት ለሚችል ለእግዚአብሔር ፈቃዱን ከሰጠ እግዚአብሔር ያለምንም መከልከል በላለማዊ ሃሳቡን በሰውየው ሕይወት ውስጥ በማለፍ ይሠራል። እግዚአብሔር በሰው ሕይወት ያለበውን ሃሳብ ያለመከልከል ሲፈጽም ነው እንግዲህ ሰውየው ለእግዚአብሔር ኖሮ አለፈ የሚያሰኘው። ሰው በምድር ላይ ይኖር ዘንድ ለዚህ ድንቅ ዓላማ በእግዚአብሔር ተፈጥሯልና። “እኛ ፍጥረቱ ነንና እንመላለስበት ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀውን መልካሙን ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጠርን” (ኤፌሶን 2:10)።

የሥራ ጅማራ በምድር ላይ

ሥራ በምድር ላይ መቼና እንዴት ተጀመረ ብሎ መጠየቅ በጣም አስፈላጊ ነው። ሥራ በምድር ላይ የተጀመረው የሰው ልጅ በኃጢአት

እት ምክንያት ከመውደቁ በፊት ገና በኤደን ገነት ሆኖ ሁሉ ሞልቶ ለት በነበረ ጊዜ ነው። “እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ወስዶ ያበጃት ም ይጠብቃትም ዘንድ በኤደን ገነት አኖረው” (ዘፍጥረት 2:15)።

እግዚአብሔር በሥራ በሚለግሙና መሥራት በማይፈልጉ ለዎች ያዝናል። ማንም ሰው መሥራት እየቻለ እጅና እግሩን እጣጥፎ ቁጭ ይል ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም። መሥራት እየፈለጉ ነገር ግን በተለያዩ ምክንያት ለመሥራት የማይችሉትን ለዎች ማለቱ እንዳልሆነ በግልጽ እንባቢው ይረዳል ብዬ አምናለሁ። ይኸውም ከሕመምና ከሥራ የዕድሜ ክልል ማለፍ፤ እንዲሁም መሥራት እየቻሉና እየፈለጉ ከመንግሥት ወይም ከሌላ አካል እንዳይሠሩ ተፅዕኖ ተደርጎባቸው መሥራት የማይችሉ ይኖራሉ። ነገር ግን ሥራ እያለ፤ የመሥራት እቅሙና ጉልበቱ እንዲሁም የተመቻቸ ሁኔታ ኖሯቸው ሳይሠሩ ጊዜያቸውን በከንቱ የሚያሳልፉትን ለዎች የእግዚአብሔር ቃል ለነፍና ቸልተኛ ይላቸዋል። “ደግሞ ከናንተ ጋር ባለን ሊሠራ የማይወድ አይብል ብለን አዘናችሁ ነበርና”።

በአሁኑ ወቅት በሳይንሱ ዓለም ላይ ከፍተኛ የእመለካከት ለውጥን በማምጣት ላይ ካሉት ሊቃውንት መካከል ስቲፊን ሐውኪንግ የተባለው ይገኝበታል። ይህ ሰው Hawking Radiation በመባል የሚታወቀውን የሒሳብ ቀመር በ1981 እ.አ.አ. ያገኘ ሰው ነው። ይህንን ሰው ላይ እንድ በጣም የሚደንቀኝ ነገር አለ። ይኸውም ይህ ሰው ከእንገቱ በታች መላ አካላቱ ሽባ ስለሆነ፤ በለዎች ርዳታ እየተገፋ በሚሄድ ተሽከርካሪ ወንበር (Wheelchair) ላይ ከመቀመጥ ውጭ

እንደሌላው ሰው እየተራመደ መሥራት አይችልም። ነገር ግን ይህ ሰው በአሁኑ ሰዓት ታላላቅ ሥራዎችን በመሥራት አገርንና ሕዝብን በመጥቀም ላይ ይገኛል።

መጻሕፍትን ሳነብ አሊያም በቼሌቪዥን ድንገት ለቃለ መጠይቅ አቅርበውት ይህንን ከአንገት በላይ ብቻ የሚንቀሳቀስ የዘመኑን ታላቅ ሳይንቲስት ሳይና፣ በሌላም በኩል እንደሚገባ ሠርተው ምድራችንን ከጉስቁልና ነፃ ማውጣት የሚችሉ ሙሉ ሰውነትና ጥንካሬ ያላቸውን ወጣቶች በየመንገዱ በመቆምና በየለፈሩ በመዞር ወይም አዳፋ ልብስ ለብለው በመንገድ ዳር በመቀመጥ ቀኑን ሙሉ ሠርቶ ከሚያገኘው ሰው ለምነው ገንዘብ ሲቀበሉና ያገኙትንም ገንዘብ እንደመተዳደሪያቸው አድርገው ሲቆጥሩት ሳይ ልቤ በጣም ያዝናል። እኛም ለእንደነዚህ አይነት ሰዎች ገንዘብን በመስጠት ድርጊታቸውን እንዲቀጥሉበት ከማበረታታት ይልቅ መሥራት እንዲችሉ አበክረን ማስገንዘብ ተገቢ ነው። ይህን በምናደርግበት ጊዜ ከተመጽዋችነት ወጥተው አገርንና ወገንን ጠቅመው ማለፍ የሚችሉ ምርታማ ዜጎች እንዲሆኑ ማድረግ እንንችላለን። ምክንያቱም እግዚአብሔር በሰዎች ውስጥ ሥራን ፈጥሮ የመሥራት ብቃትን አስቀምጧልና።

ከላይ ያነበብነው የመፅሐፍ ቅዱስ ጥቅስ እግዚአብሔር አዳምን በኤደን ገነት ሲያስቀምጠው ለሁለት ዋነኛ ዓላማ እንደሆነ ይጠቁመናል። ይኸውም አዳም ያበጃትና ይጠብቃት ዘንድ እግዚአብሔር በኤደን ገነት ሲያስቀምጠው እንዴትም እንደሚያበጃትና እንደሚጠብቃት ዝርዝር ሃሳቡን አልነገረውም፤ ምክንያቱም እንዴት መተግበር እንደ

ሚገባው የማወቅ ብቃት በአዳም ውስጥ ስለነበረ ነው። እስኪ ከላይ ያየነውን ጥቅስ በዝርዝር እንመልከተው “...ለውን ወስዶ ያበጃትም ይጠብቃትም ዘንድ...”

ያበጃትም ምንም እንኳ እግዚአብሔር አዳምን ሁሉ በሞላበት ሥፍራ ወስዶ ቢያስቀምጠውም፤ ሥራ በመፍታት ቁጭ ብሎ እየበላ፤ እየጠጣና ቀን ቀን ፀሐይ እየሞቀ ሲመሽ ደግሞ ዋሻ ፈልጎ እየተኛ እንደ እንስሳ ይኖር ዘንድ አይደለም። ያበጃትም የሚለውን ሃሳብ አዲሱ መደበኛ ትርጉም “እንዲያለማት” ብሎ ሲገልፀው፤ New Living Translation ደግሞ “እንዲንከባከበው” በሚል ቃል ፈታ ያደርገዋል።

ከላይ እንደገለጽኩት እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ወደዚህ ምድር ካመጣው በኋላ በዚህ ምድር ላይ ሙሉ የሆነን ኃላፊነት መስጠቱን ያሳየናል። ማበጀት፣ ማልማትም ይሁን መንከባከብ እግዚአብሔር ለሰው በምድር ላይ ይሠራ ዘንድ የሰጠው ሥራ ነበር። አዳም ከእንቅልፉ በጠዋት ተነስቶ ዛሬ ምን ልሥራ ብሎ አይጨነቅም። ወይም ጊዜ ተርፎለት እስከ ቀኑ እኩሌታ እንቅልፍን በመተኛት አያሳልፍም ነበር። ያበጃል፣ ያለማል፣ ይንከባከባል...።

ያለማልና ይንከባከባል የሚለውን ሃሳብ በራሱ ስናየው ማለብና ጊዜንም ሆነ ጉልበትን የሚጠይቅ እንደሆነ ያመለክተናል። ተንከባከቦ ያለማውንም ዘር ፍሬ መስጠት ሲጀምር፤ ራሱ በእጁ ካለማው መካከል ይመገባል። እንደገና ጠዋት ይነሣል፣ ይተክላል፣ እየተንከባከበ ያሳድጋል...።

ይጠብቃቸው፡ መጠበቅ ራሱ የማስተዳደር ብቃትን ይጠይቃል። እንደሚገባ ማስተዳደር የማይችል፤ እንደሚገባ መጠበቅ አይችልም። ስለዚህ የመንከባከብ ብቻ ሳይሆን የማስተዳደርን ኃላፊነትም ጭምር ለአዳም ተሰጥቶት ነበር ማለት ነው። እግዚአብሔር ኃላፊነትን ሲሰጥ ደግሞ ኃላፊነትን መወጣት የሚችልበትን እውቀትና አቅም በመስጠት ነው።

እግዚአብሔር በየማለዳው ወደ አዳም እየመጣ ይህንና ያንን አድርጎ በማለት አዳዲስ መመሪያን አይሰጠውም ነበር። ምክንያቱም አዳም ለሚሠራው ሥራ ምንም እንኳ አዲስ ቢሆን ከላይ ለማሳየት እንደሞከርኩት እግዚአብሔር ብቃትን፣ ችሎታን፣ ጥበብንና እውቀትን በአዳም ውስጥ ገና ሲፈጥረው ጨምሮበት ነበር። ከዚህም የተነሣ አዳም ያንን በውስጡ የተቀመጠን ስጦታ እንደአስፈላጊነቱ በመመንዘር የተፈጠረበትን ዓላማ ይፈፅም ነበር።

አዳም እግዚአብሔርን “ያለ አቅምና ያለ ችሎታዬ ለምን እዚህ አስቀመጥክኝ” ብሎ ሲማረር አናየውም። ይህ ደግሞ በራሱ የሚያስተምረን እግዚአብሔር በየትኛውም ስፍራ ሲያኖረን በውስጣችን የታመቀውን ብቃትና ችሎታ የምንመነዝርበትን ጥበብ በቦታው ያስቀመጠንን እግዚአብሔርን እየጠየቅን በሚያሳየን ስፍራና ቦታ ሁሉ እየተገኘን ልናደርግ የሚገባንን ካደረግን፤ በዕድሜያችን ማላረጊያ ላይ ወደ ዚህ ምድር የመጣንበትን የእግዚአብሔርን ዓላማና ፈቃድ ፈፅመን ለማለፋችን ርግጠኞች ያደርገናል።

ከውድቀት በኋላ

እንግዲህ ምድርንና በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትን ሁሉ በስልጣን እየገዛና እያስተዳደረ ሲኖር የተፈጠረ ሰው፤ በዘፍጥረት ምዕራፍ 3፡6 ላይ እግዚአብሔር እንዳያደርግ ያዘዘውን በመተላለፍ ኃጢአትን አደረገ። ኃጢአት ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ ማመፅ ነው። ከዚህ የተነሣ በስልጣን እጅ ወደቀ። ገዢ ሊሆን የተፈጠረ ሰው ተገዢ ሆነ። በምዕራፍ አንድ ላይ ለማሳየት እንደሞከርኩት ሰው የወደደውንና የፈቀደውን ከማድረግ ይልቅ ባሪያ አድርጎ የገዛውን የስልጣንንና የራሱን ሃሳብ ብቻ ማድረግ ጀመረ። እግዚአብሔር ግን በምህረቱ ባለጠጋ ስለሆነ ስለሰው ኃጢአት አልፎ በመስቀል ላይ ይሞት ዘንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደዚህ ምድር ላከው።

“በደሙም (በክርስቶስ ደም) በሆነው እምነት፤ እግዚአብሔር የማስተስረያ መስዋዕት አድርጎ አቅርቦታል። ይህንንም ያደረገው ቀድሞ የተፈፀመውን ኃጢአት ሳይቀጣ በትዕግስት በማለፍ ፅድቁን ለማሳየት ነው” (ሮሜ 3፡25)።

የሕይወት መመሪያ

በአንድ ትልቅ የስፖርት ሜዳ ውስጥ ያለ አንድ የታወቀን ሯጭ በምሳሌነት እንውሰድ፤ ይህ ሰው ውድድሩን ከአሁን በፊት ታይቶ በማይታወቅ ሁኔታ የዓለምን የሩጫ ሪከርድ ሰብሮ ሁሉንም በማሸነፍ አንደኛ ቢወጣና ስታድዮሙን የሞላው ሕዝብ ይሁን በየቤቱ በቴሌቪዥን

ኸን የሚከታተለውን በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠረውን ሕዝብ አስደንቆ አልል እያሰኘ ቢያስጨበጥብ፤ ነገር ግን ሩጫውን በዕለቱ በመምራት ላይ ባሉት ጻኞች የተሰጠውን መመሪያ ባይከተል የእሸናፊነቱን ሚዳ ልያ አይቀበልም። ምክንያቱም ጻኞቹ የሚጠብቁበት ዋነኛ ነገር በመመሪያው መሠረት ሮጦ አንደኛ ምውጣቱን እንጂ በራሱ መንገድ በመሮጥ የዓለምን ሪከርድ መስበሩን አይደለም። ስለዚህ መመሪያን እንደሚገባ ተከታትሎ በመመሪያው መሠረት ወደ ፍፃሜ መድረስ የተሰጠን ኃላፊነት በትክክል መወጣት ነው። ለዚህ ደግሞ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴዎስ 25: 14-30 በምሳሌ ያስተማረውን መመልከት አስፈላጊ ነው።

“ወደ ሌላ አገር የሚሄድ ሰው ባሮቹን ጠርቶ ያለውን ገንዘብ እንደሰጣቸው አንዲሁ ይሆናልና። ስለያንዳንዱ አንደ አቅሙ ለአንዱ አምስት መክሊት፣ ለአንዱ ሁለት፣ ለአንዱም አንድ ሰጠና ወደ ሌላ አገር ወዲያው ሄደ” (ማቴዎስ 25:14-15)።

መክሊቱና ልዩነቱ

መክሊቱ ከጌታቸው ዘንድ እንዲነግዱበት ለሦስቱ ባሮች የተሰጣቸው ትርፋማ ሊያደርጋቸው የሚችል ሃብት ነው። ወደ ልዩነቱ ስንመጣ ደግሞ ለመጀመሪያው ሰው አምስት መክሊት፣ ለሁለተኛው ሰው ሁለት መክሊት፣ ለሦስተኛው ሰው አንድ መክሊትን ነበር ከጌታቸው እጅ የተቀበሉት። ከተቀበሉት የመክሊት ልዩነት የምንረዳው ትልቁ ቁም ነገር እግዚአብሔር ምንም ዓይነት ኃላፊነትን ለሰው ሊሰጥ

እንደ ሰውየው የአቅም መጠን እንጂ ከአቅሙ በላይ ሆኖ ለመሥራት የሚችገርበትን አይደለም።

እያንዳንዱ ሰው ምን መሥራት እንደሚችል እግዚአብሔር ገና ወደዚህ ምድር ሊያመጣው ያውቃል። እናም የመሥራትን ብቃት በውስጡ የጨመረ እግዚአብሔር ሁሉንም ሰው በውስጡ እንደተቀመጠ አቅም መጠን ፍሬያማ እንዲሆን ትጋት ማሳየት ይጠበቅበታል። እነዚህ ከላይ ያየናቸው የሦስቱ አገልጋዮች ዕድሜና የሰውነታቸው ጥንካሬ አልተፃፈም ነገር ግን አንድ ነገር ርግጠኛ መሆን እንችላለን። ይኸውም እግዚአብሔር ሰማንም ካላቅሙና ከችሎታው በላይ ምንም ነገር እንዲያደርግ አለማስገደዱን ነው።

አምስት መክሊት የተሰጠው ሰው ይህ ሰው ጌታው አምስት መክሊት በሰጠው ጊዜ ለኔ በዛብኝ በማለት ሊያጉረመርም አናይም። ምክንያቱም ያንን አምስት መክሊት ነግዶ የማትረፍ ብቃትን እግዚአብሔር በውስጡ እንዳስቀመጠ የተረዳ ሰው ነበር። ከዚህም የተነሣ የተሰጠውን መክሊት በብዙ ደስታ ተቀብሎ ምርታማ ለመሆን መትጋትን ቀጠለ። “አምስት መክሊትም የተቀበለው ሄደ፣ ነገደበት ሌላም አምስት አተረፈ” (ማቴዎስ 25:16-18)።

ሰው ደግሞ እንደ አቅሙ በተሰጠው በማንኛውም ነገር ላይ ትጋትን የሚያሳይ ከሆነ ትርፋማ መሆኑ የማይቀር ነው። የመጀመሪያው ሰው በእጥፍ ማትረፉን ካነበብነው ክፍል እናያለን። ከዚህ ከመጀመሪያው ሰው የምንማረው ሌላው ቁም ነገር የተሰጠው መክሊት ምንም እንኳ አብረውት ከሚሰሩት የበዛ ቢሆን ራሱን ከሌሎች

የተሸለ አድርጎ የሚቆጥርና በትዕቢት ተይዞ ለሥራ እንቅፋትን የሚፈጥር ሳይሆን ራሱን ከሌላው ጋር ባለማወዳደር የተሰጠውን ኃላፊነት እንደተወጣ እናያለን።

ሁለት መክሊት የተሰጠው ሰው፡- “እንዲሁም ሁለት የተቀበለው ሌላ ሁለት አተረፈ” (ማቴዎስ 25:17)። ይህ ደግሞ ሁለተኛው ሰው ነው። በዚህ ሰው ውስጥ የሚታይ ትህትና ነበረ። ይኸውም ራሱን ብዙ መክሊት ከተቀበለው ሰው ጋር በማወዳደር ሥራውን ሊያስተንጉል አናይም። ማንነቱን ጠንቅቆ ያወቀና የተረዳ ሰው ነው። አምስት መክሊት ቢሰጠው ከአቅሙ በላይ ሊሆንበት አንደሚችል ያውቃል። ከአቅሙ በላይ ከሆነበት ደግሞ ሰው ምንም ቢተጋ ትርፋማ ለመሆን ይቸገራል። ብዙ ጊዜ የለዎች ችግር በእጃቸው ላይ ካለው ትንሽ ነገር ይልቅ፤ በሰው እጅ ላይ ባለው ብዙ ነገር ስለሚፈተኑ በያዙት ጥቂት ነገር ትርፋማ ለመሆን ይቸገራሉ። እግዚአብሔር ደግሞ በአቅማችን መጠን በሰጠን መክሊት ትርፋማ እንድንሆን ይጠበቅብናል።

አንድ መክሊት የተሰጠው ሰው፡- “አንድ የተቀበለው ግን ሄዶ ምድርን ቆፈረና የጌታውን ገንዘብ ቀበረ” (ማቴዎስ 25:18)። ይህ ሦስተኛው ሰው አብሯቸው ከነበሩት ከሁለቱ ሰዎች ጋር አብሮ ይሥራ እንጂ ለሥራ የነበረው አመለካከት፤ ግምትና ግንዛቤ ከሥራ ባልደረበቹ እጅግ በጣም የተለየ ነበር።

አስተሳሰቡ፡- “አንድ መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ ጌታሆይ ካልበራህበት የምታጭድ ካልበተንህበትም የምትሰበስብ ጨካኝ ሰው መሆንህን አውቃለሁ። ፈራሁም ሄጄም መክሊትህን በምድር

ቀበራሁት እነሆ መክሊትህ አለ” (ማቴዎስ 25:24-25)።

ለው ማሸነፍም ሆነ መሸነፍ፤ ማከናወንም ሆነ አለማከናወን የሚጀምረው በአእምሮ ውስጥ ነው። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠውን ማንኛውንም ነገር ተግባራዊ ለማድረግ ከመነሣቱ በፊት እችላለሁ፤ እሠራለሁ፤ ይላካልኛል፤ እከናውናለሁ... ብሎ ያሰበውን በመጀመሪያ የራሱን አእምሮ ማከናወን እንደሚችል ነገሮ ማሳመን ይኖርበታል። ያን ጊዜም ውጤቱ ያማረ ይሆናል።

ለምሳሌ አንድ አናጢ ያማረ ጠረጴዛ ለመሥራት ሊያስብ፤ ከመሥራቱ በፊት በመጀመሪያ ሊሠራ ያለውን ጠረጴዛ በዓይኑ ሕሊናው መሳል ይኖርበታል። ከዚያም በውስጡ ያለውን ብቃት ተመልክቶ እንደሚችል መሥራት እንደሚችል ያሳምነዋል። ከዚህ በጊዜ በቀላሉ በአእምሮው ውስጥ ተሰሎ የነበረውን ያማረ ጠረጴዛ የሚታይና የሚጨበጥ አድርጎ ለማውጣት የተለያዩ እንጨቶችን መቆራረጥ ይጀምራል። ከጥቂት ቀናት በጊዜም በሥራው ፍፃሜ ላይ ድንገትም እችላለሁ ብሎ ካሰበው በላይ ያማረን ጠረጴዛ ሊሠራ ይችላል። እዚህ ላይ ለማሳየት የፈለኩት ዋነኛ ነገር ሰው በውስጡ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን ብቃት ተጠቅሞ መሥራት እንደሚችል ራሱን ካሳመነ፤ እስደናቂ ነገርን በዚህ ምድር ላይ መፍጠር ይችላል። የዚህ ሰው ስለጌታውና ስለ ሥራው የነበረው አመለካከት ግን የተበላሸና የተጣመመ ነበር። ነገር ግን በአንደኛውና በሁለተኛው ቁጥር ላይ የተመለከተናቸው ሰዎች ስለጌታቸው የነበራቸው የቀና፤ መልካምነትን የተሞላ እመለካከት ነበር። ይህ የሦስተኛው ሰው ግን ከሁለቱ የሥራ ባልደረ

ቦቹ በጣም ይለይ ነበር። ሦስተኛው ሰው ስለጌታው የነበረው እውቀትና መረዳት፡-

- * ጌታው ያልዘራውን የሚያጭድ መሆኑን (ማቴዎስ 25:24)።
- * ጌታው ያልበተነውን የሚሰበስብ መሆኑን (ማቴዎስ 25:24)።
- * ጌታው ጨካኝ እንደነበረ (ማቴዎስ 25:25)፤ ለጌታው ከሚለጠው መልስ መረዳት እንችላለን። ይህ ሰው ለጌታው የነበረው አመለካከት የተበላሸ ስለነበር የሥራው ውጤት አሳዛኝ ሆነ።

ለሥራ የነበረው ግንዛቤ፡-

“ጌታውም መልሶ እንዲህ አለው፡ አንተ ክፉና ሀሴተኛ ባሪያ ካልዘራሁበት እንዳጭድ፤ ካልበተንሁበት እንደሰበስብ ታውቃለህ? ስለዚህ ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ልትሰጠው በተገባህ ነበር፤ እኔም መጥቼ ያለኝን ከትርፉ ጋር እወስደው ነበር። ስለዚህ መክሊቱን ውሰዱበት አሥር መክሊት ላለው ሴጦት። ላለው ሁሉ ይሰጠዋል፤ ይበዛላታልም። ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል። የማይጠቅመውንም ባሪያ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት በዚያ ልቅሶና ፕሮስ ማፋፊት ይሆናል” (ማቴዎስ 25:26-30)።

ይህ ሰው ለሥራ የነበረው ግንዛቤ ደካማ ነበር። ይኼውም በውስጡ ያለውን ብቃት በመጠቀም ነገዶ ከማትረፍ ይልቅ ነገዶ መክሰርን ይፈራ የነበረ ሰው ነው። ነገር ግን ሰው በተሰጠው መክሊት ትርፋማ ለመሆን እንደሚገባ ከተጋ ውጤቱ ያማረ መሆኑ አይቀርም።

ብዙ ሰዎች የተሰጣቸውን የሥራ ኃላፊነት ከመወጣት ይልቅ፤ ኃላፊነቱን መውለድ ሊያስከፍላቸው የሚችለውን ዋጋ ገና ሩቅ ሆነው በመፍራት እጅና እግራቸውን አጣጥፈው ቁጭ ይላሉ። ይህ ደግሞ ትልቅ ስንፍና ነው። “ታካች ሰው፡ አንቡሳ በሚዳ ነው በመንገዱም ላይ አሞታለሁ ይላል” (ምሳሌ 22:13)። ከዚህም የተነሣ ጌታው እጅ ግ እንዳዘነበት የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል።

ለትጋት የሚገባ ክፍያ

“ከብዙ ዘመንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ መጣና ተቆጣጠራቸው። አምስት መክሊት የተቀበለውም ቀረበና ሌላ አምስት መክሊት አስረክቦ፤ ጌታ ሆይ አምስት መክሊት አስረክብኸኝ ነበር እነሆ ሌላ አምስት መክሊት አተረፍኩበት አለ። ጌታውም፡ መልካም አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ በጥቂቱ ታምነሃልና በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። ሁለት መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ ጌታ ሆይ ሁለት መክሊት ሠጥተኸን ነበር፤ እነሆ ሌላ ሁለት መክሊት አተረፍኩበት አለ። ጌታውም፡ መልካም አንተ በጎ ታማኝ ባሪያ በጥቂቱ ታምነሃልና በብዙ እሾምሃለሁ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው” (ማቴዎስ 25:19-23)።

ከላይ የጠቀስኳቸው ሁለቱ ታታሪና ምርታማ ሠራተኞች የተቀበሉት መክሊት በብዛቱ ምንም እንኳ የተለያየ ቢሆንም ክፍያቸው ግን

የሁለቱም እኩል ነበር። “መልካም አንተ በጎ ታማኝ ባሪያ በጥቂቱ ታምነሃልና በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጓታህ ደስታ ግባ” (ማቴዎስ 25:21)።

የክፍያውም እኩል መሆን በራሱ የሚያመለክተው ሰው በእግዚአብሔር ፊት ጥቂትም ይሠራ ብዙ፤ የመጠኑ ሁኔታ ሳይሆን ዋጋን የሚያሰጠው ከእግዚአብሔር የተቀበለውን በታማኝነት ተግዥ በመሥራት ውጤታማ መሆኑ ነው።

“ነገርን በቀላሉ ማከናወን ከፈለግን አስቀድመን በትጋት መሥራትን መማር ይገባናል።” (ሳሙኤል ጆንሰን)

ምዕራፍ ስድስት

በ ፍ ቅ ር መ ና ር

“...ትላልቅ የጦር መሳሪያዎች ባነገቱ ወታደሮች ታጅቢ ሁሉንም

አስከትላለሁ። ነገር ግን ሙሉ ልቡን ስእኒ የሰጠ እንደም ወታደር የሰኝም፤

ሁልጊዜ ባሰብ በጣም የሚያስገርመኝ እንደ ነገር አስ! ይኸውም ሲየሱስ

ክርስቶስ የሚባለው ሰው ነበር። እርሱም እንቢልታ አልነፋም፤ ጦርም

አባስከተለም። ነገር ግን በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠር ሕዝብ ወዶና ፈቅዶ

ሙሉ ልቡን ስጥቶ ይከተሰዋል” (ናፖሊዮን)።

እግዚአብሔር የፍቅር እምላክ ሆኖ ሳለ ሰው ሁሉ የፍቅር ረሃብ ተኝ ነው። መፈቀርን ይፈልገዋል። በአሁኑ ጊዜ በዓለማችን ቢያንስ በዓመት በብዙ ሺ የሚቆጠሩ ሰዎች የሚያፈቅራቸው ከማጣታቸው የተነሣ ራሳቸውን ይገድላሉ። ሌሎች ደግሞ ለሰጠው ፍቅር “ምላሽ አላገኘንም” በሚል ሰብብ የሌላውን ሕይወት ያጠፋሉ። ይህ መቼም ከሰው ውድቀት ጀምሮ የነበረ በተሰይም በአሁኑ ወቅት ከመቼውም በበለጠ ሁኔታ እየተባባሰና መፍትሔ እንኳ ለማግኘት አዳጋች እየሆነ የመጣ የጊዜው ችግር ሆኗል። ለምን? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ

የሰዎችን አስተዳደግና እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ያለውን መለኮታዊ የሆነ የፍቅር ሃሳብ በማስታረቅ እንዴት ይህን የመሰለ የገዢ ችግር መቅረፍ እንደምንችል ማየቱ አስፈላጊ ነው።

ፍቅርን ጠግቦ ማደግ

ልጆች ከተወለዱበት ቀን አንሥቶ ከፍቅር የመነጨን እንክብካቤና ጥበቃን ማግኘት ይፈልጋሉ። ከእናታቸው ዕቅፍ ይወጡ ዘንድ አይፈልጉም። ዘመናቸውን ሁሉ በእናታቸው ዕቅፍ ውስጥ በመሆን የሚያገኙትን የሞላውን የእናታቸውን ፍቅር ደስ እየተሰኙበት መኖር ይፈልጋሉ። ከዚህም የተነሣ ተንተርሰው ካሉበት ከእናታቸው ጉያ ሊያወጣቸው የከጀለ ማንኛውም ሰው ያበላጫቸዋል፤ ያስከርፋቸዋል፤ የመረገገም ለቅሶ ያስለቅሳቸዋል። ከዚህ ከመረገገ ሃዘንና ለቅሶ ውስጥ አውጥቶ የሚያሳርፋቸው የለመዱት የእናታቸው ጉያ ነው። ለእነርሱ “ዓለማቸው” ፍቅርን የሚያገኙበት የእናታቸው ዕቅፍ ነው። ከእናታቸው ጋር በቤት ውስጥ መሆን ለልጆች ትልቅ ትርጉም አለው።

እናትና አባታቸው ከቤት ወጥተው ወደየሥራ ቦታቸው መሄዳቸው ልጆችን ደስ አያሰኛቸውም። የተጣሉና የተረሱ እስኪመለሳቸው ድረስ በወላጆቻቸው መሄድ ለቅሷቸው ከጣራ በላይ ይሰማል። ወላጆቻቸው ደግሞ ከሥራ ተመልሰው ሲመጡ ዓለምን በእጃቸው የጨበጧት ያህል ለደስታቸው ገደብ አይገኝላቸውም። ሊናፍቁት የዋሉትን የወላጅ ፍቅር እንደገና በማግኘት ደስታቸውን ከመጠን በላይ ያልቁታል። ወላጆች ለልጆቻቸው የሚገባን ፍቅር መግባው ያሳድጉ ዘንድ

የእግዚአብሔር መለኮታዊ ሃሳብ ነው። የፍቅር ምንጩ ራሱ እግዚአብሔር ነውና። “እግዚአብሔር ፍቅር ነው” (1ዮሐንስ 4:16)።

ትውልድ እንዴት ይበደላል?

በአገራችን አንድ አሳዛኝ ድርጊት ሲፈፀም እናያለን። ይኼውም “ልጅ በዕድሉ ያድጋል” በሚል አጉል ልማድ ብዙ የፍቅርን ምንነት ያልተረዱና ያልተሰማመዱ ወላጆችን ያለምንም ቅድመ ዝግጅት ልጆች ወልደው ለተለያዩ ችግር መዳረጋቸው ነው። ነገር ግን ሁሉ ወላጅ ይህን ያደርጋል ማለት ግን አይደለም። በመልካም ምሳሌ ልጆቻቸውን ያሳደጉና የሚያሳድጉ መኖራቸው የማይካድ ነው። ይሁንና ከላይ በጠቀስኩት ሁኔታ ውስጥ የተወለደና ያደገ ልጅ ግን ምን ሊማርና ምንስ ዓይነትን የወላጅ ፍቅር አግኝቶ ማደግ ይችላል? ድንገትም የዚህ ብላቴና ወላጆች “ልጅ ከበላና ከጠጣ ምን ይፈልጋል” ከሚል ጌላ ቀር አስተሳሰብ ካላቸው ወላጆች የመጡና ያደጉበት የአስተዳደግ ሥርዓት እንደሚገባው ካለመሆኑ የተነሣ ፍቅርንና መልካም የሆነን የቤተሰብ ምሳሌነት ሳያገኙ ያደጉ ሊሆኑ ይችሉ ይሆናል።

ታዲያ በዚህ መሃል የተወለዱ ልጆች ፍቅርን በተራቡበት አንጀታቸው ስድብና እርግማን እየበሉና እየጠጡ ጥጋባቸው ደግሞ በቀል እየሆነ ያድጋሉ። ከዚህም የተነሣ ቤተሰብ ለሚለው ሃሳብ ያላቸው ግምት ዝቅተኛ ይሆናል። ወላጆቹ በገቡና በወጡ ቁጥር ስድባቸውና እርግማናቸው ስለሚመራቸው መሥሪያ ቤት ሄደው በዚያው ቢቀሩላቸው ደስታቸው ይሆናል። ምክንያቱም ቤት ውስጥ ከሚገኙበት ጊ

ዚ ይልቅ የሌሉበት ጊዜ ለልጆቹ የሰላምና የዕረፍት ጊዜ ስለሚሆንላቸው ነው። በዚህን ጊዜ የወላጆች ከሥራ መምጣት ለልጆች ድንጋጤን ይፈጥርባቸዋል።

በአጠቃላይ ወላጆች ካላቸው የተበላሽ አመለካከት የተነሣ በአብዛኛው ጊዜ ልጆች ከሠሩት ጥሩ ነገር ይልቅ በሃይት ውስጥ ያጋጠማቸውን ስህተቶች አጋነው በመመልከት በልጆቻቸው ላይ አልባሌ የሆነ ቁጣና ድብደባ ያደርሱባቸዋል። በዚህ ጊዜ ልጆች በደረሰባቸው የስሜትና የሰውነት ጉዳት በራሳቸው የማይተማመኑ፣ ፈሪዎች፣ በውስጥ ጠኛ ማንነታቸው ተጠራጣሪ፣ ንፋግ፣ መራር፣ ግልፍተኛ፣ ተበቃይ ወዘተ... ሆነው ለማደግ ይገደዳሉ።

ዕድሜያቸው ስትምህርት ሊደርስ በቤት ውስጥ ይደርስባቸው የነበረውን መራራ የሕይወት ልምምድ እንደተሸከሙ ወደ ትምህርት ቤት ይወለዳሉ። ትምህርት ቤትም እንደደረሱ በመጀመሪያ የሚያጋጥማቸው አስተማሪ የተባለው በእጁ ላይ ትልቅ አለንጋ ይዞ፣ የትኛው ወንበር ላይ መቀመጥና ትምህርታቸውን መከታተል እንዳለባቸው በአለንጋው ጫፍ ነው ጠቁሞ የሚያሳያቸው። ቤቱ ውስጥ እርግ ማን፣ ስድብና ዱላን ለልችቶ ከቤቱ የወጣ ሕፃን እንደገና ትምህርት ቤት በመጣ ጊዜ በመጀመሪያ ዓይነት የሚያርፈው በዘመኑ ሁሉ አውቀትን ሊገበይበት የሚችለውን በጥቁር ሠሌዳው ላይ የተፃፈውን የትምህርት ዓይነት ላይ ሳይሆን “በአስተማሪው” እጅ ላይ ተቀምጦ ዘልቶ ከተማሪ ጀርባ ላይ ካላረፍኩ የሚል በሚመስለው አለንጋ ላይ ይሆናል።

በዚህ ሁኔታ ውስጥ ያለን ሕፃን ወላጆቹ በነጋታው በጠዋት ከእንቅልፍ ቀስቅለው ትምህርት ቤት ሂድ ይሉታል። ያ ብላቴና ግን ትላንት አስተማሪው እጅ ላይ ካየው ዱላና በጭካኔ ሲጋረፍ ካስተዋለው ክፉ ድርጊት የተነሣ ብላቴናው “ብሞትም እዚሁ ቤት ውስጥ ብሞት ይሻለኛል” በሚል ዓይነት “ትምህርት ቤት አልሄድም” ብሎ ማልቀስ ይጀምራል። ይህንን ሁኔታ ያልተረዱለት ወላጆቹ ደግሞ “ትምህርት ጠልቷል” በሚል ሰበብ እየቀጠቀጡ ወደ ትምህርት ቤት ያደርሱታል። ከዚህም የተነሣ ያ ብላቴና በልጅነቱ ተርቦት ሊያገኘው የሚገባውን የወላጅ ፍቅርንና የትምህርት ፍላጎት ከውስጡ ያጣዋል። ይህም ሁኔታ ከዚህ ለሚከተሉት የክፋ ጉዳት እንዲጋስጥ ያደርገዋል።

1. ጨካኝና ግልፍተኛ እንዲሁም ተጠራጣሪና ተበቃይ መሆኑ “እናንተም አባቶች(እናቶች) ሆይ ልጆቻችሁን በጌታ ምክርና በተግላፅ አሳድጓቸው እንጂ አታስቆጡላቸው” (ኤፌሶን 6:4)።

“ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው በሽመገላ ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም” (ምሳሌ 22:6)።

እንግዲህ በእንክብካቤና በፍቅር ሊያድግ የሚገባው ልጅ ፍቅርን በማጣት አድኅ ለአገር ይሁን ለተተኪው ትውልድ ምን መልካም ነገርን ሊያመጣ ይችላል። በአብዛኛው በአገራችን ያሉ ወጣቶች ከዚህ ታላቅ የአስተዳደግ ውድቀት የተነሣ በአደንዛዥ ዕፅ፣ በዝመት፣ ለመጠጥ ተገዢ በመሆን፣ በድህነት... ሥር ወድቀው ለአገርና ለሕዝብ ሽክም

መሆናቸው በእጅጉ ልብን የሚሰብር እንደሆነ እናያለን።

2. ለትምህርት ያለው ግምት ዝቅተኛ መሆኑ- “ልጅ ሆይ ወደ ጥበብ አድምጥ፤ ጆሮህን ወደ ትምህርቱ መልስ” (ምሳሌ 5:1)። ሰው በትምህርትና በእውቀት አገርን መለወጥ ይችላል። ነገር ግን አንድ ሰው ለትምህርት ይሁን ለማወቅ ያለው ፍላጎት የወደቀ ከሆነ ለአገርና ለሕዝብ ሽክም ሆኖ ማለፉ የማይቀር ነው።

የትምህርት አሰጣጥን ሳስብ አንድ በጣም የሚደንቀኝን ነገር አስባለሁ። ይኼውም ይህን ጽሑፍ በማዘጋጀት ጊዜ የሦስት ልጆች አባት ነኝ። የመጀመሪያዋ ልጄ የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅና የሰድስተኛ ክፍል ተማሪ ነች። ሁለተኛው ልጄ የዘጠኝ ዓመት ልጅና የአራተኛ ክፍል ተማሪ ነው። ሦስተኛው የአምስት ዓመት ልጅ ሲሆን በመዋዕለ ሕፃናት ውስጥ ትምህርቱን ይማራል። ታዲያ ዕለት ዕለት እነርሱን እያየሁ ከምገረምበት ነገር አንዱ በአብዛኛው ወደ ትምህርት ቤት ለመሄድ ከጠየቁ በአሥራ ሁለት ሰዓት ይነሣሉ። ድንገትም እኔና ባለቤቴ ተማክረን በሆነ ችግር ምክንያት ከትምህርት ቤት ቅሩ ያልናቸው እንደሆነ ለቅሷቸው አያድርስ ነው። ሌላው ቢቀር የመጨረሻው ልጄ ቅዳሜና አሁኗ በመነሣት ትምህርት ቤት ካልወሰዳችሁኝ ይለናል። ፈፅመው ከትምህርት ገበታቸው መቅረት አይሆንላቸውም። ለትምህርት ያላቸው ፍቅር ከፍተኛ መሆን በጣም ስላስገረመኝ ጉዳዩን ለማጥናት ጊዜ ወሰድኩኝ። ያገኘሁትም ውጤት ከዚህ እንደሚከተለው ነው፦

* ገና ወደ ትምህርት ቤት ግቢ ውስጥ ሲገቡ አስተማሪዎቻቸው

ተማሪዎችን በታላቅ ፈገግታ ይቀበሏቸዋል።

- * ልጆቹ በሚሳሳቱ ጊዜ ከሚሳሳቷቸው ነገሮች ይልቅ በትክክል የሠሩትን አገልግተው ያሳዩአቸዋል።
- * ካወቁትና ከተረዱት በላይ ይበልጥ ያውቁና ይረዱ ዘንድ ልጆቹን በፍቅር ያበረታቷቸዋል።
- * የሰድስተኛ የርግማንን ቃል ፈፅመው በተማሪዎቻቸው ላይ አይናገሩም።
- * የተማሪዎቻቸውን መለወጥና በሁሉ አቅጣጫ ማደግ መናፈቃቸውን በቃልም ይሁን በድርጊት ለተማሪዎቻቸው ያሳያሉ።

እንግዲህ ይህ ሁሉ ተደምሮ በኬንያ የሚማሩ ተማሪዎች በአብዛኛው ለትምህርት ያላቸው ግምት ትልቅ እንደሆነ ግልፅ በሆነ መልኩ የሚታይ ነው። ከዚህም የተነሣ አገሪቷ ብዙ ፕሮፌሰሮች፣ ዶክተሮችና ታላላቅ ባለሙያዎችን አፍርታለች። ይህ ደግሞ ለአገርና ለሕዝብ እድገት ትልቅ አስተዋፅኦ አለው።

3. ለአገር፣ ለሕብረተሰብና ለሕዝብ የሚኖረው ግምት አነስተኛ ይሆናል፦ ሰው አብሮት ለሚኖረው ለሌላው ሰው ያለው ግምት አነስተኛ በሚሆንበት ጊዜ በውስጡ በፍጥነት ሊያድግ ለሚችል “ትዕቢት” የተጋለጠ ይሆናል። የእግዚአብሔር ቃል ደግሞ ስለ ትዕቢት ሲናገር፦

“ትዕቢት ጥፋትን ከሩ መንፈስ ውድቀትን ይቀድማል”

(ምሳሌ 16:18)።

“ፍራ አንጂ የትዕቢትን ነገር አታስብ” (ሮሜ 11:20)።

አንድ ሰው ትዕቢት በውስጡ በገባ ጊዜ ለውድቀት እየቸኮለ እንዳለ የእግዚአብሔር ቃል ያስተምረናል። በውድቀት ላይ ያለን ሰው ደግሞ ሕዝብን ይሁን አገርን ይመራል ብሎ በመሪነት አስቀምጦ መፍትሄን ለትውልድ አምጣ ብሎ የማሰቱ በራሱ አደጋ አለው። ይህንን የመሰለን በብዙ ሃዘን፣ ምሬትና በቀል ተሞልቶ ያደገን ሰው ባለበት ሁኔታ ወደ መሪነት ማምጣት ትውልድን መበደል ነው።

በትውልድ ላይ የሚደርስ ጥፋት

ከዚህ በታች በምናነበው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ አንድ ትልቅ ለትውልድ ጥፋት ምክንያት የሆነን ታሪክ ስለምናገኝ ለገንዛቤ እንዲረዳን በጥንቃቄ ጥቅሱን እናነባለን። ይኼውም ታሪክ የሚያሳየን ንጉሥ ሰሎሞን ከሞተ በኋላ በቀጣዩ ትውልድ ላይ የተከሰተ ነው።

“ንጉሡም ሮብዓም፡ ለዚህ ሕዝብ አመልሰለት ዘንድ የምትመክሩኝ ምንድነው? ብሎ አባቱ ሰሎሞን በሕይወቱ ሳለ በፊቱ ይቆሙ ከነበሩት ሽማግሌዎች ጋር ተማከረ። እነርሱም፡ ለዚህ ሕዝብ አሁን ባሪያ ብትሆን ብትገዛላቸውም መልሰህም በገርነት ብትናገራቸው በዘመኑ ሁሉ ባሪያዎች ይሆኑልሃል ብለው ተናገሩት። እርሱ ግን ሽማግሌዎች የመክሩትን ምክር ትቶ ከእርሱ ጋር ካደጉትና በፊቱ ይቆሙ ከነበሩት ብላቴኖች ጋር ተማከረ። እርሱም፡ አባትህ የሜኒብንን ቀንበር አቃልልን ለሚሉኝ ሕዝብ አመልሰላቸው ዘንድ የምትመክሩኝ

ምንድን ነው? አላቸው። ከእርሱም ጋር ያደጉት ብላቴኖች፡ አባትህ ቀንበር አክብረብናል አንተ ግን አቃልልን ለሚሉህ ሕዝብ ታናሺቱ ጣቴ ከአባቴ ወገብ ትወፍራለች። አሁንም አባቴ ከባድ ቀንበር ጭናባችኋል፤ እኔ ግን በቀንበራችሁ ላይ አጨምራለሁ። አባቴ በአለንጋ ገርፏችኋል፤ እኔ ግን በጊንጥ እገርፋችኋለሁ በላቸው ብለው ተናገሩት።

(1ነገሥት 12፡6-11)

የሮብዓም አስተዳደግ

ይህ ወጣት ለሕብረተሰቡ ይሁን ለአገሩ ሕዝብ የነበረው ግምት ዝቅተኛ ነበር። የዚህ ምክንያት ደግሞ ያደገበትን ቤትና የአስተዳደግ ሁኔታ ማጤኑ ሃሳቡን ተጨባጭ ያደርገዋል።

ስለትዳርና ስለቤተሰብ የነበረው ግምት

የሮብዓም አባት የሆነው ሰሎሞን የእግዚአብሔር ቃል ሲናገር ለባት መቶ ሚስቶችና ሦስት መቶ ቁባቶች የነበሩት ሰው እንደነበር ይናገራል።

“እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች አምላኮቻቸውን ትክተሉ ዘንድ ልባችሁን በእውነት ያዘነጠሉና ወደ እነርሱ አትግቡ እነርሱም ወደ እናንተ አይግቡ ካላቸው ከእሕዛብ ከነዚህ ጋር ስለሞን በፍቅር ተጣዝቱ። ለእርሱም ወይዛዝር የሆኑ ሰባት

መቶ ሚስቶች ሦስት መቶም ቁባቶች ነበሩት። ሚስቶቹም ልቡን አዘነበሉ” (1ነገሥት 11:2-3)።

ይህ ደግሞ በቀላሉ ስለሮብዓም አስተዳደግ የሚያመለክተን ስለት ዳር ሊኖረው የሚችለውን አጅመላካክት የወደቀ ሊሆን እንደሚችል መረዳት አስቸጋሪ አይሆንም።

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው በራሱ በፈጣሪው በእግዚአብሔር ብቻ ረክቶ ይኖር ዘንድ አቅዶ ነው። ነገር ግን ሰው በፈጣሪው በእግዚአብሔር መርካት ሳይችል ሲቀር በውስጡ ለሚፈጠረው ባዶ ቦታ መሙያ አድርጎ የሚወስደው ከእግዚአብሔር ሃሳብ ውጭ የሆነ ማን ኛውም ነገር ወጥመድ ሆኖበት ጠላልፎ ይጥለዋል። ሰው ደግሞ ለ ትዳርና ለቤተሰብ ያለው አስተሳሰብ ከወደቀ ለሕብረተሰብና ለሕዝብ ብሉም ለእገር የሚኖረው አመለካከት በአመዛኙ ዝቅተኛ መሆኑ የማይቀር ነው።

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው አንድ ወንድ ለአንዲት ሴት፤ እንዲሁም አንዲት ሴት ለአንድ ወንድ ብቻ በትዳር ተሳስረው እንዲኖሩ በማለብ ነው።

“እግዚአብሔር አምላክም አሉ ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም” (ዘፍጥረት 2:18)።

“እግዚአብሔር አምላክም በአዳም ከባድ እንቅልፍን ጣለበት። ከጎኑም አንዲት አጥንትን ወስዶ ስፍራውን በሥጋ ዘጋው።

እግዚአብሔር አምላክም ከአዳምም የወሰዳትን አጥንት ሴት አድርጎ ሠራት፤ ወደ አዳምም አመጣት። አዳምም አሉ ይህች አጥንት ከአጥንቱ ናት፤ ሥጋም ከሥጋይ ናት፤ እርሷም ከወንድ ተገኝታለችና ሴት ትባላል። ስለዚህ ሰው አባቱንና አናቱን ይተዋል፤ በሚስቱም ይጣበቃል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ። አዳምና ሚስቱ ሁለቱም ዕራቁታቸውን ነበሩ፤ አይተፋፈሩም ነበር” (ዘፍጥረት 2:21-25)።

ገና ከፍጥረት መጀመሪያ ለአንድ ወንድ አንድ ሴት የማይበቃው ቢሆን ኖሮ፤ እግዚአብሔር ሴቶችን በዛ አድርጎ ለአዳም ይሰጠው እንደነበር ግልፅ ነው። ስለዚህ ካነበብነው የእግዚአብሔር ቃል እንደምንረዳው አንድ ወንድ ከአንድ ሴት ጋር በትዳር መተሳለር የእግዚአብሔር ብቸኛ ፈቃድ መሆኑ ነው። ነገር ግን ሰው በኃጢአት ከወደቀ በኋላ የሰው ሁለንተናው በኃጢአት ምክንያት የተበላሸ ሆነ። አስተሳሰቡ፣ አመለካከቱ፣ እንዲሁም አንዱ ስለሌላው ያለው ግምት... በአጠቃላይ እናሳ እየሆነ መጣ። “ቃየንም ወንድሙን አቤልን- ና ወደ ሚዳ እንሂድ አለው። በሚዳም ሳለ ቃየን በወንድሙ በአቤል ላይ ተነሣጠትና ገደለው” (ዘፍጥረት 4:8)።

እንግዲህ አንድ ወንድ ለአንድ ሴት ተብሎ የተባረውን የእግዚአብሔርን ቃል የተረዳ ይህ ሰው ለባት መቶ ሚስቶችን አገባ። እንዲሁም ሦስት መቶ ቁባቶችን አደረገ። ታዲያ በእንደዚህ ሁኔታ ውስጥ የተወለደ ሰው እንዴት ብሉ የአባት ፍቅር፣ እንዴትስ ብሉ ለቤ

ተሰብ መልካም የሆነ ግምት ሊኖረው ይችላል?

ስለ እግዚአብሔር(ኃይማኖት፣ እምነት) የነበረው አስተሳሰብ

፩

ለው ወደ እግዚአብሔር ቀርቦ በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ ታቅፎ የመኖሩ ጉዳይ አሌ ተብሎ ሊታለፍ የሚችል እንዳልሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ምክንያቱም አንድ ሰው ወደ እግዚአብሔር ሲቀርብ ከለይጣን መራቁ የማይቀር ነው። ይኸውም ሰው ወደ ሰሜን በሔደ ቁጥር ደቡብን ወደጎላ መተው የተፈጥሮ እውነታ ግልፅ ያደርገዋል። “እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተዝቶ ዲያቢሎስን ግን ተቃውሙ ከእናንተ ይሸሻል፤ ወደ እግዚአብሔርም ቅረቡ ወደ እናንተም ይቀርባል” (ያዕቆብ 4:7-8)።

እንግዲህ ወደ እግዚአብሔር ቀርቦ ለእግዚአብሔር እንደሚገባ ኖሮ ያልፍ ዘንድ የተፈጠረ ሰው፤ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ የሚያስችሉ መንገዶች ሲመቻቹለት ቤተሰቡን፣ ሕብረተሰብን፣ ሕዝብንና አገሩን እንደሚገባ ጠቅሞ ማለፉ የማይታበል ኃቅ ነው።

ሮብፍምን ስንመለከት ደግሞ አባቱ ሰለሞን ከእግዚአብሔር ጋር ተስማምቶ ንግሥናውን ይጀምር እንጂ፤ የጎላ ጎላ ውድቀት ላይ ሊጥለው የቻለውን አማልክትን መከተል የዕለት ተዕለት ኑሮው እንዳደረገ የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል።

ታዲያ ይህ ወጣት፤ ሮብፍም እግዚአብሔርን ፈርቶና ለእግዚአብሔር ሃሳብ ተገዝቶ ለመኖር እንዲችል የሚያነሳሳውን ምሳሌ

የተወለዱ ቤተሰብ አልነበረውም።

ሮብፍም ለሕዝቡ የነበረው ዝቅተኛ ግምት (1ነገ.12:6-12,16)

ሮብፍም በነገሠ ጊዜ ማንም ንጉሥ ወደ ስልጣን ሊወጣ ሊያደርገው የሚችለውን ነገር ሁሉ እንዳደረገ እናያለን። ይኼውም በጊዜው የነበሩትን “አባቱ ሰሎሞን በሕይወቱ ሳለ በፊቱ ይቆሙ ክነበሩት ሽማግሌዎች ጋር ተማክረ” (1ነገሥት 12:6)። ነገር ግን ለብሮ መምካር መልካምና ያማረ ሆኖ ሳለ፤ እነርሱን ሊለማ ግን አልወደደም ነበር። ይህ የሆነበት ምክንያት ምን እንደነበረ የእግዚአብሔር ቃል ግልጽ ባለ ሁኔታ ባይነግረንም አንድ ዓይነተኛ ምክንያት ሊኖረው እንደሚችል አስባለሁ።

በጊዜው የነበሩት ሽማግሌዎች በአባቱ ዘመን አባቱን ሰሎሞንን መክረውና ገስፀው በቤተሰቡ፣ በአገሪቷና በሕዝቡ ላይ የመጣውን ክፉ ነገር ሊያቆሙ ያልቻሉ ሽማግሌዎች ስለሆኑ፤ በእነርሱ ላይ የነበረው አመኔታ ቀንሶ ሊሆን ይችላል። እነዚህ ሽማግሌዎች በሰሎሞን ጊዜ ኖረው ከሆነ ለምን ነበር ሰሎሞንን መክረው ከጥፋቱ ያልመለሱት? ሰሎሞን በእግዚአብሔር ሃሳብ ወደ ስልጣን መጥቶ ሳለና ያንን የሚያክል ታላቅ ቤተመቅደስ ሠርቶ እንዳልነበረ ሁሉ በፍፃሜው እግዚአብሔርን በማያስከብር መንገድ ካልተፈቀደለት ሌቶች ጋር ጋብቻን አደረገ። ሮብፍም ከዚህ በመነሣት ይሆን አባቱን መክረው ከጥፋት ያልመለሱትን ሽማግሌዎች በንቀት ተመልክቶ የመክሩትን ምክር ላለ መፈፀም የወሰነው? ከዚህም ይሁን ከሌላ ጋር በተያያዘ መልኩ ወጣ

ት ወዳጆቹን ደግሞ ተጠግቶ ምክርን ሊጠይቃቸው እናያለን። “እርሱ ግን ሽማግሌዎች የመከራትን ምክር ትቶ ከእርሱ ጋር ካደጉትና በፊቱ ይቆሙ ከነበሩት ብላቴኖች ጋር ተማከረ” (1ነገሥት 12:8)።

በዚህ ጊዜ አብሮ አደጎቹ የነበሩት ወጣቶች የመለሱለት መልስ እጅግ በጣም እስደንጋጭና የሕዝቡን ልብ የሚሰብር፤ እንዲሁም እገርን የሚከፋፍል እንደነበር ከውጤቱ መረዳት እንችላል። “እስራኤል ምሁሉ ንጉሡ እንዳልሰማቸው ባዩ ጊዜ ሕዝቡ ለንጉሡ በዳዊት ዘንድ ምን ክፍል አለን በእሳይም ልጅ ዘንድ ርስት የለንም... እስራኤልም ወደ ድንኳኖቻቸው ሄዱ” (1ነገሥት 12:16)።

ወጣቶቹ ለምን ይህንን የመለስ የከፋ መልስ ሊሰጡት ቻሉ?

ከላይ ካነበብነው የንባብ ክፍል እንፃር መሠረታዊ የሆኑ ቁም ነገሮችን እናገኛለን። ለዚህ ደግሞ የወጣት ጓደኞቹን ባህሪ ለማጥናት መሞከሩ ዓይነተኛ ትምህርትን ይሰጠናል ብዬ እምናለሁ።

በትዕቢት የተያዙ መሆናቸው፦ “... ታናሺቱ ጣቴ ከአባቴ ወገብ ትወፍራለች...” (1ነገሥት 12:10)። ማንኛውም በዚህ ምድር ላይ የሚኖር ሰው ትምክህቱና መታመኛው እግዚአብሔር ራሱ እንዲሆን ያስፈልጋል። ነገር ግን እነዚህ ብላቴኖች በጉልበታቸው፣ በኃይላቸው... ከመጠን ባለፈ ሁኔታ የሚኩራሩና በማን እለብኝ ባይነት የሚንቀሳቀሱ እንደነበሩ ከመልሳቸው እንፃር መረዳቱ አዳጋች እይሆንም። እነዚህ ወጣቶች የአባቱን ደካማነት ያሳዩትና የሮብዓምን ኃይለኝነት

ይነግሩታል። አባትህ በፍቅር ገዝቷቸው ቢሆን እንተ ግን በኃይልና በጭቆና ግዛቸው ይሉታል። እዚህ ላይ ተተኪውን ትውልድ ለንመለከት እንኳን ለእገርና ለሕዝባቸው ሲበቁ ይቅርና ለራሳቸው የሚበቃቸውን እንኳ ማወቅ የተሳናቸው እንደነበሩ እንመለከታለን።

ለሉሞን በእገር ላይ መሪ ሆኖ በተቀመጠ ጊዜ ራሱን ለሕዝቡና ለተተኪው ትውልድ ምሳሌ እድርጎ ማቅረብ ሲገባው፣ ይልቁንም ከሺ በላይ ከሚሆኑ ሴቶች ጋር እግዚአብሔርን ደስ የማያሰኝን ግንኙነት በመፍጠርና ሴቶቹ ያመልኳቸው የነበሩትን አማልክቶች ወደ እገር በማምጣት ሕዝቡም እንዲያመልኳቸው ሁኔታዎችን እመቻቸ። በተለይም በዚያ ጊዜ አብረውት የነበሩት ወጣቶች ሞራላቸው የላሽቀ፣ ስለሌላው ሰው የማሰብን እቅም ያጡ በመሆናቸው፣ ይህንን የመለስ ንቀትን የተሞላ ምክር ለሮብዓም መምከራቸው የሚያስደንቅ አልነበረም።

በኃይለኛ የበቀል ስሜት ተሞልተው ነበር ፦ አሁንም አባቴ ከባድ ቀንበር ጭናባችኋል፤ እኔ ግን በቀንበራችሁ ላይ እጨምራለሁ። አባቴ በአለንጋ ገርፏችኋል፤ እኔ ግን በጊንጥ እገርፋችኋለሁ በላቸው ብለው ተናገሩት” (1ነገሥት 12:11)። ከዚህ ካነበብነው የክፍሉ ሃሳብ እንደምንረዳው እነዚህ ወጣቶች ለሉሞን በሕዝቡ ላይ ቀንበርን እክብዶ እንደነበር በሚገባ ያውቃሉ። ያ ከሰለሞን የተነሣ በሕዝቡ ላይ ከብዶ የነበረ ቀንበር በተለይም በጊዜው የነበሩትን ወጣቶች ለጭካኔና ለበቀል እንዳንሣሳቸው ለሮብዓም ከሰጡት ምክር እንረዳለን። ታዲያ

ከዚህ ምክራቸው የተነሣ ነበር ሕዝቡን ለባሰ ጥፋትና አገርን ለመከፋፈል ብሉም ለትውልድ እርግማን ምክንያት የሆኑት። እነዚህ ወጣቶች ሃሳባቸውን በፍቅር ከመግለጥ ይልቅ በውስጣቸው የታመቀውን በቀል በማውጣት ርካታን ማግኘት ይፈልጉ የነበሩ ወጣቶች ነበሩ።

እንግዲህ እዚህ ላይ ማስተዋል⁵ ያለብን ዋነኛ ቁም ነገር ቤተሰብ ሲበላሽ ሕብረተሰብ ይበላሻል። ሕብረተሰብ ሲበላሽ ሕዝብ የተበላሸ ይሆናል። ሕዝብ የተበላሸ በሆነ ጊዜ በአገር ላይ ሞራሉ የወደቀና ተሰፋ የቆረጠ ሰው ይበዛል። ይህ ደግሞ አገርን ከጥፋት በታች ይጥላል። አገር ከጥፋት በታች በወደቀ ጊዜ ትውልድ ይበደላል፤ የተበደለ ትውልድም ለሌላ ውድቀት ይዳረጋል።

ወጣቶቹ ለምን ይህንን የመሰለ ክፉ ምላሽ ሊሰጡ እንደቻሉ ላነሳ ሁት ጥያቄ እንግዲህ መልሱ ከላይ ለማሳየት የሞከርኩትና ሌሎችም ተጨማሪ ምክንያቶች ሊሆኑ ይችላሉ።

እዚህ ላይ አስረግጦ ለማሳየት የምፈልገው ነገር ቢኖር ትውልድን ከጥፋትና ከክፉ ውድቀት ለማውጣት ዓይነተኛ መድኃኒቱ አሁን ያለው ሰው በሙሉ ወደ እግዚአብሔር ሃሳብ ተመልሶ ለእግዚአብሔር ለመኖር እስካልወሰነ ድረስ ትውልድ ከጥፋት ይድናል ብሎ ማሰብም ሆነ መገመቱ አስቸጋሪ ይሆናል።

መለኮታዊ ፍቅር

በቤቱ ፍቅርን እንደሚገባ ጠግቦ ማደግ ይገባው የነበረ ሰው ከመጀመሪያው በቤቱ እፍቃሪ ከማጣቱ የተነሣ እንዴት ለሕብረተሰብ፤

ለሕዝብና ለአገር አደጋ ላይ መውደቅ ምክንያት ሊሆን እንደሚችል ለማሳየት ሞክራለሁ። ለዚህ ታላቅ ውድቀት መፍትሔና መልሱ እግዚአብሔር በእያንዳንዱ ግለሰብ ላይ ያለውን መለኮታዊ ፍቅር ግለሰቡ መረዳት ሲችል ነው። የቤተሰብ ፍቅር ተነፍሳ ያደገ ሰው ወደ እግዚአብሔር ቢቀርብ የእግዚአብሔርን ፍቅር ጠግቦ መኖር ይችላል። “...እግዚአብሔር ፍቅር ነው” (1ዮሐንስ 4:8)።

እግዚአብሔር በዚህ ምድር ላይ የሚጠላው ሰው የለም። የሰው ዘርን በሙሉ ይወዳል። ነጭ ይሁን ጥቁር፤ ጤነኛ ይሁን በሽተኛ፤ ረጅም ይሁን አጭር፤ እግዚአብሔርን አምኖ የሚያመልከውን ይሁን ጣዖት አምላኪውን እግዚአብሔር ሁሉንም ይወዳል። “በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር እንድያልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና” (ዮሐንስ 3:16)።

በአብዛኛው ሰው ለሰው ያለው ፍቅር እንካ በእንካ ወይም አድር ግልጅ ላድርግልህ በሚል ግንዛቤ የተመሠረተ ስለሆነ፤ ሁልጊዜ ሰዎች ለሰዎች ፍቅር ከሰጡ በኋላ ምላሽን ማግኘት ይናፍቃሉ። ይህ የሰው ባህሪ ነው። ከዚህም የተነሣ ያለቡትን ምላሽ ሲያጡ ጉዳት ላይ ይወድቃሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር እኛን ሲወደን አንዳች መልካም የሆነን ነገር በእኛ ውስጥ አይቶ ሳይሆን፤ በኃጢአት ተበላሽተንና ቆሽሽን በነበርን ጊዜ በፍቅሩ ተሸክሞ በልጁ በክርስቶስ ኢየሱስ ደም አጥቦና አንፅቶ የራሱ አደረገን።

“ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለኃጢአተኞች

ሞቶአልና። ስለፅድቅ የሚሞት በጭንቅ ይገኛልና ስለ ችር ሰው ግን ሊሞት እንኳ የሚደፍር ምናልባት ይገኝ ይሆናል። ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ባለን ክርስቶስ ስለእኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ስለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል” (ሮሜ 5:6-8)።

የእግዚአብሔር ፍቅር የወደቁትን የማንሣት ብቃት አለው።

“ነገር ግን እግዚአብሔር በምህረቱ ባለጠጋ ስለሆነ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን መታገን እንኳ ቢሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን” (ኤፌሶን 2:4)።

ይህ የእግዚአብሔር ፍቅር ማንንም ሰው የከፋ ኃጢአት ውስጥ ታስሮ ቢሆን እንኳ፣ ሰውየው ወዶና ፈቅዶ ወደዚህ መሃሪና ችር ወደሆነው እግዚአብሔር እስከመጣ ድረስ የታሰረበትን የኃጢአት ወጥመድ ሁሉ በመበጣጠስ ሰውየውን ነፃ የማድረግ ብቃት አለው።

የእግዚአብሔር ፍቅር በውስጡ ምህረትና ችርነትን የተሞላ ነው። በእግዚአብሔር እንደተወደደ የሚያምን ማንኛውም ሰው ካለ በት ሁኔታ ውስጥ ሊያወጣው የሚችል ፍቅር በእግዚአብሔር ውስጥ እንዳለ ሊያውቅና ሊረዳ ይገባዋል። ይህን በተረዳና ባወቀ ጊዜ ከገ ባበት ከማንኛውም ዓይነት የኃጢአት አዘቅት ውስጥ በቀላሉ መውጣት ይችላል። “የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት

ያለውን ፍቅር እንደለጠን እዩ እንዲሁም ነን” (1ዮሐንስ 3:1)።

ሰው ሁሉ በዚህ መስኮታዊ በሆነ በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ ተጠቃሎ ለመግባት በወሰነ ጊዜ፡ ሕይወቱ እግዚአብሔር፣ ኑሮው እግዚአብሔር፣ ዓላማው እግዚአብሔር ይሆናል። ያን ጊዜ ትውልድ ይፈውሳል። አገርም ከጥፋት ይድናል።

ስለዚህ ላሳስብ የምወደው ማንም ሰው ልጅ ወልዶ ማሳደግ ሲያ ስብ እንዴት ባለ ሁኔታ ማሳደግ እንደሚገባው ጠንቅቆ ማወቅ ይኖር በታል። በቂ ጊዜና በቂ የሆነ እንክብካቤ ተደርጎላቸው ፍቅር በተሞላ ምሳሌነት ባለው ቤተሰብ ውስጥ ሲያድኑ ለአገርና ለሕዝብ በረከት መሆናቸው የማይቀር ነው። ለዚህም ደግሞ ጌታ ሊረዳን የታመነ ነው።

በ ቅ ድ ስ ዓ ሙ ኖ ር

“እነዚህ ብሔሮችም ሙሉን ስንዲህ ብሎ ተናገረው፡- በስዕራሴዎ ወደኛ ማግባር ሁሉ ስንዲህ በሳቸው ስኔ እነዚህ ብሔሮች ስምዳካቸው ቀዳሳ ነኝና ስናንተ ቀዳሳን ሁኑ” (ዘሴዋውያን 19:1-2)።

ደጋግሞ ለማሳየት እንደሞከርኩት ማንኛውም ሰው ወደዚህ ምድር የመጣበትን ትክክለኛ ዓላማ ፈፅሞ ለማለፍ ከፈጠረውና ወደዚህ ምድር ስመምጣቱ ምክንያት ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ግንኙነት ሊኖረው ይገባል። ሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድና ዓላማ እያደረገ ለመኖር ሌላው ዋነኛ ነገር ደግሞ ቅድስና ነው። ሰው ያለ ቅድስና እግዚአብሔርን ሊያየው አይችልም። “...ያለ ቅድስና ማንም ጋታን ማየት አይችልም” (ዕብራውያን 12:14፤ አዲሱ መደበኛ ትርጉም) ለዚህም ነው እግዚአብሔር ለሙሴ የእስራኤልን ማኅበር (የእግዚአብሔርን ሕዝብ) ይቀደሱ ዘንድ መመሪያን የሰጠው።

ቅድስና ምንድነው?

ቅድስና የሚለውን የአማርኛውን ቃል ብሉይ ኪዳን የተፃፈበት

የዕብራይስጡ ቃል “ቃዶስ” (Qados) አዲስ ኪዳን የተፃፈበት የግሪክ ቃል ደግሞ “ካጊዮስ” (Hagios) በማለት ያስቀመጠው ሲሆን ይህም ማለት “መለየት” (Separation) የሚለውን ትርጉም ይሰጠናል። እንግዲህ ቅድስና ሲባል መለየት ማለት እንደሆነ ቃሉ ግልፅ ያደርገዋል። አንድ ሰው ተቀደሰ ሲባል ተለየ ማለት ነው። እግዚአብሔር ደግሞ ከሕዝቡ ጋር የጠበቀ ግንኙነት እንዲኖረው ይፈልጋል። ይህንን ግንኙነት የሰመረ የሚያደርገው ሕዝቡ ለቅድስና ያለው ግምት ነው።

ለዎች ይቀደሱ ዘንድ እግዚአብሔር ፈፅሞ አያስገድድም። ነገር ግን ሰው ሰራሱ ጥቅም በመልካም ግንኙነት ከእግዚአብሔር ጋር ለመጓዝ እግዚአብሔር ያስቀመጠውን መስፈርት (Standard) እሟልቶ መገኘት ይኖርበታል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ራሱ ቅዱስ ነው። ይህም ማለት በሀሳቡ፣ በቃሉ፣ በድርጊቱ... ሁሉ ንፁህ (Pure) ነው። መዋሽት ይሁን ማለመስል ፈፅሞ አይችልም። ከእርሱ ጋር ኅብረት እደርጎ ለመኖር ወደ እርሱ ሊያስጠጉ የሚችሉ መንገዶችን ሁሉ ልንጓዛቸው መወሰን ይኖርብናል።

“ዳሩ ግን እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ እንደተፃፈ የጠራችሁ ቅዱስ እንደሆነ እናንተ ደግሞ በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ” (1ጴጥሮስ 1:15-16)።

በብሉይ ኪዳን ሰው ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ በፈለገ ጊዜ ዋነኛ መለኪያው መቀደሱ ነበር። ይህን እንግዲህ የእግዚአብሔር ሕዝብ

ሲያደርጉ እንደነበር የብሉይ ኪዳን መጽሐፍ ይነግረናል። በእንጻፋ በአዲስ ኪዳን ያለውን ካየን ግን በእግዚአብሔር ሕዝብ የእግዚአብሔርን ፊት በመፈለግ፤ በእግዚአብሔር መገኘት ውስጥ መሆን አልፎ አልፎ የሚደረግ ሳይሆን የዕለት ተዕለት ተግባር ነው።

ለው በእግዚአብሔር መገኘት⁵ ውስጥ ገብቶ የእግዚአብሔርን የልቡን ህላብ የበለጠ እየለማና እያጀረገ ለመኖር ደግሞ መቀደሱ ዓይነተኛ ነገር ነው። “የሰላም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ። መንፈሳችሁም ነፍሳችሁም ሥጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈፅመው ይጠበቁ” (1ተሰሎንቄ 5:23)።

ምሳሌነት ያለው ኑሮ

ከምንናገረው ንግግር ይልቅ የምንሠራው ሥራ በራሱ ቃል አለው። ስለዚህ ሰዎች በአደባባይ ከምንለው ከብዙ ቃል በኋላ ለምንኖረው ኑሮአችን ግምት ይለጣሉ። ለዚህ ነው አንድ ሰው ሲናገር በተመስጦ ያዳምጠው የነበረ ጓደኛውን እየለማው መሆኑን ማወቅ ፈልጎ “የምልህን እየለማሽኝ ነው?” ብሎ ሲጠይቀው ጓደኛው ቀበል አደረገና በመመለስ “ወዳጄ ሆይ! ድርጊትህ ስለሚጮህ ቃልህን ማድመጥ አትቶኛል” አለው። እንግዲህ የወዳጁ ድርጊት ሌላ ቃሉ ደግሞ ሌላ ሆኖበት ግር ብሎት ተቸግሮ ኖሯል። ሁልጊዜ ሰው በልቡ ያለበውን በተግባር በመኖር ይፋ ያወጣዋል። ለዚህ ነው ዳዊት ወደ እግዚአብሔር ቀርቦ የልቡ ህላብና የእኩ ቃል በእግዚአብሔር ፊት የማረ ይሆን ዘንድ በፀሎት የጠየቀው። ሰው ሁለቱን አስማምቶ መኖር ካል

ቻለ በአንድ በኩል እግዚአብሔርን ሲያሳዝን በሌላ ጎሳ ደግሞ አብሮት የሚኖረውን ሰው ግራ ያጋባል። “እቤቱ ረድኤቴ መድኃኒቴም የአፌ ቃልና የልቤ ሀሳብ በፊትህ የማረ ይሁን” (መዝሙር 19:14)።

እግዚአብሔር ሰዎች ይቀደሱ ዘንድ መመሪያን ሲለጥ ራሱን ምሳሌ አድርጎ በማቅረብ ነው። “እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ቅዱስ ነኝና እናንተ ቅዱሳን ሁኑ” (ዘሌዋውያን 19:2)።

በኃጢአት የወደቀ ሰው እንዴት ሊቀደስ ይችላል?

ከዚህ በላይ የተነሳው ጥያቄ ዓይነተኛና ሊመለስ የሚገባው ነው። እዚህ ላይ ማንም ሰው ሊያውቅና ሊረዳ የሚገባው ሰው በራሱ ኃይል የበረታ አለመሆኑን ነው። “ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች ሞቷልና” (ሮሜ 5:6)። ታዲያ ይህ በኃይሉ ያልበረታና ደካማ የሆነ ሰው እንዴት ነው በቅድስና ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የሚችለው? ለዚህ ጥያቄ መልሱ አንድ ነው ይኸውም በመስቀል ላይ የፈሰሰው የክርስቶስ ደም በራሱ የመቀደስና ብቁ የማድረግ ኃይል አለው። “በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ህያው እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያገኘ (ይቀድስ) ይሆን?” (ዕብራውያን 9:14)።

ለው ኃጢአትን አሳደረኩም ወይንም ፈፅሞ ኃጢአትን አልሠራም ማለት አይችልም። ነገር ግን በሰራውና በሚሠራው ኃጢአት አምኖ

በመፀፀት ከልቡ ቢናዘዝ እግዚአብሔር ይቅር ብሎ ከአመፀኛ ሕይወቱ ሊመልሰውና ሊታደገው ይችላል።

“ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም። በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከአመፀም ሁሉ ሊያነፃን የታመነና ፃድቅ ነው። ኃጢአትን አላደረግንም ብንል ሐሰተኛ እናደርገዋለን፤ ቃሉም በእኛ ውስጥ የለም” (1ዮሐንስ 1:8-10)።

ኃጢአትን ማድረግና በኃጢአት ውስጥ የመኖር ልዩነት

አንድን ኃጢአት በድንገት ማድረግና በኃጢአት ውስጥ በመለማ መድ መኖር ፈፅመው የተለያዩ ህሳቦች ናቸው። እግዚአብሔርን በይበልጥ የሚያሳዝነው በድንገት ባለማስተዋል ኃጢአትን ከሚያደርገው ሰው ይልቅ ነገሩ ኃጢአት መሆኑን እያወቀ ከመመለስ ይልቅ ደስታን በውስጡ ለማግኘት በመፈለግ በኃጢአቱ ፀንቶ የሚኖር ሰው ነው።

ኃጢአትን ማድረግ

እውነተኛ የእግዚአብሔርን ሰው ኃጢአት ባደረገ ጊዜ ሰላሙ ይጠፋል፤ ደስታ ከእርሱ ይርቃል፤ ዕረፍት አይሰማውም፤ ሁሉ ያስጠላዋል ወዘተ... በዚህ ጊዜ በኃይለኛ ረብሻ ውስጥ ይወድቃል። የእግዚአ

ብሔርም መንፈስ ለመንፈሱ ያደረገው ነገር ትክክል አለመሆኑን ስለሚመሰክርለት ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ኅብረት እንዳይቋረጥ ይጨነቃል። ለዚህ ነው ጴጥሮስ ኢየሱስን በካደ ጊዜ ምርር ብሎ ያለቅስ የነበረው።

“ይዘውም ኢየሱስን ወሰዱት። ወደ ሊቀካህናት ቤትም እገቡት። ጴጥሮስም ርቆ ይከተለው ነበር። በግቢ መካከልም እሳት እንድደው በእንድነት ተቀምጠው ሳሉ ጴጥሮስ በመካከላቸው ተቀመጠ። በብርሃኑም በኩል ተቀምጦ ሳለ እንዲት ገረድ አየቸውና ትኩር ብላ ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበር አለች። እርሱ ግን እንቺ ቤት አላውቀውም ብሎ ካደ። ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሌላው አይቶት እንተ ደግሞ ከእርሱ እንዱ ነህ አለው። ጴጥሮስ ግን እንተ ለው እኔ አይደለሁም አለ። አንድ ሰዓትም የሚያህል ቆይቶ ሌላው አስረግጦ እርሱ የገሊላ ሰው ነውና በእውነት ይህ ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበር አለ። ጴጥሮስ ግን እንተ ለው የምትለውን አላውቅም አለ። ያን ጊዜም ገና ሲናገር ዶሮ ጮኹ። ጌታም ዘወር ብሎ ጴጥሮስን ተመለከተው። ጴጥሮስም ዛሬ ዶሮ ሳይጮህን ሦስት ጊዜ ትከደኛለህ እንዳለው የጌታ ቃል ተዝላለው። ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቃሰ” (ሉቃስ 22:54)።

ከዚህ ካነበብነው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል የምንማረው ትልቁ

ነገር ጴጥሮስ ባለማስተዋል በድንገት ራሱን በኃጢአት ውስጥ ወድቆ ባገኘው ጊዜ፤ ያ የሠራው ሥራ ኃጢአት እንደሆነ ተረድቶ ነፍሱ ተጨነቀች። በዚህም ምክንያት - “ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀለ” (ሉቃስ 22:62)። በማለት የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። ይህ የጴጥሮስ ክልብ የሆነ ሰቅለ ጴጥሮስን ከሰራው ኃጢአት በፍጥነት ወደ እግዚአብሔር እንዲመለስ አደረገው። ማንም ሰው በየትኛውም ኃጢአት ውስጥ እያወቀም ይሁን ባለማስተዋል ገብቶ ቢሆን ያንን የሠራውን ኃጢአት ላለመድገም በመወሰን በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ ከገባ እግዚአብሔርም ያ ሰው የሠራውን ኃጢአት ፈፅሞ ይቅር ሊለውና እንደገና ሊያድሰው የታመነ ነው። ንስህ ማለት በግሪኩ ሚታኖያ ማለት ሲሆን ይኸውም ድርጊትንና አቅጣጫውን መቀየር ወይም ሰው ተፀፅቶ ከተናዘዘበት ከዚያ ኃጢአት ሲመለስ ማለት ነው። ጴጥሮስ ኢየሱስ ክርስቶስን እንዲህ ባለ ጊዜና ቦታ እክደዋለሁ ብሎ አላሰበም ነበር። “እርሱም (ጴጥሮስ) ጌታ ሆይ ወደ ወሀኒም ወደ ሞትም ከአንተ ጋር ሰመሄድ የተዘጋጀሁ ነኝ አለው” (ሉቃስ 22:33)።

ነገር ግን በድንገት ወይም ከሁኔታዎች ጋር በተያያዘ መልኩ ኢየሱስን አላውቀውም ብሎ ሲክድ እናያለን። በዚህ ጊዜ ነበር እንግዲህ ወዲያውኑ ጴጥሮስ ተፀፅቶ በንስሐ ወደ እግዚአብሔር የተመለሰ ሰው። እግዚአብሔር ሰው በፊቱ ራሱን በንስሐ ባዋረደ ጊዜ ንቆ ያልፍ ዘንድ አይችልም። የምህረትና የይቅርታ እጁን ይዘረጋል። “የእግዚአብሔር መስዋዕት የተሰበረ መንፈስ ነው። የተሰበረውንና የተዋረደውን

ደውን ልብ እግዚአብሔር አይንቅም” (መዝሙር 51:17)።

በኃጢአት ውስጥ መኖር

እንደዚህ ዓይነት ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰው እጅግ በጣም የከፋና አደገኛ ጊዜ ነው። የእግዚአብሔር ሰው በድንገት ወይም በዕውቀት ራሱን በኃጢአት ውስጥ ሲያገኝ ወደ እግዚአብሔር በንስሐ ቀርቦ ከመናዘዝ ይልቅ በእልክኝነት ወይም በኃጢአት ደስታን በመፈለግ ራሱን በኃጢአት ውስጥ ዘፍቆ ካኖረ የእግዚአብሔር ቁጣ ወደዚያ ሰው መምጣቱ አይቀርም። “ነገር ግን እንደ ጥንቅቄህና ንስሐ እንደ ማይገባ ልብህ የእግዚአብሔር ቅን ፍርድ በሚገለጥበት በቁጣ ቀን ቁጣን በራስህ ላይ ታከማቻለህ” (ሮሜ 2:5)።

እንደዚህ ዓይነት ሰዎች ፈፅሞ ተስፋ የላቸውም ማለት ሳይሆን አሁን እንኳ ኃጢአታቸውን በመተው፤ ወስነው ለመመለስ ፈቃደኛ ከሆኑ የእግዚአብሔር ምህረት በእነርሱ ትገለጣለች። ነገር ግን ልባቸው ከደነደነ ከቃሉ እንዳየነው ለእግዚአብሔር የቁጣ ፍርድ የተጋለጡ ይሆናሉ። ምክንያቱም እግዚአብሔር ቅዱስ ብቻ ሳይሆን ፃድቅ ም ነው። ፃድቅነቱ ደግሞ ትክክለኛ ፍርድ ከእርሱ እንዲወጣ ያደርጋል። ትክክለኛ ፍርድ ከእግዚአብሔር በወጣ ጊዜ እንደዚህ ዓይነት ሰዎች መታሰቢያ እንኳ እስከማይኖራቸው ድረስ ከእግዚአብሔር የፍርድ እጅ በታች ይወድቃሉ።

እግዚአብሔር ለቁጣ የዘገየና ምህረቱ ግን እጅግ የበዛ በመሆኑ አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔርን ልጁ ኃጢአት ሲሠራ እያየ ዝም እን

ደሚል ሰነፍ አባት አድርገው ሊቆጥሩት ሲሞክሩ ይታያሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር ኃጢአት ሲደጋገም እያየ ዝም የማለቱ ምስጢር ሰው በንስሐ መመለስ እንዲችል ጊዜ መስጠቱ እንጂ ኃጢአትን ፈፀሞ ማደፋፈሩ አይደለም። ስለዚህ የዕብራውያን ጸሐፊ እንደሚያመለክተን እሁን ከተያዝንበት የድፍረት ኃጢአት በቶሎ በመውጣት ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ኅብረት በማደስ ለእግዚአብሔር እንደሚገባ ለመኖር መነሣት ይኖርብናል። “ቶሎም የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን የእምነታችንንም ራስና ፈፃሚውን ኢየሱስን ተመልክተን በፊታችን ያለውን ሩጫ በትእግስት እንሩጥ” (ዕብራውያን 12:2)።

ከተቀደሰና ከንፁህ ልብ የወጣ አምላክ

“አቤቱ ንፁህ ልብን ፍጠርልኝ፤ የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድሰ” (መዝሙር 51:6)። ዳዊት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሚገኙት ዝማሬዎች መካከል ከሰባ አምስት ዝማሬዎች የማያንሱትን እንደፃፈ ይነገርለታል። ይህ ደግሞ በዝማሬ እግዚአብሔርን ማምሰክ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ከልቡ የተረዳ ሰው ለመሆኑ ያረጋግጥለታል። ዳዊት ለእግዚአብሔር መዘመርና በመዝሙር እግዚአብሔርን ማምለክ በጥልቀት የተረዳ ቢሆንም፤ የእግዚአብሔርን ልብ የሚነካው ከእውነተኛ ኑሮ የወጣ አምልኮ ብቻ እንደሆነም ጠንቅቆ ያውቅ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን በ2ሳሙኤል 11:1-2 ላይ ንጉሥ ዳዊት ካልተፈቀደለት ቤርሳቤህ ተብላ ከምትጠራና ባለቤቷም ኦርዮ የሚባልን ሰው ሚስት ገላዋን ግቢዋ ውስጥ ሆና ስትታጠብ ከሩቅ

ተመልክቶ ካስጠራት በኋላ የግብረ ሥጋ ግንኙነትን ፈፀመ። ይህም ብቻ ሳይበቃው ባለቤቷን በጦር ሜዳ አስገደለው። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር በዘመኑ በነቢይነት ይጠቀምበት የነበረውን ነቢዩ ናታንን ወደ ዳዊት በላከው ጊዜ፤ ናታንም ዳዊት ኃጢአት ማድረጉንና ከዚህም ኃጢአቱ የተነሣ እግዚአብሔር እንደተቆጣና እንዳዘነበት በምሳሌያዊ አነጋገር ሲነገረው፤ ዳዊትም የሠራው ሥራ ጥፋት እንደሆነ በመረዳት በታላቅ ፀፀት ተሞልቶ የእግዚአብሔርን ምህረትና የይቅርታ ፊት ሲፈልግ እናያለን። “ዳዊትም ናታንን እግዚአብሔርን በድያስሁ አሰው” (1ሳሙኤል 12:13)።

ምክንያቱም ሰው እግዚአብሔርን እየበደለ ወደ እግዚአብሔር ጥሩ ጥሩ ዝማሬን በማቅረብና በማወደስ እግዚአብሔርን ደስ ማለኝ ት አይችልም። እግዚአብሔር በንስሐ ከታጠበ ከንፁህ ልብ የሚወጣ አምልኮ እንጂ ሰው እንደፈለገ እየኖረ፤ በዓመፃ የተሞላን የአምልኮ መስዋዕት በዝማሬ ወደ እግዚአብሔር ለማሳረግ መሞከሩ እግዚአብሔርን ያሳዝዋል።

“በመሰደድሁ ላይ እሳትን በከንቱ እንዳታቃጥሉ ከእናንተ ዘንድ ደጅ የሚዘጋ ሰው ምንው በተገኘ! በእናንተ ደስ አይለኝ ም፤ ቁርባንንም ከእጃችሁ አልቀበልም ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር” (ሚልክያስ 1:10)።

ነገር ግን ዳዊት እግዚአብሔር እንዳዘነበት በተረዳና ባወቀ ጊዜ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታንና ምህረትን እንዲያገኝ አስደናቂ የሆነ

ነን ፀሎት እንደፀለየ በመዝሙር መጽሐፍ በዓምላ እንደኛው ምዕራፍ ላይ ግልፅ በሆነ መልኩ ማየት እንችላለን።

“እቤቱ እንደ ቸርነትህ መጠን ማረኝ። እንደምህረትህም ብዛት መተላለፌን ደምስስ። ቅበደሌ ፈፅመህ እጠበኝ፤ ከኃጢአቴም እንፃኝ። እኔ መተላለፊን አውቄአለሁና ኃጢአቴም ሁል ጊዜ በፊቴ ነው። አንተን ብቻ በደልሁ በፊትህም ክፋትን አደረግሁ። በነገርህ ትፀድቅ ዘንድ በፍርድህም ንፁሕ ትሆን ዘንድ። ... መስዋዕትን ብትወድድስ በሰጠሁህ ነበር። የሚቃጠላውም መስዋዕቴ ደስ አያሰኝህም። የእግዚአብሔር መስዋዕት የተሰበረ መንፈስ ነው። የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ እግዚአብሔር አይንቅም...” (መዝሙር 51:1-12)።

እንግዲህ ዳዊት መልካም ምላሌን ትቶልን እንዳለፈ ሁሉ፤ ሁላችንም እግዚአብሔር እንደሚገባ ኖረን ማለፍ እንችል ዘንድ ዕለት ዕለት የሚከበንን ኃጢአት አስወግደን እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት በቅድስና እንመላለስ።

“... እኛ ደግሞ ሽክምን ሁሉ ቶሎም የሚከብደንን ኃጢአት አስወግደን የእምነታችንንም ራስና ፈፃሚውን አያሉስን ተመልክተን በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግስት እንፋጥ...” (ዕብራውያን 12:1-2)።

ምዕራፍ ስምንት

በ ሕ ብ ረ ት መ ኖ ር

በዓለማችን ላይ ብቸኝነት እየገነነ በመምጣቱ አያሌ ሰዎች በጭንቀት፣ በፍርሃት፣ በረብሻ ወዘተ... ውስጥ እያለፉ ይገኛሉ። ያ ደግሞ ብዙ ሰዎችን ራሳቸውን እዲጠሉና እዲያጠፉ እያደረገ ነው። በአሁኑ ጊዜ በዚህ በምኖርበት በኖርዊይ ሃገር ከሚኖረው 4.5 ሚሊዮን ሕዝብ መካከል በዓመት በአማካይ ከ500 የማያንስ ሰው ራሱን ይገድላል። የዚህ ምክንያት ደግሞ ከብዙ አንዱና ዋነኛው ብቸኝነት ያመጣቸው ተፅዕኖ እንደሆነ ይታሰባል።

የእግዚአብሔር ቃል ሰዎች ሕብረት አድርገው መኖር እንዲችሉ አጥብቆ ይናገራል። እግዚአብሔር በሰዎች ሕብረት ደስ ይሰኛል። ምንም እንኳን ሰው ብቻውን ይኖር ዘንድ ቢፈልግና ከሰዎች መካከል ተለይቶ በመውጣት ለብቻው ከማንም ጋር ሳይገናኝ ቢኖር ለሰው ሰው ያስፈልገዋልና በርትቶ ከሚያገኘው መልካም ውጤት ይልቅ ደክሞና ዝሉ ጉዳት ላይ መውደቁ ያመዝናል።

ለዚህም ነው እግዚአብሔር በፍጥረት መጀመሪያ ላይ ሰውን ከፈጠረው በኋላ፤ ሰው ብቻውን መኖር የማይችል መሆኑን ሰላውተ፤

አብሮት ሕብረት አድርጎ መኖር የሚችል ሌላ አካልን ከአዳም ውስጥ ሲያወጣ የምናየው። “እግዚአብሔር አምላክም አለ፡- ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም የሚመቸውን ረዳት እንፍጠር ለት” (ዘፍጥረት 2:18)።

የዚህ ጥቅስ መሠረታዊ ሃሳቡ በጋብቻ ዙሪያ ያለን እውነታ የሚገልጥ መሆኑ እንዳለ ሆኖ አሁን የተነሳሁበትን ሃሳብ ጉልበት ሲሰጥ ስለሚችል ጥቂት ነገሮችን ከዚህ ጥቅስ እናያለን።

“መልካም አይደለም”- እግዚአብሔር በዘፍጥረት ምዕራፍ አንድ ላይ ብቻ ከሰባት ጊዜ ባላነሰ ሁኔታ በፍጥረት ሥራው ደስ እየተሰኘ “መልካም ነው” በማለት እየደጋገመ ይናገራል። ነገር ግን በዘፍጥረት መጽሐፍ በሁለተኛው ምዕራፍ፣ በእሥራ ስምንተኛው ቁጥር ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ እግዚአብሔር “መልካም አይደለም” ብሎ የተናገረውን ሃሳብ እናገኛለን። መልካም አይደለም ያለው ደግሞ የሰውን ብቸኝነት ነው። ስለዚህም ሌላ አካል ከእርሱ ወስዶ ሁለተኛን ሰው እንዳበጀ ይናገራል። ምክንያቱም ሰው ከእግዚአብሔር ቀጥሎ ከሰው ጋር ሕብረት ያደርግ ዘንድ እጅግ በጣም አስፈላጊ ስለሆነ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ይህንኑ አውቆ እንደተናገረ ሁሉ፣ አንድ ሰው ከሌላኛው ሰው ጋር ሕብረት ሳያደርግ ዘመኑን ሁሉ ብቻውን መኖር አይችልም።

“የሚመቸውን”- ከዚህ ቃል አንፃር ማየት የሚኖርብን፣ ሰው ሕብረትን ከሌላው ሰው ጋር ሲፈጥር በሚያደርገው ሕብረት ውስጥ ምችትን ማግኘት ይፈልጋል። ሰው በተፈጥሮው ምችትን ፈላጊ

ነው። ነገር ግን እዚህ ላይ ሳልጠቅሰው የማላልፈው ዋነኛ ነገር ቢኖር ይህ “ምችት” የሚመጣው ሕብረትን ያደረጉት ሰዎች ለሕብረታቸው ጤናማነት ሁለቱም ያላሰለሰ ጥረት ማድረግ ሲችሉ ብቻ ነው። ስለዚህ ማንኛውም ሰው ከሌላው ሰው ጋር ሕብረት ማድረግ ሲፈልግ ሁልጊዜ ራሱን ሊጠይቅ የሚኖርበት ጥያቄ ሕብረቱ ለእኔ እንዴት መመቸት አለበት ብሎ ብቻ ሳይሆን፤ እኔ ለሕብረቱ እንዴት መመቸት እችላለሁ ማለትም ይኖርበታል።

“ረዳት”- በምዕራፍ አንድ ላይ ለማሳየት እንደሞከርኩት ሰው በተፈጥሮው ብቻውን ሁሉን ማድረግ የማይችል ፍጡር ነው። (Dependat being) ይህንንም ርዳታ በመጀመሪያ ሁሉን ቻይ ከሆነው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው ማግኘት የሚችለው።

እግዚአብሔርም ሰውን ከፈጠረው በኋላ በዚህ በምድር ላይ በሚመላለሰበት የዕድሜ ዘመን ሁሉ ብቻውን ውጤታማ ሆኖ ማሰፍ ስለማይችል ረዳት ይሆነው ዘንድ ሌላውን ሰው ከአጠገቡ አስቀምጧል።

ለምሳሌ ያህል አንድ ታዋቂ የሆነን የሳይንስ ሊቅ ብንመሰክት፤ ያ የሳይንስ ሊቃውንት አሁን ያለበት ደረጃ ላይ እንዲደርስ ምክንያቱ የብዙ ሰዎች ያላቋረጠ ርብርብ እንደሆነ ግልፅ ነው። በትምህርት ችሎታው፣ በፍላጎቱና በትምህርት ቤት ሕይወቱ ላይ የብዙ አስተማሪዎች ትብብሉን አስተዋወቀ አለው። ወላጆቹ ያ የሳይንስ ሊቅ ከልጅነቱ ጀምሮ ጥበቃንና እንክብካቤን በማድረግ ረድተውታል። ምግብ በገንዘቡ ገዝቶ ምንም እንኳን ቢበላ፤ ያንን ምግብ ሠርተው የሽጡ ለት ሰዎች በጤናው ላይ ተሳትፎ አድርገዋል። ታዲያ ይህ ታላቅ

የተባለ የሳይንስ ሊቅ ከላይ ልዘረዘረው የሞከርኳቸውንና የሌሎች ያልጠቀስኳቸው ነገሮች ውጤት ነው። እዚህ ላይ እንዳየነው አንዳችን ሰሌዳችን በጣም አስፈላጊዎች ነን። አንዳንድ ሰዎች የሚመቹ ነገር ግን የማይረዱ ሊሆኑ ይችላሉ። ይሁን እንጅ ሁለቱም ዓይነቱ ሰዎች ያስፈልጉናል። እግዚአብሔር ግን አንዳችን ሰሌዳው ሁለቱንም ዓይነት ሰዎች እንድንሆን ይጠበቅብናል።

እግዚአብሔር ደስ የሚሰኝበት ሕብረት

“ወንድሞች በሕብረት ቢቀመጡ እነሆ መልካም ነው፤ እነሆም ያማረ ነው። ከራስ እስከ ጢም እንደሚፈሰስ እስከ አሮን ጢም በልብሱም መደረቢያም እንደሚወርድ ሽቶ ነው። በፅዮን ተራሮች እንደሚወርድ እንደ አርሞንኤም ጠል ነው። በዚያ እግዚአብሔር በረከትንና ሕይወትንም እስከ ዘላለም አዝዞአልና” (መዝሙር 133:1-3)።

እግዚአብሔር ደስ በሚሰኝበት ሕብረት ውስጥ ሁልጊዜ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለሕብረቱ በረከትንና ሕይወትን አሟል። ይህ ማለት ብዙ ጊዜ እንደምንጠቅሰው በቤተክርስቲያን ውስጥ ብቻ ሳይሆን በየትኛውም ስፍራ ይሁን እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኝ ጤነኛ ሕብረት ውስጥ ሁሉ የእግዚአብሔርን በረከት ማግኘት ይቻላል። በዚህ መጽሐፍ እየደጋገምኩ ለማሳየት እንደሞከርኩት፤ እግዚአብሔር በሰዎች ሕይወት ውስጥ በማለፍ፤ ፈቃድና ሃሳቡን ይፈፅማል። ይህንን ሃሳ

ቡን ደግሞ የሚፈፅምባቸው ሰዎች የተፈጠሩበትን ዋነኛ ዓላማ ያወቁ ሰዎች ብቻ እንደሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። ሰው የተፈጠረው ደግሞ በላይ ያሰውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እውቀትና ተረድቶ፤ በዚህ በሚኖርበት ምድር ላይ የተረዳውን እውነት ገልጦ ለማለፍ ነው።

ሰው ይህንን ታላቅ ነገር ባደረገ ጊዜ በዘመኑ ፍፃሜ ላይ እግዚአብሔር ዘመኑን ሁሉ “እነኚህ ኖረ” ይለዋል። በዚህ ምድር ላይ ለእግዚአብሔር ኖሮ ከማለፍ ውጭ ርካታን ማግኘት አይቻልምና ነው።

በመዝሙር 133:1 ላይ የእግዚአብሔር ቃል ወንድሞች/እህቶች ለእግዚአብሔር ክብር በሕብረት መሆናቸው በእግዚአብሔር ፊት ያማረና እግዚአብሔርንም ደስ የሚያሰኝ እንደሆነ ይነግረናል።

እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕብረት ደግሞ ማዕከላዊ አድርጎ የሚያገለግል ራሱን እግዚአብሔርን ብቻ ነው። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ይልቅ ሰዎች መጉላትና መታየት የጀመሩበት ሕብረት ሁልጊዜ አደጋ አለው። ሰዎች ግን በሁሉ እግዚአብሔርን ብቻ የሚያገለግሉና የሚያሳዩ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ለራሱ ዓላማ ሰዎችን ወደከፍታ ያወጣቸዋል፤ በሕዝብ ሁሉ ፊት ከፍ ከፍ ያደርጋቸዋል፤ ይባርካቸዋል። “እግዚአብሔርም ኢየሱስ፡ ከሙሴ ጋር እንደነበርኩ እንዲሁ ከአንተ ጋር መሆኔን ያውቁ ዘንድ በዚህ ቀን በእስራኤል ሁሉ ዓይን ከፍ ከፍ አደርግህ ዘንድ እጅምራለሁ” (ኢየሱስ 3:7)። እግዚአብሔርን ማዕከላዊ አድርጎ በማጉላት የሚያሳይ ሕብረትን ሁሉ እግዚአብሔር ይከብርበታል፤ እግዚአብሔር ደስ ይሰኝበታል። የእግዚአብሔር ደስታ

ደግሞ የሕብረቱ ኃይል ነው። “...የእግዚአብሔርም ደስታ ኃይላችሁ ነውና አትዘኑ...” (ነህምያ 8:10)።

በመጨረሻ በመዝሙር 133:3 ላይ በወንድሞች (በእህቶች) ሕብረት ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለተመደበው በረከት ሲናገር በፅዮን ተራሮች እንደሚወርድ እንደ አርሞንኤም ጠል ነው ይለዋል። እንደ ዚሁም እግዚአብሔርን ማዕከላዊ አድርጎ በሚያከብር ሕብረት ውስጥ ፍፁም የሆነ የእግዚአብሔር በረከት ይገኛል። በዚህ መልኩ ማየት ከቻልን በመዝሙር 133:2-3 ላይ ከወንድሞች ሕብረት ጋር ያለው ንፅፅር ትክክለኛና ወደ እግዚአብሔር ሃሳብ የሚያስጠጋን ሆኖ እናገኘዋለን። በብሉይ ኪዳን ካህናት በቤተመቅደስ በሚለጡት አገልግሎት አማካይነት የእግዚአብሔር በረከት ለእስራኤል ሕዝብ ይፈስ ነበር። ዘፀአት 29:44-46; ዘሌዋውያን 9:22-24; ዘኩልቁ 6:24-26 ይህ ደግሞ የእግዚአብሔርን ምህረትና ችርነት ያመለክታል። ከለማይ በሚወርደው የእግዚአብሔር ጠል አማካኝነት በሕብረቱ የታቀፉ፣ ዓላማቸው አንድ፣ እርሱም እግዚአብሔርን ብቻ ማላቅና ማክበር የሆነላቸው ሰዎች ሁሉ በበረከት ይትረፈረፉ። የተትረፈረፈ ሕይወትም ይሆንላቸዋል። ታዲያ ይህንን የመለለ ድንቅ ሕብረት የምናገኘው የት ነው? ብለን ብንጠይቅ መልሱ ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን ራዕይ ወደ ፍፃሜ ለማድረስ በሚተጉ ሰዎችና እክብረውት ለማለፍ በቆረጡ ሰዎች መካከል ብቻ ይገኛል ነው።

ስለዚህ እያንዳንዱ ግለሰብ በዚህ ምድር ላይ ሲኖር በቀለም በቋንቋ፣ በዘር ይሁን በመሳሰሉት ነገሮች ራሱን ሳይወስን ሌላውን በእግ

ዚአብሔር አምሳል የተፈጠረውን ሰው በእኩልነት እክብር ሊያየውና በድካሙ ሊረዳው ይገባል።

እግዚአብሔርን እምኖ ዳግም ልደትን ያገኘ አማኝ ደግሞ በይበልጥ ይህንን እውነታ ተረድቶ በሁሉ አቅጣጫ በቤተክርስቲያን፣ በውጭ፣ በትዳር ወዘተ... ሕብረትን በመጠበቅ ለማያምኑ ሰዎች እውነተኛ ምሳሌ በመሆን መጽሐፍ ቅዱሳዊን ሃሳብ በተግባር እየኖረ ውጤታማ ሆኖ ማለፍ ይችላል።

ማ ጠ ቃ ሰ ያ

ሁላችንም ከዚህ ቀደም የወለንናቸው ውሳኔዎች ውጤት ነን። በሕይወት ዘመናችን ብዙ ትላልቅ ውሳኔዎችን ወሰነን እናውቃለን። እነዚያ ውሳኔዎቻችን ደግሞ ወይ መልካም ወይ ክፉ ዘርን አሳጭደውናል ወይም አሁን እንኳን ይህንን መፅሐፍ በማንበብ ላይ ያለን በማጪድ ላይ እንሆን ይሆናል። ምክንያቱም “ሰው የዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳልና” (ሳትያ 6:7)።

እኛም ዛሬ ይህንን መፅሐፍ በማንበብ ላይ ያለን እግዚአብሔር በዚህ ፅሁፍ አማካኝነት ለተናገረን እውነታ ለመወሰን ያቀድናቸው ነገሮች ይኖራሉ ብዬ እምናለሁ። ነገር ግን ፍላጎትና ሃሳብ ብቻ ሆነው እንዳይቀሩ ወደ ተግባር ለማምጣት መወሰኑ እጅግ አስፈላጊ ነው።

ያንን ካደረግን እግዚአብሔር በውስጣችን ያስቀመጠውን ሠርተን ማለፍ እንችላለን። ማንኛውም ሰው የወሰነውን ውሳኔ ወደ ፍጻሜ የማምጣት ዕምቅ ችሎታ በውስጡ ለመኖር የእግዚአብሔር ቃል ሲያስተምረን “እግዚአብሔርም አለ፡ እነሆ እነርሱ አንድ ወገን ናቸው፤

ለሁሉም አንድ ቋንቋ አላቸው፤ ይህንም ለማድረግ ጀመሩ፤ አሁንም ያለቡትን ሁሉ ለመሥራት አይከለክሉም” (ዘፍጥረት 11:6)።

በዚህ ስፍራ ላይ አንድ አስደናቂ ነገር እናገኛለን ይኼውም ሰው ያለበውን ለመሥራት ከወሰነ ማድረግ መቻሉን ነው። ከላይ በጥቅሉ ውስጥ እንደተመለከትነው እግዚአብሔርን ያሳዘነው ሰዎች በጠማማ መሻት ተሞልተው መንግሥታቸው እንጂ በውስጣቸው የታመቀውን ብቃት ለመጠቀም መወሰናቸው አልነበረም። ስለዚህ በየትኛውም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እንሁን ዛሬ ካለንበትና ከተከበብንበት ከማንኛውም ዓይነት ከበባ ለመውጣት የኛ ውሳኔ ዋነኛና ዓይነተኛ ነው።

ይህንን ዕምቅ ኃይል ራሱ እግዚአብሔር ለክብሩ ሊያደርገው በኛ ውስጥ አስቀምጧል ለዚህም ነው ሰዎች መንፈሳዊ እንኳ ሳይሆኑ ጌታን የማያውቁ ሆነው ሳለ የወሰነኛቸውን ውሳኔዎች ተግባራዊ ለማድረግ ሌትና ቀን በውሳኔያቸው ላይ ሲያጠበጥቡ፤ ይህ የሕይወት መመሪያ ነውና ሊከናወንላቸው እናያለን። በተለይም ለእግዚአብሔር ለመኖር የቆረጠና የጨከነ ሰው በዚህ ምድር ላይ ካለበውና ይሆናል ብሎ ከጠበቀው ያለፈን ለትውልድ የሚጠቅምን መልካም ነገር ለርቶ ማለፍ ይችላል።

ሁላችንም ከአይቻልም አስተሳሰብ ወጥተን በመወሰን ወደ ይቻላል አስተሳሰብ በመግባት የትውልድን ታሪክ ለውጠን ማለፍ እንችላለን። በሕይወቴ እጅግ በጣም የጠቀመኝንና በነገር ሁሉ በእግዚአብሔር በመታመን ለውሳኔ እንድዘረጋ ከረዱኝ ኩብዙ ሰዎች የሕይወት ልምድ መካከል አንዱ ሮጀር ባኒስተር (Roger Bannister) ይገኝ

በታል።

ይህ ሰው አሜሪካዊ ሯጭ ነው። ሮጀር ወደ ሩጫው ዓለም ሲገባ በአሱምፒክ ታሪክ አንድ ሰው የአንድ ማይል ርቀትን በ4 ደቂቃ መሸፈን እንደማይችል ይታመን የነበረበት ጊዜ ነበር። ለብዙ ዓመታት ያህል በሩጫው ዓለም 1 ማይል በ4 ደቂቃ ጨርሶ ለመግባት እንዳይሞክር ደግሞ አንዳንድ የህክምና ጠበብቶች አበክረው ያለመሩበት ጉዳይ ነበር።

ነገር ግን አንድ ቀን የነበረውን ሪከርድ መስበር ብቻ ሳይሆን ሰው በአራት ደቂቃ አንድ ማይል መሮጥ እንደማይችል የተነገረለትን አጥር ጥሶ ለማለፍ ወሰነ። የወሰነውንም ውሳኔ ተግባራዊ ለማድረግ ማንኛውንም ዋጋ ለመክፈል ራሱን ማዘጋጀት ጀመረ።

ሰው በውስጡ የተቀመጠውን ብቃት በመረዳት ተግባራዊ ለማድረግ ከወሰነ ወደ ፍጻሜ መምጣቱ የመማይቱ ነውና ሮጀር 1 ማይልን በ4 ደቂቃ ውስጥ ጨርሶ መግባት ችለ።

በጣም ያስደነቀኝና ሕይወቱን የሕው የሱ በ4 ደቂቃ ውስጥ ሩጫውን ማጠናቀቁ ብቻ ሳይሆን እርሱ ክብረ ወሰኑን ከሰበረበት ጊዜ ጀምሮ በ10 አመታት ጊዜ ውስጥ ብቻ 365 ሯጮች አይቻልም ተብሎ የተነገረውን አጥር ልክ እንደ ሮጀር ጥሰው መግባታቸው ነው።

ለዘመናት በአንድ ሰው እንኳ ያልተሰበረ ክብረ ወሰን እንዴት በ10 ዓመት ውስጥ በ365 ሰዎች ሊጣኑ ችለ ብለን ስንል መልሱ አንድ ነው። ይኼውም ወስኖ የተነሳው እንደሚቻል ሰላሳዩ ሌሎችም የእርሱን ፈለግ መከተል አልተቸገሩም ከዚህም የተነሣ በአሁኑ ሰዓ

ት አንድ ማይል በ 4 ደቂቃ መግባት የተለመደ ሆነ።

ዛሬ ለሰዎች ሁሉ እንደማይቻል የተነገረ ማንኛውም የጠላት ይሁን የወዳጅ ድምፅና የራስ አመለካከት ቢኖር በእግዚአብሔር በመደገፍ በዚህ መጽሐፍ በየምዕራፎቹ የታጨቁትን እውነታዎች ሁሉ በመጠቀም ወሰንን መነሣት ከቻልን ከፍፃሜ ለማድረስ የሚያትተን የትኛውም ግርዶሽ አይኖርም። ሁሉንም ጥሰን እናልፋለን።

በመጨረሻ ከልጅነታችን እስከ ዛሬ ድረስ በውስጣችን የሚነድድ ሃሳብ፣ ችሎታ... ቢኖር ለማውጣት ዛሬ እንወሰን እግዚአብሔር ያንን በምድር ላይ ተግባራዊ አድርገን ማለፍ እንድንችል ወደዚህ ምድር አምጥቶናልና። ይህ ደግሞ በዘመን ፍፃሜ በእግዚአብሔር ዘንድ ለእኔ ኖረ ያስኘናል።

ዋ ቤ መ ጻ ሕ ፍ ት

Warren, Rick (2002), "Purpose Driven Life", Zondervan: USA

Munroe, Myles (1991), "Understanding Your Potential", Destiny Image Pubs.: USA

Osteen, Joel (2005), "Your Best Life Now", Warner Books Inc.: USA

ስለመጽሀፉ ማንኛውም አይነት ሀሳብ ጥያቄና
አስተያየት ቢኖራችሁ በዚህ የEmail አድራሻ
ብትልኩልኝ ይደርስኛል። ጌታ ይባርካችሁ።

binnyzed@yahoo.com